Ordonanţă de urgenţă nr. 91 din 02/10/2013
Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 620 din 04/10/2013
Intrare in vigoare: 25/10/2013

Ordonanța de urgență nr. 91/2013 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Având în vedere că actualul context economic impune luarea unor măsuri rapide pentru crearea premiselor legislative și administrative care să conducă la creșterea eficienței operatorilor economici, la creșterea siguranței circuitului economic și a atractivității investiționale a pieței românești,

în condițiile în care situația economică dificilă și legislația actuală privind insolvența, concepută pro-debitor, au condus la deturnarea scopului procedurilor de insolvență, care au devenit un mod de protejare a debitorului și nu o procedură de maximizare a gradului de valorificare a activelor și a recuperării creanțelor de către creditori,

constatându-se că actuala abordare legislativă nu a fost totuși de natură a dezvolta planuri de reorganizare reală, ci, dimpotrivă, a furnizat mijloace de tergiversare a momentului intrării în faliment pentru afaceri cu șanse minimale de redresare,

dată fiind lipsa mecanismelor adecvate care să impună disciplina participanților la procedura insolvenței, precum și durata lungă a procedurii care atrage costuri asociate foarte ridicate,

ținând cont de inexistența unor pârghii de accesare a finanțării în procedura insolvenței,

date fiind lacunele de reglementare și divergențele de interpretare, care au condus în timp la dezvoltarea unei conduite a debitorilor în frauda creditorilor și la o reducere substanțială a interesului creditorilor de a susține reorganizarea unor operatori economici viabili,

având în vedere că eficientizarea procedurilor de insolvență și îmbunătățirea protecției drepturilor creditorilor pot contribui în mod substanțial la îmbunătățirea climatului de afaceri, creând, astfel, premisele pentru redresarea afacerilor viabile și recuperarea mai rapidă a creanțelor,

ținând seama de faptul că neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență ar conduce la perpetuarea lipsei de sistematizare a cadrului normativ în vigoare și la conservarea unei proceduri a insolvenței percepute ca îndelungată, costisitoare și cu efect de depreciere a valorii activelor debitorului,

având în vedere că menținerea dezechilibrului între interesele creditorilor și debitorului în procedură este de natură să perpetueze lipsa de eficiență a procedurii, în planul duratei și al gradului de recuperare a creanțelor,

dat fiind că acest context impune, în regim de urgență, luarea măsurilor necesare pentru reducerea duratei procedurii insolvenței, prin eliminarea principalelor cauze care generează prelungiri nejustificate,

luând în considerare faptul că aspectele prezentate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă de urgenţă.

TITLUL PRELIMINAR

CAPITOLUL I
Domeniul de reglementare

Art. 1. - Prezenta ordonanţă de urgenţă stabileşte regulile în domeniul prevenirii insolvenţei şi al insolvenţei.

Art. 2. - Scopul prezentei ordonanţe de urgenţă este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a şansei de redresare a activităţii acestuia.

Art. 3. - (1) Procedurile prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă se aplică profesioniştilor, astfel cum sunt definiţi de art. 3 alin. (2) din Codul civil, cu excepţia celor care exercită profesii liberale, precum şi a celor cu privire la care se prevăd dispoziţii speciale în ceea priveşte regimul insolvenţei lor.

(2) Procedura prevăzută de prezenta ordonanţă de urgenţă se aplică şi regiilor autonome.

(3) Procedura prevăzută de prezenta ordonanţă de urgenţă nu este aplicabilă unităţilor şi instituţiilor de învăţământ preuniversitar, universitar şi entităţilor prevăzute de art. 7 din Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

CAPITOLUL II
Principiile fundamentale ale procedurilor de prevenire a insolvenţei şi insolvenţei. Definiţii

SECŢIUNEA 1
Principii

Art. 4. - Prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă se bazează pe următoarele principii:

1. acordarea unei şanse debitorilor oneşti de redresare eficientă şi efectivă a afacerii, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenţei, fie prin procedura de reorganizare judiciară;

2. maximizarea gradului de valorificare a activelor şi de recuperare a creanţelor de către creditori;

3. asigurarea unei proceduri eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare, derularea procedurii într-un timp util şi rezonabil, într-o manieră obiectivă şi imparţială, cu un minim de costuri;

4. asigurarea unui tratament echitabil al creditorilor de acelaşi rang;

5. asigurarea unui grad ridicat de transparenţă şi previzibilitate în procedură;

6. recunoaşterea drepturilor existente ale creditorilor şi respectarea ordinii de prioritate a creanţelor, având la bază un set de reguli clar determinate şi uniform aplicabile;

7. limitarea riscului de credit şi a riscului sistemic asociat tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate prin recunoaşterea compensării cu exigibilitate imediată în cazul insolvenţei şi preinsolvenţei unui cocontractant, având ca efect reducerea riscului de credit la o sumă netă datorată între părţi sau chiar la zero atunci când, pentru acoperirea expunerii nete, au fost transferate garanţii financiare;

8. asigurarea accesului la surse de finanţare în perioada de preinsolvenţă, observaţie şi reorganizare, cu crearea unui regim adecvat pentru protejarea acestor creanţe;

9. fundamentarea votului pentru aprobarea planului de reorganizare pe criterii clare, cu asigurarea unui tratament echitabil între creditorii de acelaşi rang, a recunoaşterii priorităţilor comparative şi a acceptării unei decizii a majorităţii, urmând să se ofere celorlalţi creditori plăţi egale sau mai mari decât ar primi în faliment;

10. favorizarea, în procedurile de preinsolvenţă, a negocierii/renegocierii amiabile a creanţelor şi a încheierii unui concordat preventiv;

11. valorificarea în timp util şi într-o manieră cât mai eficientă a activelor în procedura de faliment;

12. în cazul grupului de societăţi, coordonarea procedurilor de insolvenţă, în scopul abordării integrate a acestora;

13. administrarea procedurilor de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă de practicieni în insolvenţă şi desfăşurarea acestora sub controlul instanţei de judecată.

SECŢIUNEA a 2-a
Definiţii

Art. 5. - În înţelesul prezentei ordonanţe de urgenţă, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. acord de compensare bilaterală (netting) reprezintă:

a) orice acord master de netting - orice înţelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părţi, prin care se prevede un netting al unor plăţi ori o îndeplinire a unor obligaţii sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate;

b) orice acord master-master de netting - orice acord master de netting între două părţi, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting;

c) orice înţelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting;

2. activităţi curente reprezintă acele activităţi de producţie, comerţ sau prestări de servicii şi operaţiuni financiare propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observaţie, în cursul normal al activităţii sale, cum ar fi:

a) continuarea activităţilor contractate, conform obiectului de activitate;

b) efectuarea operaţiunilor de încasări şi plăţi aferente acestora;

c) asigurarea finanţării capitalului de lucru în limite curente;

3. administrator interimar este persoana fizică sau juridică desemnată de Banca Naţională a României, iar, în cazul cooperativelor de credit, şi comitetul de administrare specială desemnat de casa centrală a cooperativelor de credit, abilitată să ia măsuri conservatorii, în scopul prevenirii diminuării activului şi a creşterii pasivului instituţiei de credit, de la momentul depunerii unei cereri de deschidere a procedurii falimentului şi până la data numirii lichidatorului judiciar, în procedura falimentului instituţiilor de credit;

4. administrator special este persoana fizică sau juridică, reprezentantul desemnat de adunarea generală a acţionarilor/asociaţilor/membrilor debitorului, împuternicit să efectueze, în numele şi pe contul acestuia, actele de administrare necesare în perioadele de procedură când debitorului i se permite să îşi administreze activitatea sau să le reprezinte interesele în procedură în perioada în care debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare;

5. averea debitorului reprezintă totalitatea bunurilor şi drepturilor sale patrimoniale - inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenţei -, care pot face obiectul executării silite potrivit Codului de procedură civilă;

6. Buletinul procedurilor de insolvenţă, denumit în continuare BPI, este publicaţia editată de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, care are drept scop publicarea citaţiilor, convocărilor, notificărilor şi comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanţele judecătoreşti, administratorul judiciar/lichidator judiciar după deschiderea procedurii de insolvenţă prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă;

7. centrul principalelor interese ale debitorului, în situaţia procedurii de insolvenţă cu element de extraneitate, este, până la proba contrarie, după caz:

a) sediul social al persoanei juridice;

b) sediul profesional al persoanei fizice care exercită o activitate economică sau o profesiune independentă;

c) domiciliul persoanei fizice care nu exercită o activitate economică sau o profesiune independentă;

8. cererea comună de deschidere a procedurii insolvenţei este cererea formulată de debitor sau creditor, având drept scop deschiderea procedurii insolvenţei în mod concomitent împotriva a 2 sau a mai multor membri ai grupului de societăţi, în cadrul unor dosare separate, repartizate spre soluţionare aceluiaşi judecător-sindic;

9. controlul este capacitatea de a determina sau influenţa în mod dominant, direct ori indirect, politica financiară şi operaţională a unei societăţi sau deciziile la nivelul organelor societare. O societate va fi considerată ca deţinând controlul atunci când:

a) deţine în mod direct sau indirect o participaţie calificată de cel puţin 40% din drepturile de vot ale respectivei societăţi şi niciun alt asociat sau acţionar nu deţine in mod direct ori indirect un procentaj superior al drepturilor de vot;

b) deţine în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în adunarea generală a societăţii respective;

c) în calitate de asociat sau acţionar al respectivei societăţi dispune de puterea de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administraţie, conducere sau supraveghere;

10. consumator captiv este consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul;

11. contract financiar calificat este: (i) orice contract având ca obiect operaţiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe pieţele reglementate, pieţele asimilate sau pieţele la buna înţelegere, astfel cum sunt acestea reglementate; (ii) orice acord repo şi acord reverse repo; precum şi (iii) orice contract având ca obiect operaţiuni de împrumut de valori mobiliare, realizate pe pieţele reglementate, pieţele asimilate sau pieţele la buna înţelegere, astfel cum sunt acestea reglementate;

12. contract de compensare bilaterală reprezintă oricare dintre următoarele:

1. orice contract sau clauză cuprinsă într-un contract încheiat între instituţia de credit debitoare şi orice altă entitate, inclusiv persoane fizice, având ca obiect operaţiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe pieţele reglementate, pieţele asimilate ori pe pieţele la buna înţelegere, prin care se stipulează compensarea unor obligaţii de plată sau obligaţii de a face, prezente ori viitoare, decurgând din sau având legătură cu unul ori mai multe astfel de contracte, inclusiv orice garanţie accesorie ori având legătură cu acestea; sau

2. orice contract sau clauză, de natura celor prevăzute la pct. 1, prin care se stipulează compensarea unor obligaţii de plată sau obligaţii de a face, prezente ori viitoare, decurgând din unul sau mai multe contracte de compensare bilaterală, inclusiv orice garanţie accesorie ori având legătură cu acestea, în temeiul cărora compensarea bilaterală contractuală se poate realiza prin una sau mai multe dintre următoarele modalităţi:

a) stingerea şi/sau devansarea scadenţei oricărei obligaţii de plată ori obligaţii de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute mai sus;

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piaţă, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricărei obligaţii care a fost stinsă sau a cărei scadenţă a fost devansată potrivit prevederilor lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori calculate potrivit prevederilor lit. b);

d) compensarea, până la obţinerea unei sume nete, a oricăror valori calculate potrivit prevederilor lit. b), aşa cum au fost convertite potrivit prevederilor lit. c);

e) lichidarea bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare;

13. coordonarea procedurală reprezintă setul de măsuri menite să coreleze procedurile de insolvenţă deschise împotriva membrilor unui grup de societăţi, cu scopul de a asigura celeritatea şi armonizarea procedurilor, precum şi minimizarea costurilor;

14. creanţe bugetare reprezintă creanţele constând în impozite, taxe, contribuţii, amenzi şi alte venituri bugetare, precum şi accesoriile acestora. Îşi păstrează această natură şi creanţele

bugetare care nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, ipotecilor sau a gajurilor deţinute, pentru partea de creanţă neacoperită;

15. creanţe care beneficiază de o cauză de preferinţă sunt acele creanţe care sunt însoţite de un privilegiu şi/sau de un drept de ipotecă şi/sau de un drept de gaj asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terţ garant faţă de persoanele beneficiare ale cauzelor de preferinţă. În cazul în care debitorul este terţ garant, creditorul care beneficiază de o cauză de preferinţă va exercita drepturile corelative numai în ceea ce priveşte bunul sau dreptul respectiv. Aceste cauze de preferinţă au înţelesul dat lor de Codul civil, dacă prin lege specială nu se prevede altfel;

16. categoria de creanţe defavorizate este considerată a fi categoria de creanţe pentru care planul de reorganizare prevede cel puţin una dintre modificările următoare pentru oricare dintre creanţele categoriei respective:

a) o reducere a cuantumului creanţei şi/sau a accesoriilor acesteia la care creditorul este îndreptăţit potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă;

b) o reducere a garanţiilor ori reeşalonarea plăţilor în defavoarea creditorului;

17. concordat preventiv este un contract încheiat între debitorul în dificultate financiară, pe de o parte, şi creditorii care deţin cel puţin două treimi din valoarea creanţelor acceptate şi necontestate, pe de altă parte, prin care debitorul propune un plan de redresare şi de realizare a creanţelor acestor creditori asupra sa, iar creditorii acceptă să sprijine eforturile debitorului de depăşire a dificultăţii în care se află;

18. creanţe salariale sunt creanţele ce izvorăsc din raporturi de muncă şi raporturi asimilate între debitor şi angajaţii acestuia. Aceste creanţe sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanţe de către administratorul judiciar/lichidator judiciar;

19. creditor este acel creditor îndreptăţit să participe la procedură, adică titularul unui drept de creanţă care a înregistrat o cerere de admitere a creanţei, acesta dobândind drepturile şi obligaţiile reglementate de prezenta ordonanţă de urgenţă pentru fiecare stadiu al procedurii. Calitatea de creditor încetează ca urmare a neînscrierii sau a înlăturării din tabelele creditorilor întocmite succesiv în procedură, precum şi prin închiderea procedurii; au calitatea de creditor, fără a depune personal declaraţiile de creanţă, salariaţii debitorului;

20. creditorul îndreptăţit să solicite deschiderea procedurii insolvenţei este creditorul a cărui creanţă asupra patrimoniului debitorului este certă, lichidă şi exigibilă de mai mult de 60 de zile. Prin creanţă certă, în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, se înţelege acea creanţă a cărei existenţă rezultă din însuşi actul de creanţă sau şi din alte acte, chiar neautentice, emanate de la debitor sau recunoscute de dânsul. Creditorii vor putea solicita deschiderea procedurii insolvenţei doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, de orice natură, suma datorată acestora va depăşi suma prevăzută la pct. 70;

21. creditor cu creanţe curente sau creditorul curent este acel creditor ce deţine creanţe certe, lichide şi exigibile, născute în timpul procedurii de insolvenţă şi care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanţa, conform documentelor din care rezultă;

22. creditori chirografari sunt creditorii debitorului înscrişi în tabelele de creanţe care nu beneficiază de o cauză de preferinţă. Sunt creditori chirografari şi creditorii care beneficiază de cauze de preferinţă, ale căror creanţe nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, a ipotecilor sau a gajurilor deţinute, pentru partea de creanţă neacoperită. Simpla înscriere în arhiva electronică de garanţii reale a unei creanţe nu determină transformarea acesteia în creanţă care beneficiază de o cauză de preferinţă;

23. creditori indispensabili sunt creditorii chirografari care furnizează servicii, materii prime, materiale sau utilităţi fără de care activitatea debitorului nu se poate desfăşura şi care nu pot fi înlocuiţi de niciun alt furnizor care oferă servicii, materii prime, materiale sau utilităţi de acelaşi fel, în aceleaşi condiţii financiare;

24. creditor străin este creditorul al cărui domiciliu sau, după caz, sediu este stabilit într-un stat străin;

25. data deschiderii procedurii reprezintă:

a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunţării încheierii prevăzute la art. 71;

b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunţării sentinţei judecătorului-sindic, prevăzută la art. 72;

c) în cazul insolvenţei transfrontaliere, momentul la care hotărârea de deschidere a procedurii produce efecte, chiar dacă aceasta nu are caracter definitiv;

26. debitor este persoana fizică sau juridică care poate fi subiect al unei proceduri prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă;

27. debitor în dificultate financiară este debitorul care, deşi execută sau este capabil să execute obligaţiile exigibile, are un grad de lichiditate pe termen scurt redus şi/sau un grad de îndatorare pe termen lung ridicat, ce poate afecta îndeplinirea obligaţiilor contractuale prin resursele generate din activitatea operaţională sau din resurse atrase prin activitatea financiară;

28. extras al raportului de activitate cuprinde măsurile luate de administratorul judiciar sau lichidator judiciar. Menţionarea următoarelor elemente este obligatorie:

a) desemnarea persoanelor de specialitate potrivit prevederilor art. 61, precum şi onorariul acestora;

b) actele de dispoziţie asupra averii debitorului;

c) încheierea, modificarea sau încetarea unor contracte la care debitorul este parte;

d) situaţia încasărilor şi plăţilor, în sinteză;

e) promovarea unor acţiuni prevăzute la art. 117-122 sau la art. 169;

f) măsuri privind acordarea unei protecţii corespunzătoare creditorului care beneficiază de o cauză de preferinţă;

g) stadiul efectuării inventarierii, dacă este cazul.

29. insolvenţa este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficienţa fondurilor băneşti disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide şi exigibile, astfel:

a) insolvenţa debitorului se prezumă atunci când acesta, după 60 de zile de la scadenţă, nu a plătit datoria sa faţă de creditor; prezumţia este relativă;

b) insolvenţa este iminentă atunci când se dovedeşte că debitorul nu va putea plăti la scadenţă datoriile exigibile angajate, cu fondurile băneşti disponibile la data scadenţei;

30. insolvenţa instituţiei de credit este acea stare a instituţiei de credit aflate în una dintre următoarele situaţii:

a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilităţile băneşti;

b) scăderea sub 2% a indicatorului de solvabilitate a instituţiei de credit;

c) retragerea autorizaţiei de funcţionare a instituţiei de credit, potrivit prevederilor legale, ca urmare a imposibilităţii de redresare financiară a unei instituţii de credit;

31. insolvenţa societăţii de asigurare/reasigurare - acea stare a societăţii de asigurare/reasigurare caracterizată prin una dintre următoarele situaţii:

a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilităţile băneşti;

b) scăderea valorii marjei de solvabilitate disponibile sub jumătate din limita minimă prevăzută de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranţă;

c) imposibilitatea restabilirii situaţiei financiare a societăţii de asigurare/reasigurare în cadrul procedurii de redresare financiară;

32. instanţa străină este autoritatea judecătorească sau orice altă autoritate competentă potrivit legii statului de origine, abilitată să deschidă şi să controleze sau să supravegheze o procedură străină ori să adopte hotărâri în cursul derulării unei asemenea proceduri;

33. instrumente financiare sunt valori mobiliare, titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieţei monetare, contracte futures, inclusiv contracte care implică plata unor diferenţe în numerar, contracte forward pe rata dobânzii, swap-uri pe rata dobânzii, cursul de schimb şi acţiuni, opţiuni pe orice instrument financiar prevăzut în aceste categorii, inclusiv contracte care implică plata unor diferenţe în numerar, precum şi opţiuni pe

cursul de schimb, rata dobânzii şi instrumente financiare derivate pe mărfuri şi orice alt instrument admis la tranzacţionare pe o piaţă reglementată într-un stat membru sau pentru care s-a făcut o cerere de admitere la tranzacţionare pe o astfel de piaţă;

34. înţelegere de garantare este orice contract/instrument de garantare a unui acord de netting sau a unor contracte financiare calificate, incluzând fără limitare: gajuri, scrisori de garanţie, garanţii personale şi altele asemenea;

35. grup de societăţi înseamnă două sau mai multe societăţi interconectate prin control şi/sau deţinerea participaţiilor calificate;

36. mandat ad-hoc este o procedură confidenţială, declanşată la cererea debitorului în dificultate financiară, prin care un mandatar ad-hoc, desemnat de instanţă, negociază cu creditorii în scopul realizării unei înţelegeri între unul sau mai mulţi dintre aceştia şi debitor, în vederea depăşirii stării de dificultate în care se află;

37. membru al grupului poate fi oricare din societăţile grupului, indiferent dacă este societatea-mamă sau un membru controlat al grupului;

38. membru controlat al grupului este acea societate controlată de societatea-mamă;

39. obligaţia de cooperare reprezintă obligaţia instanţelor şi practicienilor în insolvenţă de a asigura coordonarea procedurală prin următoarele mijloace:

a) schimbul de informaţii cu privire la procedură, în special în privinţa creanţelor, activelor şi măsurilor luate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

b) deschiderea concomitentă a procedurilor de insolvenţă a membrilor grupului, la cererea debitorilor sau creditorilor;

c) fixarea corelată a termenelor procedurale, precum şi a şedinţelor adunării creditorilor;

d) în cazul în care nu a fost desemnat acelaşi practician în insolvenţă pentru fiecare membru al grupului, coordonarea comunicării între practicienii în insolvenţă de către practicianul desemnat în dosarul privind societatea-mamă sau, după caz, societatea cu cea mai mare cifră de afaceri conform ultimei situaţii financiare anuale publicate;

40. operaţiunea de compensare bilaterală (netting) presupune realizarea, în legătură cu unul sau mai multe contracte financiare calificate, a uneia sau a mai multora dintre următoarele operaţiuni:

a) încetarea unui contract financiar calificat şi/sau accelerarea oricărei plăţi sau îndepliniri a unei obligaţii ori realizări a unui drept în baza unuia sau a mai multor contracte financiare calificate având ca temei un acord de compensare bilaterală (netting);

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piaţă, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricăreia dintre obligaţiile sau drepturile la care se referă lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori, calculată potrivit lit. b);

d) compensarea, până la obţinerea unei sume nete (off-set), a oricăror valori calculate potrivit lit. b) şi convertite potrivit prevederilor lit. c);

41. participaţie calificată înseamnă fracţiunea de capital cuprinsă între 20% şi 50% deţinută de către o societate în altă societate;

42. perioada de observaţie este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii insolvenţei şi data confirmării planului sau, după caz, a intrării în faliment;

43. pieţe reglementate sunt pieţele instrumentelor financiare reglementate şi supravegheate şi care funcţionează regulat, care sunt caracterizate de faptul că reglementările emise sau supuse aprobării definesc condiţiile de funcţionare, de acces pe piaţă, condiţiile ce guvernează listarea instrumentelor financiare şi condiţiile ce trebuie îndeplinite de un instrument financiar înainte de a fi tranzacţionat pe piaţă şi care respectă cerinţele de raportare şi transparenţă stabilite de reglementările speciale în vederea asigurării protecţiei investitorilor;

44. procedura colectivă este procedura în care creditorii participă împreună la urmărirea şi recuperarea creanţelor lor, în modalităţile prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă;

45. procedura falimentului este procedura de insolvenţă, concursuală, colectivă şi egalitară, care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, fiind urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat;

46. procedura generală reprezintă procedura prevăzută de prezenta ordonanţă de urgenţă, prin care un debitor care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 38 alin. (1), fără a le îndeplini simultan şi pe cele de la art. 38 alin. (2), intră, după perioada de observaţie, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară şi în procedura falimentului sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului;

47. procedura simplificată reprezintă procedura prevăzută de prezenta ordonanţă de urgenţă, prin care debitorul care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 38 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenţei, fie după o perioadă de observaţie de maximum 20 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) şi d);

48. procedura română de insolvenţă este orice procedură reglementată de prezenta ordonanţă de urgenţă, cu excepţia procedurilor preinsolvenţă;

49. procedura străină este procedura colectivă, publică, judiciară sau administrativă, care se desfăşoară în conformitate cu legislaţia în materie de insolvenţă a unui stat străin, inclusiv procedura provizorie, în care bunurile şi activitatea debitorului sunt supuse controlului sau supravegherii unei instanţe străine, în scopul reorganizării sau lichidării activităţii acelui debitor;

50. procedura străină principală este procedura străină de insolvenţă care se desfăşoară în statul în care se situează centrul principalelor interese ale debitorului;

51. procedura străină secundară este procedura străină de insolvenţă, alta decât cea principală, care se desfăşoară în statul în care debitorul îşi are stabilit un sediu;

52. profesiile liberale cuprind membri ce prestează cu titlu personal, pe propria răspundere şi în mod independent, din punct de vedere profesional, servicii intelectuale în interesul clientului şi publicului, în baza unei calificări profesionale speciale. Exercitarea profesiei acestora face obiectul unor obligaţii legale specifice în conformitate cu legislaţia naţională şi reglementările stabilite autonom de organismul profesional reprezentativ competent;

53. programul de plată a creanţelor este graficul de achitare a acestora menţionat în planul de reorganizare care include:

a) cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului definitiv de creanţe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferinţă sumele vor putea include şi dobânzile;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume.

Sumele provenite din activitatea curentă a debitorului sau din valorificarea activelor negrevate de cauze de preferinţă vor fi prevăzute a se distribui pro rata în cadrul fiecărei categorii de creanţe;

54. reorganizarea judiciară este procedura ce se aplică debitorului, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanţelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea şi respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, nelimitativ, împreună sau separat:

a) restructurarea operaţională şi/sau financiară a debitorului;

b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;

c) restrângerea activităţii prin lichidarea parţială sau totală a activului din averea debitorului;

55. reprezentant român este practicianul în insolvenţă desemnat ca administrator sau lichidator judiciar ori administrator concordatar, în cadrul unei proceduri române de insolvenţă sau preinsolvenţă, potrivit prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă;

56. reprezentant străin este persoana fizică sau juridică, incluzând persoanele desemnate cu titlu provizoriu, autorizate, în cadrul unei proceduri străine, să administreze reorganizarea sau lichidarea bunurilor şi a activităţii debitorului sau să acţioneze ca reprezentant al unei proceduri străine;

57. sediul este orice punct de lucru în care debitorul exercită, cu mijloace umane şi materiale şi cu caracter netranzitoriu, o activitate economică sau o profesie independentă;

58. sediul principal este, în situaţia procedurii de insolvenţă cu element de extraneitate, locul în care se află, într-un mod verificabil de către terţi, centrul principal de conducere, supraveghere şi de gestiune a activităţii statutare a persoanei juridice, chiar dacă hotărârile organului de conducere respectiv sunt adoptate potrivit directivelor transmise de membri, acţionari sau asociaţi din alte state;

59. sediul profesional este locul în care funcţionează, într-un mod verificabil de către terţi, conducerea activităţii economice ori a exercitării profesiei independente a persoanei fizice;

60. societate înseamnă orice entitate de drept privat constituită în temeiul Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

61. societatea-mamă este societatea care exercită controlul sau influenţa dominantă asupra celorlalte societăţi din grup;

62. societate de asigurare/reasigurare - asigurătorul şi/sau reasigurătorul, astfel cum sunt definiţi la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare;

63. statul în care se găseşte un bun este:

a) pentru bunurile corporale - statul pe teritoriul căruia este situat bunul;

b) pentru bunurile şi drepturile pe care proprietarul sau titularul trebuie să le înscrie într-un registru public - statul sub a cărui autoritate este păstrat registrul;

c) pentru creanţe - statul pe teritoriul căruia se află centrul principalelor interese ale debitorului creanţei, astfel cum este determinat la pct. 7;

64. subansamblul funcţional reprezintă un grup de bunuri ale debitorului care asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permite desfăşurarea unei afaceri independente;

65. supravegherea, în condiţiile în care nu s-a ridicat dreptul de administrare al debitorului, constă în analiza permanentă a activităţii acestuia şi avizarea prealabilă atât a măsurilor care implică patrimonial debitorul, cât şi a celor menite să conducă la restructurarea/reorganizarea acesteia. Supravegherea operaţiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului se face prin avizul prealabil acordat, cel puţin asupra următoarelor operaţiuni:

a) avizarea plăţilor, atât prin contul bancar, cât şi prin casierie; aceasta se poate realiza fie prin avizarea fiecărei plăţi, fie prin instrucţiuni generale cu privire la efectuarea plăţilor;

b) avizarea contractelor încheiate în perioada de observaţie;

c) avizarea tuturor operaţiunilor juridice în litigiile în care este implicat debitorul, avizarea măsurilor propuse privind recuperarea creanţelor;

d) avizarea operaţiunilor contabile care implică diminuarea patrimoniului, precum casări, reevaluări etc;

e) avizarea tranzacţiilor propuse de către debitor;

f) avizarea situaţiilor financiare si raportului de activitate ataşat acestora;

g) avizarea măsurilor de restructurare propuse de către debitor prin administrator special, precum şi a eventualelor decizii de concediere, modificări propuse în cadrul contractului colectiv de muncă;

h) avizarea mandatelor pentru adunările şi comitetele creditorilor ale societăţilor aflate în insolvenţă la care societatea debitoare deţine calitatea de creditor, precum şi în adunările generale ale acţionarilor la societăţile la care debitorul deţine participaţii;

i) în cazul în care se propune înstrăinarea de active imobilizate din patrimoniul societăţii la care debitorul deţine participaţii sau grevarea de sarcini ale acestora, este necesară, pe lângă avizul administratorului judiciar, şi parcurgerea procedurii prevăzute de art. 87 alin. (2) şi (3);

66. tabel definitiv de creanţe este tabelul care cuprinde toate creanţele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar şi împotriva cărora nu s-au formulat contestaţii, precum şi creanţele admise în urma soluţionării contestaţiilor sau cele admise provizoriu de către judecătorul-sindic. În cazul procedurii simplificate, tabelul definitiv de creanţe cuprinde, pe lângă creanţele născute anterior deschiderii procedurii, şi creanţele născute

în perioada de observaţie, ce au fost admise la masa pasivă. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă şi clasificarea creanţei potrivit prevederilor art. 159 şi 161;

67. tabelul definitiv consolidat de creanţe cuprinde totalitatea creanţelor care figurează ca admise în tabelul definitiv de creanţe şi cele din tabelul suplimentar necontestate, precum şi cele rezultate în urma soluţionării contestaţiilor la tabelul suplimentar. În situaţia în care s-a dispus intrarea în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, tabelul definitiv consolidat va cuprinde: totalitatea creanţelor ce figurează ca admise în tabelul definitiv de creanţe, cele din tabelul suplimentar necontestate, cele rezultate în urma soluţionării contestaţiilor la tabelul suplimentar, din care se vor deduce sumele achitate pe parcursul derulării planului de reorganizare;

68. tabelul preliminar de creanţe cuprinde toate creanţele scadente sau nescadente, sub condiţie sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menţionate atât suma solicitată de către creditor, cât şi suma acceptată şi rangul de prioritate. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra şi creanţele născute după deschiderea procedurii şi până la momentul intrării în faliment;

69. tabelul suplimentar cuprinde toate creanţele născute după data deschiderii procedurii generale şi până la data începerii procedurii falimentului, acceptate de către lichidatorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menţionate atât suma solicitată de către creditor, cât şi suma acceptată şi rangul de preferinţă;

70. testul creditorului privat reprezintă analiza comparativă a gradului de îndestulare a creanţei bugetare prin raportare la un creditor privat diligent, în cadrul unei proceduri de preinsolvenţă sau reorganizare, comparativ cu o procedură de faliment. Analiza are la bază un raport de evaluare întocmit de către un evaluator autorizat membru ANEVAR şi se raportează inclusiv la durata unei proceduri de faliment comparativ cu programul de plăţi propus. Nu constituie ajutor de stat situaţia în care testul creditorului privat atestă faptul că distribuţiile pe care le-ar primi creditorul bugetar în cazul unei proceduri de preinsolvenţă sau reorganizare sunt superioare celor pe care le-ar primi într-o procedură de faliment;

71. valoarea-prag reprezintă cuantumul minim al creanţei, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvenţă. Valoarea-prag este de 40.000 lei atât pentru creditori, cât şi pentru debitor, inclusiv pentru procedurile deschise în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru creanţe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariaţi este de 6 salarii medii brute pe economie/pe salariat.

TITLUL I
Proceduri de prevenire a insolvenţei

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 6. - Prezentul titlu se aplică debitorilor aflaţi în dificultate financiară.

Art. 7. - (1) Organele care aplică procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt: instanţele judecătoreşti, prin judecătorul-sindic sau, după caz, preşedintele tribunalului, mandatarul ad-hoc, respectiv administratorul concordatar.

(2) Creditorii participă la procedură în mod individual, în măsura permisă de drepturile aferente creanţei lor, precum şi în mod colectiv, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, prin adunarea creditorilor şi reprezentantul creditorilor.

(3) Debitorul participă la procedură prin reprezentanţii săi legali sau convenţionali.

Art. 8. - (1) Tribunalul în jurisdicţia căruia se află sediul principal sau sediul profesional al debitorului este competent să soluţioneze cererile şi pricinile la care se referă prezentul titlu.

(2) Cererile şi pricinile referitoare la concordatul preventiv sunt de competenţa judecătorului-sindic, desemnat potrivit prevederilor Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 9. - Curtea de apel este instanţa de apel pentru hotărârile pronunţate de preşedintele tribunalului sau de judecătorul-sindic, după caz. Hotărârile curţii de apel sunt definitive.

CAPITOLUL II
Mandatul ad-hoc

Art. 10. - (1) Un debitor poate adresa preşedintelui tribunalului o cerere de numire a unui mandatar ad-hoc. Prin cererea sa, debitorul propune un mandatar ad-hoc dintre practicienii în insolvenţă, autorizaţi potrivit legii.

(2) Cererea trebuie să cuprindă o descriere detaliată a motivelor care fac necesară numirea unui mandatar ad-hoc.

Art. 11. - Cererea este depusă la cabinetul preşedintelui tribunalului şi se înregistrează într-un registru special.

Art. 12. - (1) După primirea cererii, preşedintele tribunalului dispune convocarea, în termen de 5 zile, prin agent procedural, a debitorului şi a mandatarului ad-hoc propus.

(2) Procedura se desfăşoară în camera de consiliu şi se menţine confidenţială pe toată durata sa.

(3) Confidenţialitatea procedurii este obligatorie pentru toate persoanele şi instituţiile care iau parte sau sunt implicate în aceasta.

Art. 13. - (1) După ascultarea debitorului, dacă se constată că dificultăţile financiare ale acestuia sunt reale, iar persoana propusă ca mandatar ad-hoc întruneşte condiţiile legii pentru exercitarea acestei calităţi, preşedintele tribunalului desemnează, prin încheiere executorie, mandatarul ad-hoc propus.

(2) Obiectivul mandatarului ad-hoc va fi acela de a realiza, în termen de 90 de zile de la desemnare, o înţelegere între debitor şi unul sau mai mulţi creditori ai săi, în vederea depăşirii stării de dificultate financiară în care se află debitorul, a salvgardării acestuia, păstrării locurilor de muncă şi acoperirii creanţelor asupra debitorului.

(3) În scopul realizării obiectivului mandatului, mandatarul ad-hoc va putea propune remiteri, reeşalonări sau reduceri parţiale de datorii, continuarea sau încetarea unor contracte în curs, reduceri de personal, precum şi orice alte măsuri considerate a fi necesare.

Art. 14. - Onorariul mandatarului ad-hoc va fi stabilit provizoriu de către preşedintele tribunalului, la propunerea debitorului şi cu acordul mandatarului ad-hoc, sub forma unui onorariu fix sau a unui onorariu lunar. Acesta va putea fi modificat ulterior, la cererea mandatarului ad-hoc, cu acordul debitorului.

Art. 15. - (1) Mandatul ad-hoc încetează:

a) prin denunţarea unilaterală a mandatului de către debitor sau de către mandatarul ad-hoc;

b) prin încheierea înţelegerii prevăzute la art. 13 alin. (2);

c) dacă, în termenul prevăzut de art. 13 alin. (2), mandatarul nu a reuşit să intermedieze încheierea unei înţelegeri între debitor şi creditorii săi.

(2) La cererea debitorului sau a mandatarului ad-hoc, preşedintele tribunalului va constata încetarea mandatului ad-hoc, prin încheiere definitivă.

CAPITOLUL III
Concordatul preventiv

SECŢIUNEA 1
Beneficiarii procedurii. Organele care aplică procedura

Art. 16. - Poate recurge la procedura de concordat preventiv orice debitor în dificultate financiară, cu următoarele excepţii:

a) dacă în 3 ani anterior ofertei de concordat preventiv debitorul a mai beneficiat de un concordat preventiv care a eşuat;

b) dacă debitorul şi/sau acţionarii/asociaţii/asociaţii comanditari sau administratorii acestuia au fost condamnaţi definitiv pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate contra patrimoniului, de corupţie şi de serviciu, de fals, precum şi pentru infracţiunile prevăzute de Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanţii şi răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenţilor economici, autorităţilor sau instituţiilor publice, cu modificările ulterioare, Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, precum şi pentru instituirea unor măsuri de prevenire şi combatere a finanţării actelor de terorism, republicată, Legea nr. 571/2003privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, şi infracţiunile prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, în ultimii 5 ani anterior deschiderii procedurii prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă;

c) dacă s-a dispus suportarea unei părţi a pasivului debitorului de către membrii organelor de conducere şi/sau supraveghere ale debitorului, potrivit prevederilor art. 169 şi următoarele sau prevederilor unor legi speciale, pentru ajungerea acestuia în stare de insolvenţă; prevederile lit. b) rămân aplicabile.

Art. 17. - Judecătorul-sindic are următoarele atribuţii în procedura concordatului preventiv:

a) să numească administratorul concordatar provizoriu;

b) să constate şi, dacă este cazul, să omologheze, la cererea administratorului concordatar, concordatul preventiv;

c) să constate, la cererea oricărui creditor nesemnatar al concordatului preventiv, îndeplinirea condiţiilor cerute pentru a fi înscris pe lista creditorilor ce au aderat la concordatul preventiv;

d) să dispună prin încheiere, potrivit prevederilor art. 18, suspendarea provizorie a executărilor silite contra debitorului, în baza proiectului de concordat preventiv formulat de debitor şi transmis creditorilor;

e) să judece acţiunile în nulitate a concordatului preventiv;

f) să judece acţiunile în rezoluţiune a concordatului preventiv.

Art. 18. - (1) Cererile formulate în temeiul prezentului titlu se judecă în camera de consiliu, de urgenţă şi cu precădere, părţile fiind citate în termen de 48 de ore de la primirea cererii.

(2) Părţile cu sediul în străinătate sunt citate prin mijloace rapide de comunicare, la sediul sau, după caz, la domiciliul ori reşedinţa cunoscute ale acestora; în lipsă, citarea se face prin afişare la uşa instanţei.

(3) Hotărârile pronunţate de judecătorul-sindic în aplicarea prezentului titlu sunt executorii.

(4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părţi numai cu apel, în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare, pentru absenţi, şi de la pronunţare, pentru cei prezenţi.

(5) Apelul nu este suspensiv de executare.

Art. 19. - Atribuţiile administratorului concordatar sunt următoarele:

a) întocmeşte tabelul creditorilor, care include şi creditorii contestaţi sau ale căror creanţe sunt în litigiu, şi tabelul creditorilor concordatari; o creanţă a unui creditor cu mai mulţi debitori solidari aflaţi în procedură de concordat va fi înscrisă în toate tablourile creditorilor cu valoarea nominală a creanţei deţinute până ce aceasta va fi complet acoperită;

b) elaborează, împreună cu debitorul, oferta de concordat, cu elementele componente ale acesteia, respectiv proiectul de concordat şi planul de redresare;

c) face demersuri pentru soluţionarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor şi creditori ori între creditori;

d) solicită judecătorului-sindic constatarea şi/sau, după caz, omologarea concordatului preventiv;

e) supraveghează îndeplinirea obligaţiilor asumate de către debitor prin concordatul preventiv;

f) informează, de urgenţă, adunarea creditorilor concordatari asupra neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare de către debitor a obligaţiilor sale;

g) întocmeşte şi transmite adunării creditorilor concordatari rapoarte lunare sau trimestriale asupra activităţii sale şi a debitorului; raportul administratorului concordatar va conţine şi opinia acestuia privind existenţa sau, după caz, inexistenţa unor motive de rezoluţiune a concordatului preventiv;

h) convoacă adunarea creditorilor concordatari;

i) cere instanţei închiderea procedurii concordatului preventiv;

j) îndeplineşte orice alte atribuţii prevăzute de prezentul capitol, instituite prin concordatul preventiv ori stabilite de judecătorul-sindic.

Art. 20. - (1) Onorariul administratorului concordatar se propune prin proiectul de concordat şi se stabileşte prin concordatul preventiv; acesta va fi suportat din averea debitorului.

(2) Onorariul administratorului concordatar va consta, în funcţie de natura obligaţiilor acestuia, într-o sumă fixă, un onorariu lunar şi/sau un onorariu de succes; la stabilirea cuantumului onorariului se vor avea în vedere natura activităţii desfăşurate de către debitor, precum şi complexitatea planului de redresare.

Art. 21. - (1) Adunarea creditorilor concordatari are următoarele atribuţii:

a) aprobă rapoartele administratorului concordatar privitoare la activitatea debitorului şi la îndeplinirea obligaţiilor asumate prin concordat;

b) desemnează reprezentantul creditorilor;

c) este titularul acţiunii în rezoluţiune a concordatului preventiv, pe care o exercită prin reprezentantul creditorilor.

(2) În cursul derulării procedurii, adunarea creditorilor concordatari poate fi convocată de administratorul concordatar, din oficiu sau la cererea creditorilor reprezentând 10% din valoarea totală a creanţelor concordatare.

(3) Adunarea creditorilor concordatari adoptă hotărâri cu majoritatea de voturi stabilită prin raportare la valoarea creanţelor creditorilor concordatari prezenţi.

Art. 22. - (1) Votul creditorilor concordatari poate fi exercitat şi prin corespondenţă.

(2) Şedinţa adunării creditorilor concordatari va fi organizată şi prezidată de administratorul concordatar.

(3) La adunările creditorilor concordatari va fi invitat şi debitorul.

Art. 23. - (1) Orice debitor aflat în dificultate financiară, mai puţin cei excluşi conform prevederilor art. 16 lit. a)-c), poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv. Prin cererea sa, debitorul propune un administrator concordatar provizoriu dintre practicienii în insolvenţă autorizaţi potrivit legii.

(2) Judecătorul-sindic numeşte administratorul concordatar provizoriu prin încheiere executorie.

(3) În termen de 30 de zile de la numirea sa, administratorul concordatar elaborează, împreună cu debitorul, lista creditorilor şi oferta de concordat preventiv.

(4) Oferta de concordat preventiv se notifică de către administratorul concordatar provizoriu creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă şi care asigură posibilitatea confirmării primirii acesteia.

(5) Oferta de concordat preventiv va fi depusă în dosarul deschis potrivit alin. (1) şi, pentru opozabilitate faţă de terţi, se depune la grefa tribunalului, unde va fi înregistrată într-un registru special. Despre depunerea şi notificarea acesteia se face menţiune în registrul în care este înregistrat debitorul.

(6) Oferta de concordat preventiv va cuprinde şi proiectul de concordat preventiv, la care se vor anexa declaraţia debitorului privind starea de dificultate financiară în care se află, precum şi lista

creditorilor cunoscuţi, inclusiv cei ale căror creanţe sunt contestate integral sau parţial, cu precizarea cuantumului şi a cauzelor de preferinţă acceptate de debitor.

Art. 24. - (1) Proiectul de concordat preventiv trebuie să prezinte, în mod detaliat:

a) situaţia analitică a activului şi a pasivului debitorului, certificată de un expert contabil sau, după caz, auditată de un auditor autorizat potrivit legii;

b) cauzele stării de dificultate financiară şi, dacă este cazul, măsurile luate de debitor pentru depăşirea acesteia până la depunerea ofertei de concordat preventiv;

c) proiecţia evoluţiei financiar-contabile pe următoarele 24 de luni.

(2) Proiectul de concordat preventiv trebuie să includă un plan de redresare, care prevede cel puţin următoarele măsuri:

a) reorganizarea activităţii debitorului, prin măsuri precum: restructurarea conducerii debitorului, modificarea structurii funcţionale, reducerea personalului sau orice alte măsuri considerate a fi necesare;

b) modalităţile prin care debitorul înţelege să depăşească starea de dificultate financiară, precum: majorarea capitalului social, împrumut bancar, obligaţional sau de altă natură, înfiinţarea ori desfiinţarea unor sucursale sau puncte de lucru, vânzarea de active, constituirea de cauze de preferinţă; în cazul acordării de noi finanţări în perioada de concordat, se va prevedea prioritatea la distribuire a acestor sume;

c) în cazul contractelor a căror scadenţă depăşeşte termenul de 24 de luni prevăzut pentru realizarea concordatului sau al celor pentru care se propun eşalonări de plată în afara acestei perioade, după închiderea procedurii de concordat, aceste plăţi vor continua conform contractelor din care rezultă;

d) termenul-limită pentru satisfacerea creanţelor stabilite prin concordat nu poate depăşi 24 de luni de la data constatării sau omologării acestuia prin hotărâre executorie;

e) în cazul în care prin proiectul de concordat se propun reduceri ale creanţelor bugetare, este obligatorie prezentarea rezultatelor testului creditorului privat.

(3) Prin proiectul de concordat preventiv, supus aprobării creditorilor, debitorul propune, de asemenea, confirmarea administratorului concordatar provizoriu, precum şi onorariul acestuia pentru perioada ulterioară datei încheierii concordatului.

Art. 25. - (1) În baza ofertei de concordat preventiv, debitorul poate cere judecătorului-sindic suspendarea provizorie a urmăririlor silite, potrivit prevederilor art. 996 şi 999 din Codul de procedură civilă.

(2) Cererea se judecă în camera de consiliu, de urgenţă şi cu precădere, fără citarea părţilor.

(3) Suspendarea provizorie a urmăririlor silite individuale se menţine până la pronunţarea unei hotărâri definitive şi executorii de constatare sau omologare a concordatului sau până la respingerea ofertei de concordat prin vot de către majoritatea creditorilor ale căror creanţe necontestate compun masa credală.

SECŢIUNEA a 2-a

Încheierea, constatarea şi omologarea concordatului preventiv

Art. 26. - (1) În vederea exercitării votului creditorilor asupra proiectului de concordat preventiv, debitorul poate organiza una sau mai multe şedinţe, colective ori individuale, de negociere cu creditorii, în prezenţa administratorului concordatar propus de debitor.

(2) Iniţiativa negocierii poate aparţine şi unuia sau mai multor creditori, precum şi acţionarilor sau asociaţilor debitorului care deţin controlul.

(3) Perioada în care se desfăşoară negocierile asupra proiectului de concordat preventiv nu poate depăşi 60 de zile calendaristice.

Art. 27. - (1) Asupra ofertei de concordat preventiv, cu eventualele amendamente rezultate în urma negocierilor, creditorii votează, în principiu, prin corespondenţă.

(2) Votul creditorilor se trimite prin mijloace de comunicare rapidă pe adresa debitorului, în termen de maximum 30 de zile calendaristice calculate de la data primirii ofertei de concordat preventiv. Votul favorabil necondiţionat asupra concordatului preventiv are valoare de acceptare a concordatului. Orice condiţionare a votului este considerată vot negativ.

(3) În cazuri excepţionale, administratorul concordatar poate convoca o adunare a tuturor creditorilor.

(4) Dacă în termenul prevăzut la alin. (2) unul sau mai mulţi creditori deţinând 10% din valoarea totală a creanţelor solicită convocarea adunării tuturor creditorilor, administratorul concordatar este obligat să o convoace în termen de maximum 5 zile de la data primirii cererii. Convocarea este transmisă creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă şi care asigură confirmarea primirii acesteia.

(5) Concordatul preventiv se consideră aprobat de creditori dacă sunt întrunite voturile creditorilor care reprezintă majoritatea de două treimi din valoarea creanţelor acceptate şi necontestate.

(6) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlaţi ori se află sub control comun cu debitorul pot participa la şedinţă, dar pot vota cu privire la concordat doar în cazul în care acesta le acordă mai puţin decât ar primi în cazul falimentului.

Art. 28. - (1) După aprobarea concordatului de către creditori, administratorul concordatar solicită judecătorului-sindic să constate concordatul preventiv.

(2) Judecătorul-sindic constată concordatul preventiv prin încheiere pronunţată în camera de consiliu, de urgenţă şi cu precădere, după ascultarea administratorului concordatar. Cererea de constatare a concordatului preventiv poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate.

(3) Concordatul preventiv, aprobat de creditori şi constatat de judecătorul-sindic prin încheiere, se comunică creditorilor, prin intermediul administratorului concordatar, şi se menţionează în registrul în care este înregistrat debitorul.

Art. 29. - (1) De la data comunicării hotărârii de constatare a concordatului preventiv se suspendă de drept urmăririle individuale ale creditorilor semnatari asupra debitorului şi curgerea prescripţiei dreptului de a cere executarea silită a creanţelor acestora contra debitorului.

(2) De la aceeaşi dată se suspendă de drept faţă de creditorii semnatari curgerea dobânzilor, a penalităţilor şi a oricăror alte cheltuieli aferente creanţelor, dacă prin concordat nu se prevede altfel.

Art. 30. - (1) Pentru a face opozabil concordatul preventiv creditorilor nesemnatari, inclusiv creditorilor necunoscuţi sau contestaţi, administratorul concordatar poate cere judecătorului-sindic omologarea concordatului.

(2) Pentru omologare, judecătorul-sindic verifică îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiţii:

a) valoarea creanţelor contestate şi/sau în litigiu nu depăşeşte 10% din masa credală;

b) concordatul preventiv a fost aprobat de creditorii care reprezintă cel puţin 90% din valoarea totală a creanţelor.

(3) Dispunând omologarea, judecătorul-sindic suspendă toate procedurile de executare silită.

(4) La cererea administratorului concordatar, sub condiţia acordării de garanţii creditorilor de către debitor, judecătorul-sindic poate impune creditorilor nesemnatari ai concordatului preventiv un termen de maximum 18 luni de amânare a scadenţei creanţei lor, perioadă în care nu vor curge dobânzi, penalităţi, precum şi orice alte cheltuieli aferente creanţelor.

(5) Concordatul va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiţia respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat din legislaţia internă şi europeană, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) lit. e).

Art. 31. - În perioada concordatului preventiv omologat nu se poate deschide procedura insolvenţei faţă de debitor.

Art. 32. - (1) Orice creditor care obţine un titlu executoriu asupra debitorului în cursul procedurii poate formula cerere de aderare la concordat sau poate să îşi recupereze creanţa prin orice alte modalităţi prevăzute de lege.

(2) Cererea de aderare se depune la administratorul concordatar, care o include în tabelul creditorilor concordatari.

Art. 33. - (1) În cursul procedurii, debitorul îşi desfăşoară activitatea în limitele afacerii sale obişnuite, în condiţiile concordatului preventiv, sub supravegherea administratorului concordatar.

(2) Măsurile cuprinse în concordatul preventiv, inclusiv modificările creanţelor, profită şi codebitorilor, fideiusorilor şi terţilor garanţi.

SECŢIUNEA a 3-a
Închiderea procedurii concordatului preventiv

Art. 34. - (1) Creditorii care au votat împotriva concordatului preventiv pot cere anularea acestuia, în termen de 15 zile de la data menţionării concordatului în registrul în care este înregistrat debitorul.

(2) Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul de a cere constatarea nulităţii se prescrie în termen de 6 luni de la data menţionării concordatului la registrul în care este înregistrat debitorul şi aparţine oricărei persoane interesate.

(3) Judecătorul-sindic, la cererea reclamantului, poate dispune, pe cale de ordonanţă preşedinţială, suspendarea concordatului preventiv.

Art. 35. - (1) În situaţia în care se constată încălcarea gravă de către debitor a obligaţiilor asumate prin concordatul preventiv, adunarea creditorilor concordatari poate hotărî introducerea acţiunii în rezoluţiune a concordatului preventiv. Asupra acestui aspect adunarea poate delibera chiar dacă nu a fost înscris pe ordinea de zi.

(2) În înţelesul alin. (1), reprezintă încălcare gravă a obligaţiilor asumate de debitor prin concordatul preventiv acţiuni precum: favorizarea unuia sau mai multor creditori în dauna celorlalţi, ascunderea sau înstrăinarea de active în perioada concordatului preventiv, efectuarea de plăţi fără contraprestaţie sau în condiţii ruinătoare.

(3) Dacă adunarea creditorilor concordatari a decis introducerea acţiunii în rezoluţiune, procedura concordatului preventiv se suspendă de drept.

(4) Prin hotărârea de admitere a acţiunii în rezoluţiune, judecătorul-sindic acordă creditorilor daune-interese, potrivit dreptului comun.

Art. 36. - (1) Dacă procedura concordatului preventiv se finalizează cu succes, la termenul prevăzut în contract sau anterior acestuia, după caz, judecătorul-sindic va pronunţa o încheiere prin care va constata realizarea obiectului concordatului preventiv. În acest caz, modificările creanţelor prevăzute în concordatul preventiv rămân definitive.

(2) În cazul în care în cursul derulării procedurii, înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 24 alin. (2) lit. d), administratorul concordatar apreciază că este imposibilă realizarea obiectivelor concordatului din motive neimputabile debitorului, poate cere judecătorului-sindic constatarea nereuşitei concordatului preventiv şi închiderea procedurii.

(3) În cazul în care la expirarea termenului prevăzut la art. 24 alin. (2) lit. d) nu au fost îndeplinite obligaţiile prevăzute în concordatul preventiv, creditorii vor putea vota, la propunerea administratorului concordatar, prelungirea duratei concordatului cu maximum 6 luni faţă de durata iniţială.

Art. 37. - Măsurile prevăzute de prezentul titlu se vor aplica cu respectarea regulilor în materia ajutorului de stat.

TITLUL II
Procedura insolvenţei

CAPITOLUL I
Dispoziţii comune

SECŢIUNEA 1
Aspecte generale

Art. 38. - (1) Procedura generală prevăzută de prezentul capitol se aplică debitorilor prevăzuţi la art. 3, cu excepţia celor cărora li se aplică procedura simplificată.

(2) Procedura simplificată prevăzută de prezentul capitol se aplică debitorilor aflaţi în stare de insolvenţă care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

a) profesionişti persoane fizice supuse obligaţiei de înregistrare în registrul comerţului, cu excepţia celor care exercită profesii liberale;

b) întreprinderi familiale, membrii întreprinderii familiale;

c) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) şi îndeplinesc una dintre următoarele condiţii:

1. nu deţin niciun bun în patrimoniul lor;

2. actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite;

3. administratorul nu poate fi găsit;

4. sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerţului;

d) persoane juridice dizolvate voluntar, judiciar sau de drept anterior formulării cererii introductive, chiar dacă lichidatorul judiciar nu a fost numit sau, deşi numit, menţiunea privitoare la numirea sa nu a fost înscrisă în registrul comerţului;

e) debitori care şi-au declarat prin cererea introductivă intenţia de intrare în faliment;

f) orice persoană care desfăşoară activităţi specifice profesioniştilor, care nu a obţinut autorizarea cerută de lege pentru exploatarea unei întreprinderi şi nu este înregistrată în registrele speciale de publicitate. Aplicarea prezentei ordonanţe de urgenţă faţă de aceste persoane nu exclude sancţiunile aplicabile pentru lipsa autorizării sau înregistrării respectivei persoane.

Art. 39. - (1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta ordonanţă de urgenţă, inclusiv cele privind notificarea, convocarea şi comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar şi/sau de lichidatorul judiciar, vor fi suportate din averea debitorului.

(2) Plăţile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziţii emise de debitor sau, după caz, de administratorul judiciar, iar în cursul falimentului, de lichidatorul judiciar.

(3) Disponibilităţile băneşti vor putea fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

(4) În lipsa disponibilităţilor în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare, plăţile urmând a fi făcute potrivit prevederilor privind organizarea şi exercitarea profesiei de practician în insolvenţă, pe baza unui buget previzionat.

(5) În cadrul adunării creditorilor, administratorul judiciar va putea solicita creditorilor avansarea sumelor necesare continuării procedurii.

(6) Oricând pe parcursul procedurii, în lipsă de lichidităţi în patrimoniul debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va identifica bunuri valorificabile libere de sarcini, care nu sunt esenţiale pentru reorganizare, şi va proceda la valorificarea de urgenţă, la minim valoarea de lichidare a acestora, stabilită de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61. Până la desemnarea comitetului creditorilor decizia de valorificare aparţine administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cu aprobarea judecătorului-sindic, iar după desemnarea comitetului creditorilor, valorificarea se va face cu acordul comitetului, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2). În toate cazurile, valorificarea se va efectua în scopul şi în limitele necesare acoperirii cheltuielilor de procedură.

(7) Fondul prevăzut la alin. (4) va fi constituit prin:

a) aplicarea unui procent de 50% la taxele care se achită la oficiul registrului comerţului pentru autorizarea constituirii persoanelor supuse înregistrării în registrul comerţului, cu modificările actelor, faptelor şi menţiunilor acestora, şi efectuarea tuturor înregistrărilor în registrul

comerţului, autorizare funcţionare şi eliberare documente specifice, verificare şi/sau rezervare, transmitere/obţinere/eliberare documente şi/sau informaţii prevăzute de lege;

b) preluarea a 2,0% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvenţă, inclusiv din fondurile obţinute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, sumă care va fi inclusă în categoria cheltuielilor aferente procedurii în sensul alin. (1).

(8) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi plătite cu prioritate în momentul existenţei disponibilului în contul debitorului. Sumele plătite din fondul de lichidare pentru cheltuielile de procedură sunt considerate avansuri şi vor fi restituite de către practicianul în insolvenţă din averea debitoarei la momentul existenţei lor.

(9) Uniunea Naţională a Practicienilor în Insolvenţă din România va comunica Oficiului Naţional al Registrului Comerţului şi instanţelor judecătoreşti pe lângă care funcţionează registrul societăţilor agricole, respectiv registrul asociaţiilor şi fundaţiilor, numărul contului şi unitatea la care acesta este deschis şi orice modificări ulterioare ale acestuia.

SECŢIUNEA a 2-a

Organele care aplică procedura. Participanţii la procedură

Art. 40. - (1) Organele care aplică procedura sunt: instanţele judecătoreşti, judecătorul-sindic, administratorul judiciar şi lichidatorul judiciar.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor şi operaţiunilor prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, precum şi realizarea, în condiţiile legii, a drepturilor şi obligaţiilor celorlalţi participanţi la aceste acte şi operaţiuni.

§ 1. Instanţele judecătoreşti

Art. 41. - (1) Toate procedurile prevăzute de prezentul capitol, cu excepţia apelului, sunt de competenţa tribunalului sau, dacă este cazul, a tribunalului specializat, în a cărui circumscripţie debitorul şi-a avut sediul principal cel puţin 6 luni anterior datei sesizării instanţei. Dacă în cadrul tribunalului a fost creată o secţie specială de insolvenţă, acesteia îi aparţine competenţa pentru derularea procedurilor prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă.

(2) Sediul principal al debitorului este cel cu care figurează acesta în registrul comerţului, respectiv în registrul societăţilor agricole sau în registrul asociaţilor şi fundaţiilor. În cazul în care sediul a fost schimbat cu mai puţin de 6 luni anterior depunerii cererii de deschidere a procedurii insolvenţei, sediul principal al debitorului este cel cu care acesta figura la registrul comerţului, respectiv în registrul societăţilor agricole sau în registrul asociaţilor şi fundaţiilor înainte de schimbare.

(3) Tribunalul, legal învestit cu o cerere de deschidere a procedurii insolvenţei potrivit alin. (1), rămâne competent să soluţioneze cauza, indiferent de schimbările ulterioare de sediu ale debitorului.

Art. 42. - (1) Citarea părţilor, precum şi comunicarea oricăror acte de procedură se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvenţă. Comunicarea citaţiilor, a convocărilor şi notificărilor către participanţii la proces, al căror sediu, domiciliu sau reşedinţă se află în străinătate, este supusă dispoziţiilor Codului de procedură civilă coroborate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Regulamentului (CE) nr. 1.393/2007 al Parlamentului European şi al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare şi extrajudiciare în materie civilă sau comercială ("notificarea sau comunicarea actelor") şi abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1.348/2000 al Consiliului, după caz. Buletinul procedurilor de insolvenţă va fi realizat în formă electronică.

(2) În procedurile contencioase reglementate de prezentul capitol vor fi citate în calitate de părţi numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluţionare judecătorului-sindic, în condiţii de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispoziţiile din Codul

de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziţii exprese prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii şi notificarea deschiderii procedurii se vor realiza, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Creditorii nemenţionaţi în lista prevăzută la art. 67 alin. (1) pct. c) şi care nu au fost notificaţi vor fi repuşi în termen şi vor prelua procedura în stadiul în care se afla în momentul înscrierii lor la masa credală.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), prima citare şi comunicarea actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acţiune, în temeiul dispoziţiilor prezentei ordonanţe de urgenţă, ulterior deschiderii procedurii insolvenţei, se vor realiza potrivit prevederilor Codului de procedură civilă şi prin Buletinul procedurilor de insolvenţă. Instanţele judecătoreşti vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvenţă.

(5) În cazul în care debitorul este o societate tranzacţionată pe o piaţă reglementată, judecătorul-sindic va comunica Autorităţii pentru Supraveghere Financiară hotărârea de deschidere a procedurii.

(6) Formatul şi conţinutul-cadru ale actelor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvenţă şi ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare şi comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiţiei şi sunt utilizate în mod obligatoriu de toţi participanţii la procedură.

(7) Notificările, cu excepţia cazului în care sarcina notificării aparţine altor organe care aplică procedura, şi convocările prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz.

(8) Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanţelor sunt prezumaţi că au în cunoştinţă termenele prevăzute la art. 100 ori la art. 146 sau 147, după caz, şi nu vor mai fi citaţi.

(9) În vederea publicării citaţiilor, convocărilor şi notificărilor actelor de procedură efectuate de instanţele judecătoreşti, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, se editează Buletinul procedurilor de insolvenţă, publicaţie gestionată de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului.

(10) Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătoreşti, în Buletinul procedurilor de insolvenţă, înlocuieşte, de la data publicării acestora, citarea, convocarea şi notificarea actelor de procedură efectuate individual faţă de participanţii la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.

(11) Cu excepţia cererilor de deschidere a procedurii de insolvenţă ori a altor cazuri în care legea prevede termene speciale, toate cererile, contestaţiile, acţiunile întemeiate pe dispoziţiile prezentului capitol se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă cu privire la judecata în primă instanţă, cu menţiunea că termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 10 zile de la comunicare, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluţie, în termen de maximum 3 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluţiei.

Art. 43. - (1) Curtea de apel va fi instanţa de apel pentru hotărârile pronunţate de judecătorul-sindic. Hotărârile curţii de apel sunt definitive.

(2) Termenul de apel este de 7 zile de la comunicarea hotărârii realizată prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvenţă, dacă prin lege nu se prevede altfel. Apelul va fi judecat de complete specializate, de urgenţă. Citarea apelanţilor, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi a intimaţilor în apel şi comunicarea deciziilor pronunţate se fac prin Buletinul procedurilor de insolvenţă. Instanţele judecătoreşti vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvenţă. Procedura va fi considerată îndeplinită dacă citaţia se publică cu cel puţin 5 zile calendaristice înainte de data stabilită pentru înfăţişare. În vederea soluţionării apelului se trimit la curtea de apel, în copie certificată, de grefierul-şef al tribunalului, numai actele care interesează soluţionarea căii de atac, selectate de

judecătorul-sindic în cazul în care apelul priveşte o hotărâre a judecătorului-sindic pentru care nu s-a format dosar asociat. În cazul în care apelul vizează o hotărâre pronunţată de judecătorul-sindic într-un dosar asociat, acest dosar se înaintează la instanţa de apel. În cazul în care instanţa de apel consideră necesare şi alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părţilor interesate să le depună în copie certificată.

(3) Apelul se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele derogări: termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 10 zile de la comunicarea cererii şi a motivelor de apel, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul fixează, prin rezoluţie, în termen de maximum 3 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluţiei.

(4) Prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, apelul nu suspendă executarea hotărârilor judecătorului-sindic.

(5) Următoarele hotărâri ale judecătorului-sindic vor putea fi suspendate de instanţa de apel:

a) sentinţa de deschidere a procedurii insolvenţei împotriva debitorului;

b) sentinţa prin care se decide intrarea în procedura simplificată;

c) sentinţa prin care se decide intrarea în faliment;

d) sentinţa de soluţionare a contestaţiei la planul de distribuire a fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe;

e) sentinţa de soluţionare a contestaţiilor împotriva măsurilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar;

f) încheierea prin care s-a confirmat practicianul în insolvenţă;

g) încheierea prin care a fost înlocuit practicianul în insolvenţă.

(6) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunţate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluţiona toate apelurile următoare privind aceeaşi procedură, exercitate împotriva aceleiaşi hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunţate de judecătorul-sindic în acelaşi dosar de insolvenţă.

(7) Curtea de apel învestită cu soluţionarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenţei, admiţând apelul, va anula hotărârea şi va trimite cauza judecătorului-sindic pentru deschiderea procedurii insolvenţei.

Art. 44. - Repartizarea cauzelor, având ca obiect procedura prevăzută de prezentul titlu, judecătorilor desemnaţi ca judecători-sindici se realizează în mod aleatoriu, în sistem informatizat, potrivit art. 53 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

§ 2. Judecătorul-sindic

Art. 45. - (1) Principalele atribuţii ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentului capitol, sunt:

a) pronunţarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenţei şi, după caz, de intrare în faliment, atât prin procedura generală, cât şi prin procedura simplificată;

b) judecarea contestaţiei debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii;

c) judecarea opoziţiei creditorilor la deschiderea procedurii;

d) desemnarea motivată, prin sentinţa de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvenţă compatibili care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, sau, în lipsă, din Tabloul Uniunii Naţionale a Practicienilor în Insolvenţă din România, a administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau de către creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor, fixarea onorariului în conformitate cu criteriile stabilite de legea de organizare a activităţii practicienilor în insolvenţă, precum şi a atribuţiilor acestuia pentru această perioadă;

e) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar desemnat de adunarea creditorilor ori de creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor.

Dacă nu există contestaţii asupra legalităţii hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor, confirmarea se face în camera de consiliu, fără citarea părţilor, în termen de 5 zile de la sesizarea judecătorului-sindic;

f) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, potrivit prevederilor art. 57 alin. (4);

g) judecarea cererilor de a i se ridica debitorului dreptul de a-şi mai conduce activitatea;

h) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului in insolvenţă, potrivit art. 169, sau sesizarea organelor de urmărire penală atunci când există date cu privire la săvârşirea unei infracţiuni;

i) judecarea acţiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar pentru anularea unor acte ori operaţiuni frauduloase, potrivit prevederilor art. 117 alin. (1);

j) judecarea contestaţiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar;

k) confirmarea planului de reorganizare, după votarea lui de către creditori;

l) soluţionarea cererii administratorului judiciar sau a comitetului creditorilor de întrerupere a procedurii de reorganizare judiciară şi de intrare în faliment;

m) soluţionarea contestaţiilor formulate la rapoartele administratorului judiciar sau ale lichidatorului judiciar;

n) judecarea acţiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor;

o) judecarea cererilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în situaţiile în care nu se poate lua o hotărâre în şedinţele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzat de neprezentarea creditorilor legal convocaţi, la cel puţin două şedinţe ale acestora având aceeaşi ordine de zi;

p) dispunerea convocării adunării creditorilor, cu o anumită ordine de zi;

q) pronunţarea hotărârii de închidere a procedurii;

r) orice alte atribuţii prevăzute de lege.

(2) Atribuţiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activităţii administratorului judiciar şi/sau al lichidatorului judiciar şi la procesele şi cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenţei. Atribuţiile manageriale aparţin administratorului judiciar ori lichidatorului judiciar sau, în mod excepţional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-şi administra averea. Deciziile manageriale ale administratorului judiciar, lichidatorului judiciar sau debitorului care şi-a păstrat dreptul de administrare pot fi controlate sub aspectul oportunităţii de către creditori, prin organele acestora.

Art. 46. - (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii şi pot fi atacate, separat, numai cu apel.

(2) Dispoziţiile art. 42 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunţă succesiv hotărâri în acelaşi dosar, cu excepţia situaţiei rejudecării, după anularea hotărârii în apel.

(3) Hotărârile pronunţate de judecătorul-sindic vor fi motivate de acesta în termen de 20 de zile de la data pronunţării hotărârii.

§ 3. Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 47. - (1) Adunarea creditorilor va fi convocată şi prezidată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, dacă prezenta ordonanţă de urgenţă sau judecătorul-sindic nu dispune altfel; secretariatul şedinţelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.

(2) Creditorii cunoscuţi vor fi convocaţi de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în cazurile prevăzute expres de prezenta ordonanţă de urgenţă şi ori de câte ori este necesar.

(3) Adunarea creditorilor va putea fi convocată şi de comitetul creditorilor sau de către creditorii deţinând creanţe în valoare de cel puţin 30% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot. În această situaţie, dacă administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar refuză să prezideze adunarea creditorilor ori nu se prezintă la data şi locul convocării, aceasta va fi prezidată de

preşedintele comitetului creditorilor ori, în lipsă, de creditorul care a cerut convocarea, reprezentaţi sau asistaţi de un avocat ori de un consilier juridic. În acest caz, convocarea şi orice alte documente şi informaţii aferente acesteia vor fi comunicate de urgenţă administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Procesul-verbal întocmit va fi transmis spre publicare în BPI în termen de 3 zile de către persoana care a prezidat adunarea.

Art. 48. - (1) Convocarea creditorilor se va realiza prin publicare în BPI cu cel puţin 5 zile de la publicare şi va trebui să cuprindă ordinea de zi a şedinţei. Convocatorul se depune la BPI cu 3 zile înaintea datei la care trebuie efectuată comunicarea.

(2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepţia cazului în care la şedinţă participă titularii tuturor creanţelor şi aceştia sunt de acord cu introducerea chestiunii respective pe ordinea de zi a şedinţei.

(3) Creditorii pot fi reprezentaţi în adunare prin împuterniciţi cu procură specială autentică sau, în cazul creditorilor bugetari şi al celorlalte persoane juridice, cu delegaţie semnată de conducătorul unităţii.

(4) Dacă prin lege nu se interzice în mod expres, creditorii vor putea vota şi prin corespondenţă. Scrisoarea prin care îşi exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, ataşat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, poate fi comunicat prin orice mijloace, până în ziua fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar.

(5) La şedinţele adunărilor creditorilor, salariaţii debitorului vor putea fi reprezentaţi de un delegat din rândul acestora, care va vota pentru întreaga valoare a creanţelor reprezentând salariile şi alte drepturi băneşti ce li se cuvin.

(6) Deliberările şi hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de preşedintele şedinţei, membrii comitetului creditorilor, precum şi de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei şi trimis spre publicare în Buletinul procedurilor de insolvenţă, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.

(7) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective şi au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum şi la cererea creditorilor care au lipsit motivat de la şedinţa adunării creditorilor sau ale căror voturi nu au fost consemnate în procesul-verbal întocmit. Hotărârea, cu excepţia celei prin care a fost desemnat, poate fi atacată, pentru motive de nelegalitate, şi de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei, inclusiv în format electronic, în termen de 5 zile de la data publicării în BPI a procesului-verbal al adunării creditorilor şi va fi soluţionată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi a creditorilor. Citarea creditorilor, cu excepţia celui care a formulat cererea, şi comunicarea actelor către aceştia se vor face prin Buletinul procedurilor de insolvenţă.

Art. 49. - (1) Cu excepţia cazurilor în care legea cere o majoritate specială, şedinţele adunării creditorilor vor avea loc în prezenţa titularilor de creanţe însumând cel puţin 30% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil manifestat expres al titularilor majorităţii, prin valoare, a creanţelor prezente cu drept de vot. Votul condiţionat va fi considerat vot negativ.

(2) Calculul valorii totale a creanţelor prevăzute la alin. (1) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la următoarele criterii:

a) ulterior publicării în Buletinul procedurilor de insolvenţă a tabelului preliminar şi până la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă a tabelului definitiv, valoarea creanţelor verificate şi acceptate de administratorul judiciar, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;

b) ulterior publicării în Buletinul procedurilor de insolvenţă a tabelului definitiv şi până la confirmarea unui plan de reorganizare sau, în cazul neconfirmării planului, până la publicarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;

c) ulterior confirmării planului de reorganizare şi până la deschiderea procedurii de faliment, potrivit cuantumului cuprins în programul de plăţi, modificat în urma stingerii creanţelor achitate în plan;

d) după deschiderea procedurii de faliment până la publicarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din tabelul definitiv aşa cum acesta a fost modificat în urma stingerii creanţelor;

e) ulterior publicării în Buletinul procedurilor de insolvenţă a tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(3) În cazul în care, ulterior adoptării hotărârii adunării creditorilor, se constată prin hotărâre definitivă că votul a fost viciat, prin introducerea sau eliminarea unei creanţe din tabelele prevăzute la alin. (2), adunarea creditorilor se reconvoacă cu aceeaşi ordine de zi. În cazul în care noua hotărâre a adunării creditorilor este diferită faţă de cea iniţială, judecătorul-sindic va decide desfiinţarea în tot ori în parte a actelor sau operaţiunilor încheiate în temeiul hotărârii iniţiale.

(4) În cazurile privind pe creditorii ale căror creanţe au fost stinse total sau parţial se va proceda la o modificare corespunzătoare a tabelului de creanţe, după caz. Odată cu convocatorul adunării creditorilor se va publica şi tabelul de creditori actualizat cu sumele stinse în timpul procedurii. Odată cu contestarea procesului-verbal al adunării, creditorii vor putea contesta în aceleaşi termene şi condiţii şi tabelul astfel publicat.

Art. 50. - (1) Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3 sau 5 creditori, dintre cei cu drept de vot, cu creanţele garantate, bugetare şi chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă, din cauza numărului mic de creditori, judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuţiile comitetului vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

(2) Desemnarea se va face, prin încheiere, după întocmirea tabelului preliminar de creanţe.

(3) Pentru necesităţile procedurii, judecătorul-sindic va desemna, pe baza propunerii creditorilor, un preşedinte al comitetului creditorilor. Comitetul creditorilor va fi citat în persoana preşedintelui astfel desemnat, iar în lipsă, prin oricare dintre membrii comitetului creditorilor.

(4) În cadrul primei şedinţe a adunării creditorilor, aceştia vor putea alege un comitet format din 3 sau 5 creditori, dintre primii 20 de creditori cu drept de vot, dintre cei cu creanţele garantate, bugetare şi chirografare cele mai mari în ordinea valorii şi care se oferă voluntar, selecţia fiind efectuată prin întrunirea acestor criterii cumulative pe baza celui mai mare procentaj de vot din valoarea creanţelor prezente. Comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(5) Dacă nu se va obţine majoritatea necesară, se va menţine comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic. La propunerea administratorului judiciar sau a celorlalţi membri ai comitetului creditorilor, judecătorul-sindic va consemna, prin încheiere, modificarea componenţei acestuia, astfel încât criteriile prevăzute la alin. (4) să fie respectate în toate fazele procedurii.

(6) În cursul derulării procedurii, judecătorul-sindic va putea cere asistenţa comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

(7) Prin hotărârea adunării creditorilor se va putea stabili ca membrii comitetului creditorilor să beneficieze de rambursarea cheltuielilor de transport, cazare şi masă, efectuate ca urmare a exercitării atribuţiilor în această calitate, pentru şedinţele comitetului creditorilor.

Art. 51. - (1) Comitetul creditorilor are următoarele atribuţii:

a) să analizeze situaţia debitorului şi să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activităţii debitorului şi la planurile de reorganizare propuse;

b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul judiciar care doreşte să fie desemnat de către creditori în dosar condiţiile numirii;

c) să ia cunoştinţă despre rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, să le analizeze şi, dacă este cazul, să formuleze contestaţii la acestea, dacă este cazul;

d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar şi efectele acestora şi să propună, motivat, şi alte măsuri;

e) să solicite ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

f) să introducă acţiuni pentru anularea unor acte sau operaţiuni frauduloase, făcute de debitor în dauna creditorilor, potrivit prevederilor art. 117 alin. (1), atunci când astfel de acţiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar.

(2) Comitetul creditorilor se întruneşte ori de câte ori este necesar la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz, ori la cererea oricărui membru al comitetului creditorilor. Comunicarea şi votul se vor putea efectua prin orice mijloc care asigură transmiterea textului şi confirmarea primirii acestuia.

(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezenţa administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reţine pe scurt conţinutul deliberărilor, precum şi hotărârile luate.

(4) Deciziile comitetului creditorilor se iau cu majoritatea simplă din totalul numărului de membri ai acestuia.

(5) Dacă un membru al comitetului creditorilor se află, din cauza interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursual al creditorilor participanţi la procedură, acesta se va abţine de la vot, sub sancţiunea anulării deciziei comitetului creditorilor dacă fără votul său nu s-ar fi întrunit majoritatea cerută. În astfel de cazuri, anularea deciziei nu exclude răspunderea creditorului demonstrat a se fi aflat în conflict de interese, pentru prejudiciile create averii debitorului printr-o asemenea faptă.

(6) Împotriva acţiunilor, măsurilor şi deciziilor luate de comitetul creditorilor, orice creditor poate formula contestaţie la judecătorul-sindic, în termen de 5 zile de la publicarea procesului-verbal al comitetului creditorilor în BPI.

(7) În cazul în care un membru al comitetului creditorilor votează repetat în situaţie de conflict de interese ori în cazul lipsei repetate nejustificate de la şedinţele comitetului creditorilor, la cererea oricărui creditor, judecătorul-sindic va înlocui pe respectivul membru al comitetului creditorilor, în mod provizoriu, urmând ca adunarea creditorilor să îl confirme pe cel provizoriu sau să aleagă un alt membru, potrivit criteriilor prevăzute de art. 50 alin (4).

§ 4. Administratorul special

Art. 52. - După deschiderea procedurii, adunarea generală a acţionarilor/asociaţilor debitorului va desemna, pe cheltuiala acestora, administratorul special.

Art. 53. - (1) Adunarea generală a acţionarilor, asociaţilor sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 10 zile de la notificarea deschiderii procedurii de către administratorul judiciar/lichidatorul provizoriu.

(2) Adunarea generală va fi prezidată de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. Dacă adunarea asociaţilor/acţionarilor, convocată potrivit alin. (1), nu desemnează un administrator special, debitorului i se va ridica dreptul de administrare, dacă acesta nu a fost deja ridicat, iar debitorul, respectiv asociaţii/acţionarii sunt decăzuţi din drepturile recunoscute de procedură şi care sunt exercitate prin administrator special.

(3) Dacă un administrator special nu a fost desemnat, pentru soluţionarea acţiunilor prevăzute la art. 84 şi la art. 117-122 debitorul va fi reprezentat de un curator special desemnat dintre organele de conducere statutare aflate în exerciţiul funcţiunii la data deschiderii procedurii. Desemnarea se va face de către judecătorul-sindic în camera de consiliu şi fără citarea părţilor. În cazul în care ulterior adunarea generală a asociaţilor/acţionarilor alege un administrator special, acesta va prelua procedura în stadiul în care se găseşte la data desemnării.

Art. 54. - Mandatul administratorilor statutari încetează de la data ridicării dreptului de administrare sau de la data desemnării administratorului special. Încetarea mandatului impune obligaţia predării gestiunii.

Art. 55. - După deschiderea procedurii şi numirea administratorului special, adunarea generală a acţionarilor/asociaţilor îşi suspendă activitatea şi se va putea întruni, la convocarea administratorului judiciar, în cazurile expres şi limitativ prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă.

Art. 56. - (1) Administratorul special are următoarele atribuţii:

a) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acţiunilor prevăzute la art. 84 şi la art. 117-122;

b) formulează contestaţii în cadrul procedurii reglementate de prezenta ordonanţă de urgenţă;

c) propune un plan de reorganizare;

d) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului, doar în situaţia în care nu s-a ridicat debitorului dreptul de administrare;

e) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primeşte raportul final şi situaţia financiară de închidere şi participă la şedinţa convocată pentru soluţionarea obiecţiunilor şi aprobarea raportului;

f) primeşte notificarea închiderii procedurii.

(2) După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care îi conduce şi activitatea de afaceri, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acţionarilor/asociaţilor.

§ 5. Administratorul judiciar

Art. 57. - (1) Practicienii în insolvenţă interesaţi vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziţiei de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calităţii de practician în insolvenţă şi o copie de pe polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvenţă interesat va putea arăta şi disponibilitatea de timp şi de resurse umane, precum şi experienţa generală sau specifică necesare preluării dosarului şi bunei administrări a cazului. În cazul în care nu există nicio astfel de ofertă, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvenţă ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naţionale a Practicienilor în Insolvenţă din România.

(2) În cadrul primei şedinţe a adunării creditorilor, creditorii care deţin mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator judiciar, stabilindu-i şi onorariul. În cazul în care onorariul se va achita din fondul constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4), acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activităţii practicienilor în insolvenţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar desemnat provizoriu, stabilindu-i onorariul. În această din urmă situaţie nu va mai fi necesară confirmarea judecătorului-sindic. Prima şedinţă a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât şi stabilirea onorariului acestuia.

(3) Creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu şi să îi stabilească onorariul.

(4) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau ca urmare a adoptării unei hotărâri a adunării creditorilor în acest sens, cu votul a mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot, îl poate înlocui pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, pentru motive temeinice. Înlocuirea se judecă în camera de consiliu, de urgenţă, cu citarea administratorului judiciar şi a comitetului creditorilor. Împotriva încheierii se poate formula apel în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) În orice moment al procedurii, la cererea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, pentru motive bine justificate, judecătorul-sindic poate încuviinţa înlocuirea acestuia, în urma

analizei cererii. În acest caz, judecătorul-sindic va desemna un alt administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în condiţiile prevăzute de art. 45 alin. (1) lit. d).

(6) Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) şi (3), în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvenţă. Judecătorul va soluţiona, de urgenţă şi deodată, toate contestaţiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat sau, după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator judiciar.

(7) Dacă în termenul stabilit la alin. (6) decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va numi administratorul judiciar propus de creditori sau de creditorul ce deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor, dacă acesta îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, dispunând totodată încetarea atribuţiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin încheierea sau, după caz, sentinţa de deschidere a procedurii.

(8) Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvenţă, potrivit legii.

(9) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuţiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecinţa activităţii administratorului judiciar pe perioada exercitării calităţii sale.

(10) Este interzis administratorului judiciar, sub sancţiunea revocării din funcţie şi a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

(11) Practicianul în insolvenţă, în calitatea sa de organ care aplică procedura, nu va putea fi obligat la plata oricăror cheltuieli de judecată, amenzi, daune sau oricăror altor sume la care ar putea fi obligat debitorul.

(12) Dacă adunarea creditorilor a înlocuit administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, înainte de a-i fi stabilit onorariul, pentru activitatea desfăşurată până la data înlocuirii onorariul va fi stabilit de către judecătorul-sindic în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Din suma aprobată se va scădea onorariul aprobat cu titlu provizoriu prin hotărârea judecătorească privind desemnarea, dacă a fost încasat.

(13) În cazul desfiinţării pentru orice motive a hotărârii de deschidere a procedurii, instanţa care va desfiinţa hotărârea va decide asupra onorariului practicianului, aplicându-se corespunzător alin. (2), iar plata acestui onorariu şi a cheltuielilor de procedură va fi suportată de pârât sau reclamant potrivit reglementărilor privitoare la cheltuielile de judecată din Codul de procedură civilă.

(14) În cazul în care adunarea creditorilor confirmă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, dar nu aprobă oferta de onorariu a acestuia, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va putea accepta onorariul votat de către creditori sau va reconvoca adunarea într-un termen de maximum 30 de zile pentru negocierea cu creditorii şi discutarea onorariului. În cazul în care nici la această adunare oferta administratorului judiciar/lichidatorului judiciar nu va fi acceptată de către creditori, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va putea declara că se retrage. În caz de renunţare, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va convoca o nouă adunare în termen de maximum 30 de zile, în vederea desemnării noului administrator judiciar/lichidator judiciar. Dacă în cadrul acestei adunări nu se desemnează un alt administrator judiciar/lichidator judiciar, preşedintele comitetului creditorilor sau, dacă nu a fost constituit, un creditor desemnat de adunarea creditorilor va solicita judecătorului-sindic desemnarea unui administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în termen de maximum 5 zile de la data adunării. Judecătorul-sindic va numi un administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu în termen de 5 zile de la sesizare, în cameră de consiliu. Dispoziţiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Art. 58. - (1) Principalele atribuţii ale administratorului judiciar, în cadrul prezentului titlu, sunt:

a) examinarea situaţiei economice a debitorului şi a documentelor depuse potrivit prevederilor art. 67 sau 74, după caz, şi întocmirea unui raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observaţie în cadrul procedurii generale şi supunerea acelui raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăşi 20 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

b) examinarea activităţii debitorului şi întocmirea unui raport amănunţit asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la apariţia stării de insolvenţă, cu menţionarea eventualelor indicii sau elemente preliminare privind persoanele cărora le-ar fi imputabilă şi cu privire la existenţa premiselor angajării răspunderii acestora, în condiţiile prevederilor art. 169-173, precum şi asupra posibilităţii reale de reorganizare efectivă a activităţii debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea şi depunerea la dosarul cauzei, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăşi 40 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

c) întocmirea actelor prevăzute la art. 67 alin. (1), în cazul în care debitorul nu şi-a îndeplinit obligaţia respectivă înăuntrul termenelor legale, precum şi verificarea, corectarea şi completarea informaţiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;

d) elaborarea planului de reorganizare a activităţii debitorului, în funcţie de cuprinsul raportului prevăzut la lit. a);

e) supravegherea operaţiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activităţii debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuţiile sale şi la condiţiile de efectuare a plăţilor din contul averii debitorului;

g) convocarea, prezidarea şi asigurarea secretariatului şedinţelor adunării creditorilor sau ale acţionarilor, asociaţilor ori membrilor debitorului persoană juridică;

h) introducerea de acţiuni pentru anularea actelor sau operaţiunilor frauduloase ale debitorului, încheiate în dauna drepturilor creditorilor, precum şi a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operaţiuni comerciale încheiate de debitor şi a constituirii unor garanţii acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

i) sesizarea de urgenţă a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile de procedură;

j) denunţarea unor contracte încheiate de debitor;

k) verificarea creanţelor şi, atunci când este cazul, formularea de obiecţiuni la acestea, notificarea creditorilor în cazul neînscrierii sau înscrierii parţiale a creanţelor, precum şi întocmirea tabelelor creanţelor;

l) încasarea creanţelor; urmărirea încasării creanţelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii; formularea şi susţinerea acţiunilor în pretenţii pentru încasarea creanţelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocaţi;

m) încheierea de tranzacţii, descărcarea de datorii, descărcarea fideiusorilor, renunţarea la garanţii reale, cu condiţia confirmării acestor operaţiuni de către judecătorul-sindic;

n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluţionare de către acesta;

o) inventarierea bunurilor debitorului;

p) dispunerea evaluării bunurilor debitorului, astfel încât aceasta să fie realizată până la data stabilită pentru depunerea tabelului definitiv al creanţelor;

q) transmiterea spre publicare în Buletinul procedurilor de insolvenţă a unui anunţ cu privire la depunerea la dosar a raportului de evaluare, în termen de două zile de la depunere.

(2) Judecătorul-sindic poate stabili în sarcina administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuţii în afara celor prevăzute la alin. (1), cu excepţia celor prevăzute de lege în competenţa exclusivă a acestuia.

Art. 59. - (1) Administratorul judiciar va depune lunar un raport cuprinzând descrierea modului în care şi-a îndeplinit atribuţiile, justificarea cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului, precum şi, dacă este cazul, stadiul efectuării inventarierii. În raport se va menţiona şi onorariul încasat al administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar, cu precizarea modalităţii de calcul al acestuia.

(2) Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în Buletinul procedurilor de insolvenţă.

(3) La fiecare 120 de zile, judecătorul-sindic va analiza şi se va pronunţa asupra stadiului continuării procedurii, printr-o rezoluţie, prin care va putea pune în sarcina administratorului judiciar/lichidatorului judiciar anumite măsuri şi va acorda un termen administrativ de control sau de judecată, după caz.

(4) În ipoteza în care există cereri cu caracter contencios sau necontencios, precum şi în ipoteza în care judecătorul-sindic consideră necesar, acesta va dispune citarea de urgenţă a persoanelor interesate şi a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, pentru soluţionarea cererilor sau pentru dispunerea măsurilor care se impun.

(5) Debitorul persoană fizică, administratorul special al debitorului persoană juridică, oricare dintre creditori, precum şi orice altă persoană interesată pot face contestaţie împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar.

(6) Contestaţia trebuie să fie înregistrată în termen de 7 zile de la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă a extrasului prevăzut la alin. (1).

(7) Judecătorul-sindic va soluţiona contestaţia, în termen de 15 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar şi a comitetului creditorilor, putând, la cererea contestatorului, să suspende executarea măsurii contestate. Suspendarea se judecă în camera de consiliu, de îndată, fără citarea părţilor.

(8) Onorariul administratorului judiciar va fi plătit în baza procesului-verbal al adunării creditorilor prin care s-a stabilit cuantumul acestuia, în baza deciziei publicate în Buletinul procedurilor de insolvenţă sau pe baza hotărârii judecătoreşti pentru cazurile în care a fost stabilit onorariul provizoriu de către judecătorul-sindic.

Art. 60. - (1) În cazul în care un administrator judiciar desemnat refuză numirea, acesta are obligaţia de a notifica instanţa, în termen de 5 zile de la comunicarea numirii. Judecătorul-sindic va lua act de refuzul practicianului în insolvenţă desemnat printr-o încheiere pronunţată în camera de consiliu, fără citarea părţilor, şi va desemna un alt practician în insolvenţă în calitate de administrator judiciar provizoriu. Judecătorul-sindic va sancţiona cu amendă judiciară de la 500 lei la 1.000 lei necomunicarea în termen a refuzului, fără motive temeinice. În acest caz devin aplicabile dispoziţiile art. 57. Prevederile prezentului articol sunt aplicabile şi în situaţia prevăzută la art. 73.

(2) Judecătorul-sindic va sancţiona administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credinţă, nu îşi îndeplineşte ori îndeplineşte cu întârziere atribuţiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(3) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (2) administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părţi interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

(4) În cazul amenzilor şi al despăgubirii prevăzute la alin. (1), (2) şi, respectiv la alin. (3), urmează a se aplica în mod corespunzător dispoziţiile art. 190 şi 191 din Codul de procedură civilă.

Art. 61. - În vederea îndeplinirii atribuţiilor sale, administratorul judiciar va putea desemna persoane de specialitate precum avocaţi, experţi contabili, evaluatori sau alţi specialişti. Numirea şi nivelul remuneraţiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor în cazul în care acestea vor fi plătite din averea debitoarei sau se vor supune standardelor de cost stabilite de Uniunea Naţională a Practicienilor în Insolvenţă din România, potrivit prevederilor Ordonanţei de

urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care se vor remunera din fondul de lichidare constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4).

Art. 62. - (1) Administratorul judiciar, precum şi oricare dintre creditori pot formula obiecţiuni împotriva rapoartelor de evaluare întocmite în cauză.

(2) Obiecţiunile se formulează în termen de maximum 5 zile de la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă a unui anunţ cu privire la depunerea raportului de evaluare la dosarul cauzei.

(3) Judecătorul-sindic va soluţiona obiecţiunile în termen de maximum 15 zile de la înregistrarea lor, cu citarea celui care a formulat obiecţiunile, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi a membrilor comitetului creditorilor.

(4) Judecătorul-sindic, admiţând cererea, va obliga evaluatorul, sub sancţiunea amenzii, să răspundă la obiecţiunile încuviinţate în termen de maximum 5 zile de la primirea, din partea instanţei de judecată, a unei adrese în acest sens.

(5) Pentru motive temeinice, precum şi în cazul în care răspunsul la obiecţiuni nu este satisfăcător, judecătorul-sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări. Judecătorul-sindic va omologa unul dintre rapoartele de evaluare.

(6) În cazul în care operaţiunile pentru care este necesară angajarea de specialişti sunt operaţiuni obligatorii impuse de lege, cum ar fi, dar nu limitat la acestea, arhivarea documentelor, bilanţurile obligatorii de mediu, audit şi alte asemenea, dacă propunerile administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sunt respinse de către comitetul creditorilor, acesta va convoca un nou comitet în termen de maximum 7 zile, în care membrii comitetului vor trebui să propună şi să desemneze un specialist, aprobându-i şi onorariul. În cazul în care în cele două comitete nu s-a decis numirea unui specialist, practicianul în insolvenţă va putea să desemneze specialistul cu oferta tehnică şi financiară cea mai bună, dintre cele depuse pentru cele două comitete.

§ 6. Lichidatorul judiciar

Art. 63. - (1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar, aplicându-se, în mod corespunzător, dispoziţiile art. 57, art. 59-62 şi art. 140 alin. (6).

(2) Atribuţiile administratorului judiciar încetează la momentul stabilirii atribuţiilor lichidatorului judiciar de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator judiciar şi administratorul judiciar desemnat anterior.

Art. 64. - Principalele atribuţii ale lichidatorului judiciar, în cadrul prezentului capitol, sunt:

a) examinarea activităţii debitorului asupra căruia se iniţiază procedura simplificată în raport cu situaţia de fapt şi întocmirea unui raport amănunţit asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la insolvenţă, cu menţionarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă şi a existenţei premiselor angajării răspunderii acestora în condiţiile prevederilor art. 169-173, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăşi 40 de zile de la desemnarea lichidatorului judiciar, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;

b) conducerea activităţii debitorului;

c) introducerea de acţiuni pentru anularea actelor şi operaţiunilor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum şi a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operaţiuni comerciale încheiate de debitor şi a constituirii unor cauze de preferinţă, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor şi luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) denunţarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanţelor şi, atunci când este cazul, formularea de obiecţiuni la acestea, notificarea creditorilor în cazul neînscrierii sau înscrierii parţiale a creanţelor, precum şi întocmirea tabelelor creanţelor;

g) urmărirea încasării creanţelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanţelor; formularea

şi susţinerea acţiunilor în pretenţii pentru încasarea creanţelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocaţi;

h) primirea plăţilor pe seama debitorului şi consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului, potrivit prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă;

j) sub condiţia confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacţii, descărcarea de datorii, descărcarea fideiusorilor, renunţarea la garanţii reale;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluţionare de către acesta;

l) orice alte atribuţii stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

SECŢIUNEA a 3-a
Deschiderea procedurii şi efectele acesteia

§ 1. Cererile introductive

Art. 65. - (1) Procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditori, precum şi de orice alte persoane sau instituţii prevăzute expres de lege.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară introduce cerere împotriva entităţilor reglementate şi supravegheate de aceasta care, potrivit datelor de care dispune, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispoziţiile legale speciale pentru iniţierea procedurii prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă.

Art. 66. - (1) Debitorul aflat în stare de insolvenţă este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispoziţiilor prezentei ordonanţe de urgenţă, în termen de maximum 30 de zile de la apariţia stării de insolvenţă.

(2) Dacă la data expirării termenului prevăzut la alin. (1) debitorul este angrenat, cu bună-credinţă, în negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor sale, acesta are obligaţia de a adresa tribunalului o cerere pentru a fi supus dispoziţiilor prezentei ordonanţe de urgenţă, în termen de 5 zile de la eşuarea negocierilor.

(3) Dacă în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri de mandat ad-hoc sau de concordat preventiv debitorul ajunge în stare de insolvenţă, dar există indicii serioase că rezultatele negocierilor ar putea fi valorificate în termen scurt prin încheierea unui acord extrajudiciar, debitorul, de bună-credinţă, trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii în condiţiile şi termenul prevăzute la alin. (2). În caz contrar, debitorul trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii insolvenţei în termen de 30 de zile de la apariţia stării de insolvenţă.

(4) Debitorul în cazul căruia apariţia stării de insolvenţă este iminentă va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispoziţiilor prezentului titlu.

(5) Cererile persoanelor juridice vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta, fără a fi necesară o hotărâre a asociaţilor/acţionarilor. În cazul în care prin cererea debitorului se solicită aplicarea procedurii simplificate, se va depune şi hotărârea adunării generale a asociaţilor/acţionarilor în acest sens.

(6) La înregistrarea cererii, serviciul de registratură va efectua verificări, din oficiu, cu privire la existenţa pe rol a unor alte cereri de deschidere a procedurii formulate anterior de creditori. În cazul în care sunt înregistrate cereri formulate de creditori, se soluţionează cererea debitorului în procedură necontencioasă, prin aceeaşi încheiere judecătorul dispunând conexarea cererilor creditorilor, care în cazul deschiderii procedurii devin declaraţii de creanţă, iar dacă se respinge cererea debitorului, se soluţionează potrivit art. 72 şi următoarele.

(7) Dacă, ulterior înregistrării cererii debitorului, dar înainte de soluţionarea acesteia, sunt formulate cereri de deschidere a procedurii de către creditori, acestea se vor înregistra direct la cererea formulată de debitor. În acest scop, serviciul de registratură va efectua verificări, din oficiu, la data înregistrării cererilor şi va înregistra cererile la dosarul ce are ca obiect cererea formulată de debitor. În această situaţie, se va proceda la soluţionarea în procedură

necontencioasă a cererii debitorului. În cazul admiterii acesteia, cererile creditorilor se vor califica drept declaraţii de creanţă, iar în cazul respingerii sale, se vor soluţiona cererile creditorilor, potrivit art. 72 şi următoarele.

(8) În cazul deschiderii procedurii insolvenţei, creanţele ce fac obiectul cererilor de deschidere a procedurii care devin declaraţii de creanţă pot fi actualizate cu accesorii calculate până la data deschiderii procedurii, în termenul legal stabilit pentru declararea creanţelor, potrivit prevederilor art. 102.

(9) Introducerea prematură, cu rea-credinţă, de către debitor a unei cereri de deschidere a procedurii atrage răspunderea patrimonială a debitorului persoană fizică sau juridică, pentru prejudiciile pricinuite.

(10) Cererea debitorului se va judeca de urgenţă, în termen de 10 zile, în camera de consiliu, fără citarea părţilor. Prin excepţie de la prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă, judecătorul-sindic va stabili termenul de judecată în camera de consiliu, în termen de 10 zile de la depunere, chiar dacă cererea nu îndeplineşte toate cerinţele legale şi nu sunt depuse toate documentele. În cazul în care la data depunerii cererii debitorului se găsesc înregistrate pe rol cereri ale creditorilor, se va proceda potrivit prevederilor art. 70 alin. (5).

(11) După depunerea cererii de deschidere a procedurii, în cazuri urgente, care ar pune în pericol activele debitorului, judecătorul-sindic poate dispune de urgenţă, în camera de consiliu şi fără citarea părţilor, suspendarea provizorie a oricăror proceduri de executare silită a bunurilor debitorului până la pronunţarea hotărârii cu privire la respectiva cerere.

Art. 67. - (1) Cererea debitorului trebuie să fie însoţită de următoarele acte:

a) ultima situaţie financiară anuală, certificată de către administrator şi cenzor/auditor, balanţa de verificare pentru luna precedentă datei înregistrării cererii de deschidere a procedurii;

b) lista completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile şi băncile prin care debitorul îşi rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menţiona datele din registrele de publicitate;

c) lista numelor şi a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanţele acestora: certe sau sub condiţie, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza şi drepturile de preferinţă;

d) lista cuprinzând plăţile şi transferurile patrimoniale efectuate de debitor în cele 120 de zile anterioare înregistrării cererii introductive;

e) contul de profit şi pierdere pe anul anterior depunerii cererii;

f) lista membrilor grupului de interes economic sau, după caz, a asociaţilor cu răspundere nelimitată, pentru societăţile în nume colectiv şi cele în comandită;

g) o declaraţie prin care debitorul îşi arată intenţia de intrare în procedură simplificată sau de reorganizare, conform unui plan, prin restructurarea activităţii ori prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale;

h) o descriere sumară a modalităţilor pe care le are în vedere pentru reorganizarea activităţii;

i) o declaraţie pe propria răspundere, autentificată la notar ori certificată de un avocat, sau un certificat de la registrul societăţilor agricole ori, după caz, oficiul registrului comerţului sau alte registre în a cărui rază teritorială se află sediul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii de reorganizare judiciară prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive;

j) o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de notar ori certificată de avocat, din care să rezulte că el sau administratorii, directorii şi/sau asociaţii nu au fost condamnaţi definitiv pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate contra patrimoniului, de corupţie şi de serviciu, de fals, precum şi pentru infracţiunile prevăzute de Legea nr. 22/1969, cu modificările ulterioare, Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 78/2000, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 656/2002, republicată, Legea nr. 571/2003, cu modificările şi

completările ulterioare, Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, şi infracţiunile prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, în ultimii 5 ani anterior deschiderii procedurii;

k) un certificat de admitere la tranzacţionare pe o piaţă reglementată a valorilor mobiliare sau a altor instrumente financiare emise;

l) o declaraţie prin care debitorul arată dacă este membru al unui grup de societăţi, cu precizarea acestora.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) vor fi depuse odată cu cererea de deschidere a procedurii, sub sancţiunea respingerii acesteia.

Art. 68. - (1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută şi de asociaţii cu răspundere nelimitată ori, în condiţiile art. 70, şi împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată ori împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică, în mod corespunzător, în privinţa cererilor introduse de grupurile de interes economic sau de membrii acestora.

Art. 69. - Nu pot formula o cerere de reorganizare judiciară debitorii, persoane juridice, care în ultimii 5 ani, precedenţi hotărârii de deschidere a procedurii, au mai fost supuşi unei proceduri de reorganizare judiciară.

Art. 70. - (1) Orice creditor îndreptăţit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezentul titlu poate introduce o cerere de deschidere a procedurii împotriva unui debitor prezumat în insolvenţă, în care va preciza:

a) cuantumul şi temeiul creanţei;

b) existenţa unui drept de preferinţă, constituit de către debitor sau instituit potrivit legii;

c) existenţa unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;

d) declaraţia privind eventuala intenţie de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puţin la nivel de principiu, modalitatea în care înţelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanţei şi ale actelor de constituire ale cauzelor de preferinţă.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor şi cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alţi creditori împotriva aceluiaşi debitor, tribunalul, prin serviciul de registratură, va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existenţa dosarului pe rol şi va înregistra cererea la dosarul existent. Judecătorul-sindic va stabili îndeplinirea condiţiilor referitoare la cuantumul minim al creanţelor, în raport cu valoarea însumată a creanţelor tuturor creditorilor care au formulat cereri şi cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezentul titlu, şi va comunica cererile debitorului.

(4) Creditorii vor putea înregistra cererea de deschidere a procedurii direct în dosarul ce are ca obiect cererea debitorului sau, dacă nu există, în dosarul al cărui obiect îl are cererea altui creditor care are stabilit un termen mai scurt.

(5) Creditorul care are înregistrată o cerere de deschidere a procedurii, în cazuri urgente, până la data judecării cererii, poate solicita judecătorului-sindic pronunţarea unei ordonanţe preşedinţiale prin care să dispună măsuri vremelnice, în scopul suspendării operaţiunilor de înstrăinare a unor bunuri sau drepturi patrimoniale importante din averea debitorului, sub sancţiunea nulităţii, precum şi măsuri de conservare a acestor bunuri.

(6) Judecata cererii prevăzute la alin. (5) se va face de urgenţă, în camera de consiliu, fără citarea creditorului care a formulat cererea şi nici a debitorului. Măsura va fi încuviinţată vremelnic, până la data soluţionării cererii de deschidere a procedurii sau, în cazuri justificate, până la un alt moment ori eveniment ulterior deschiderii procedurii. Creditorul poate fi obligat la plata unei cauţiuni de până la 10% din valoarea creanţei pretinse, care va putea fi folosită de debitor pentru acoperirea daunelor produse în cazul respingerii cererii de deschidere a procedurii.

§ 2. Deschiderea procedurii şi efectele deschiderii procedurii

Art. 71. - (1) Dacă cererea debitorului corespunde condiţiilor prevăzute la art. 66, judecătorul-sindic va pronunţa o încheiere de deschidere a procedurii generale, iar dacă prin declaraţia făcută potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. g) debitorul îşi arată intenţia de a intra în procedura simplificată ori se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2), judecătorul va pronunţa o încheiere de deschidere a procedurii simplificate. Minuta încheierii privind deschiderea procedurii insolvenţei se comunică, de îndată, administratorului judiciar provizoriu numit de către judecătorul-sindic.

(2) Prin încheierea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar/lichidatorului judiciar să efectueze notificările prevăzute la art. 100. În cazul în care, în termen de 10 zile de la primirea notificării, creditorii se opun deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va ţine, în termen de 5 zile, o şedinţă la care vor fi citaţi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, debitorul şi creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluţiona deodată, printr-o sentinţă, toate opoziţiile. Admiţând opoziţia, judecătorul-sindic va revoca încheierea de deschidere a procedurii. Deschiderea ulterioară a procedurii, la cererea debitorului sau a creditorilor, nu va putea modifica data apariţiei stării de insolvenţă.

Art. 72. - (1) În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenţei formulate de creditor, la cererea debitorului, formulată în termenul prevăzut la alin. (3), judecătorul-sindic poate dispune în sarcina creditorului consemnarea, la o bancă, a unei cauţiuni de 10% din valoarea creanţei, dar nu mai mult de 40.000 lei. Cauţiunea va fi consemnată în termen de 5 zile de la comunicarea măsurii, sub sancţiunea respingerii cererii de deschidere a procedurii.

(2) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului, instanţa o va comunica debitorului.

(3) În termen de 10 zile de la primirea cererii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existenţa stării de insolvenţă. În cadrul judecării contestaţiei, va putea fi administrată doar proba cu înscrisuri.

(4) Dacă judecătorul-sindic stabileşte că debitorul nu este în stare de insolvenţă, respinge cererea creditorului, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei. În acest caz, cauţiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor, pentru introducerea cu rea-credinţă a unei astfel de cereri, conform dispoziţiei judecătorului-sindic.

(5) În cazul achitării creanţei creditorului care a solicitat deschiderea procedurii, înainte de rămânerea în pronunţare asupra cererii de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va constata rămânerea fără obiect a cererii, cauţiunea depusă fiind restituită în mod corespunzător.

(6) Dacă debitorul nu plăteşte creanţa creditorului până la rămânerea în pronunţare asupra cererii de deschidere a procedurii, iar judecătorul-sindic stabileşte că debitorul este în stare de insolvenţă, va admite cererea de deschidere a procedurii formulate de acesta şi va deschide fie procedura generală a insolvenţei, fie procedura simplificată, după caz. În acest caz, cauţiunea va fi restituită creditorului.

(7) Prin sentinţa de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar, după caz, să efectueze notificările prevăzute la art. 100.

Art. 73. - Prin sentinţa de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic va desemna un administrator judiciar provizoriu, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate va desemna un lichidator judiciar provizoriu. Desemnarea se va face potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) lit. d) coroborate cu cele ale art. 57 alin. (1).

Art. 74. - În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele şi informaţiile prevăzute la art. 67 alin. (1).

Art. 75. - (1) De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acţiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanţelor asupra averii debitorului. Valorificarea drepturilor acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenţei, prin depunerea cererilor de admitere a creanţelor. Repunerea pe rol a acestora este posibilă doar

în cazul desfiinţării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii in condiţiile art. 178.

(2) Nu sunt supuse prevederilor alin. (1) căile de atac promovate de debitor împotriva acţiunilor unui/unor creditor(i) şi nici acţiunile din procesele penale îndreptate împotriva debitorului.

(3) Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acţiunile judiciare pentru determinarea existenţei şi/sau cuantumului unor creanţe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Acestea vor fi soluţionate de judecătorul-sindic.

(4) Nu sunt supuse suspendării executările silite având ca obiect creanţe născute după data deschiderii procedurii insolvenţei. Dacă debitorul nu efectuează plata creanţei născute după data deschiderii procedurii în termen de 90 de zile de la scadenţă, creditorul este îndreptăţit la pornirea executării silite, în condiţiile legii.

(5) Nu sunt supuse suspendării de drept de la data deschiderii procedurii acţiunile îndreptate împotriva codebitorilor şi/sau terţilor garanţi.

(6) Sumele de bani existente în contul debitorului la data deschiderii procedurii şi asupra cărora este constituită o ipotecă mobiliară, precum şi garanţiile în numerar (cash colateral) vor fi distribuite la simpla cerere a creditorului de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar creditorului titular al ipotecii mobiliare, pentru acoperirea creanţelor exigibile ale acestuia, în termen de 5 zile de la cererea creditorului. În cazul sumelor aferente unui cont escrow, în caz de opoziţie, acestea vor fi transferate în contul prevăzut la art. 39 după verificarea, de către judecătorul-sindic, a îndeplinirii condiţiilor de fond ale contractului.

(7) Ipoteca mobiliară asupra instrumentelor financiare se execută, la cererea creditorului ipotecar, de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, iar sumele astfel obţinute vor fi distribuite creditorului titular al ipotecii. Valorificarea se va face conform regulilor existente pe piaţa unde instrumentele financiare sunt tranzacţionate, după obţinerea acordului prealabil al creditorului titular al ipotecii. Nu sunt supuse suspendării procedurile de executare a ipotecilor mobiliare asupra instrumentelor financiare, în cazul procedurilor de executare în curs, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar preluând procedura din stadiul în care se află.

(8) Pentru asigurarea resurselor în vederea continuării activităţii curente a debitorului în perioada de observaţie, sumele de bani care fac obiectul garanţiilor prevăzute la acest articol vor putea fi folosite de către administratorul judiciar cu acordul creditorului titular al garanţiei. Prevederile art. 87 alin. (3) devin în acest caz aplicabile.

Art. 76. - În vederea aplicării prevederilor art. 75, prin hotărârea de deschidere a procedurii judecătorul-sindic va dispune comunicarea acesteia către instanţele judecătoreşti în a căror jurisdicţie se află sediul debitorului declarat la registrul corespunzător şi tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.

Art. 77. - (1) Orice furnizor de servicii - electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea - nu are dreptul, în perioada de observaţie şi în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau averea acestuia, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.

(2) Nerespectarea obligaţiilor contractuale de furnizare a utilităţilor, în caz de menţinere a contractului în condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă, atrage răspunderea pentru acoperirea prejudiciilor aduse averii debitorului şi aplicarea unei amenzi judiciare de 10.000-30.000 lei pentru fiecare încălcare a obligaţiilor. Lipsa remedierii încălcării obligaţiilor sau neexecutarea obligaţiei de reluare a furnizării utilităţilor în termen de maximum 10 zile calendaristice de la notificarea primită de la administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar constituie în sine o nouă încălcare şi se va sancţiona cu o nouă amendă.

(3) Debitorul aflat în procedura insolvenţei nu poate fi împiedicat să participe la licitaţii publice pentru motivul deschiderii procedurii. Cu toate acestea, organizatorul licitaţiei poate solicita îndeplinirea anumitor condiţii de capacitate financiară, în vederea asigurării furnizării bunului/îndeplinirii serviciului ce urmează a fi contractat.

Art. 78. - (1) Creditorul titular al unei creanţe ce beneficiază de o cauză de preferinţă poate solicita judecătorului-sindic ridicarea suspendării prevăzute la art. 75 alin. (1) cu privire la creanţa sa şi valorificarea imediată, în cadrul procedurii, cu aplicarea corespunzătoare a dispoziţiilor art. 154-158 şi cu condiţia achitării din preţ a cheltuielilor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1, a bunului asupra căruia poartă cauza de preferinţă, în una dintre următoarele situaţii:

A. atunci când valoarea obiectului garanţiei, determinată de un evaluator conform standardelor internaţionale de evaluare, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanţelor şi a părţilor de creanţe garantate cu acel obiect:

a) obiectul garanţiei nu prezintă o importanţă determinantă pentru reuşita planului de reorganizare propus;

b) obiectul garanţiei face parte dintr-un ansamblu funcţional, iar prin desprinderea şi vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

B. atunci când nu există o protecţie corespunzătoare a creanţei garantate în raport cu obiectul garanţiei, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanţiei sau existenţei unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părţii garantate dintr-o creanţă cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor şi penalităţilor de orice fel la o creanţă garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanţiei împotriva riscului pieirii sau deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B, judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulate de creditor, dacă administratorul judiciar/debitorul propune în schimb adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite să ofere protecţie corespunzătoare creanţei garantate a creditorului, precum:

a) efectuarea de plăţi periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanţiei ori a valorii părţii garantate dintr-o creanţă cu rang inferior;

b) efectuarea de plăţi periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor şi penalităţilor de orice fel şi, respectiv, pentru reducerea capitalului creanţei sub cota de diminuare a valorii obiectului garanţiei ori a valorii părţii garantate dintr-o creanţă cu rang inferior;

c) novaţia obligaţiei de garanţie prin constituirea unei garanţii suplimentare, reale sau personale ori prin substituirea obiectului garanţiei cu un alt obiect.

(3) Într-o cerere de ridicare a suspendării, creditorul trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin. (1) lit. A. pct. b), rămânându-i debitorului/administratorului judiciar sau altei părţi interesate sarcina producerii dovezii contrare şi, respectiv, a celorlalte elemente.

(4) Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferinţă se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61.

Art. 79. - Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripţie a acţiunilor prevăzute la art. 75 alin. (1).

Art. 80. - (1) Nicio dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanţelor născute anterior datei deschiderii procedurii, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 103.

(2) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalităţile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligaţiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă şi cu prevederile programului de plăţi. În cazul în care planul eşuează, acestea se datorează până la data deschiderii procedurii falimentului.

Art. 81. - (1) Ca urmare a deschiderii procedurii şi până la data confirmării planului de reorganizare, acţiunile societăţilor emitente, în sensul Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, cu modificările şi completările ulterioare, se suspendă de la tranzacţionare cu începere de la data primirii comunicării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(2) La data primirii de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicării privind intrarea în procedura falimentului intervine retragerea valorilor mobiliare de pe piaţa reglementată pe care acestea se tranzacţionează.

(3) În cazul în care activitatea debitorului se află sub incidenţa prevederilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările şi completările ulterioare, ca urmare a deschiderii procedurii şi până la data confirmării planului de reorganizare se suspendă licenţa audiovizională, în sensul Legii nr. 504/2002, cu modificările şi completările ulterioare, cu începere de la data primirii comunicării de către Consiliul Naţional al Audiovizualului. În planul de reorganizare vor fi prevăzute condiţiile de exercitare a dreptului de a difuza, într-o zonă determinată, un anume serviciu de programe, condiţii ce vor fi suspuse aprobării prealabile a Consiliului Naţional al Audiovizualului.

Art. 82. - (1) Debitorul are obligaţia de a pune la dispoziţia administratorului judiciar/lichidatorului judiciar toate informaţiile şi documentele apreciate ca necesare cu privire la activitatea şi averea sa, precum şi lista cuprinzând plăţile efectuate în ultimele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii şi transferurile patrimoniale făcute în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, sub sancţiunea ridicării dreptului de administrare.

(2) Pentru nepunerea la dispoziţia administratorului judiciar/lichidatorului judiciar a informaţiilor şi documentelor de către persoanele responsabile, judecătorul-sindic va face aplicarea amenzilor prevăzute la art. 60 alin. (2) şi (4), în mod corespunzător.

Art. 83. - (1) După rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii, toate actele şi corespondenţa emise de debitor, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar vor cuprinde, în mod obligatoriu şi cu caractere vizibile, în limbile română, engleză şi franceză, menţiunea "în insolvenţă", "in insolvency", "en procedure collective".

(2) După intrarea în reorganizare judiciară sau faliment, actele şi corespondenţa vor purta, în condiţiile prevăzute la alin. (1), menţiunea "în reorganizare judiciară", "in judicial reorganisation", "en redressement" sau, după caz, "în faliment", "in bankruptcy", "en faillite". După intrarea în procedura simplificată se va face, de asemenea, menţiunea "în faliment", "in bankruptcy", "en faillite".

(3) Dacă debitorul deţine sau administrează una sau mai multe pagini de internet, organele de conducere ale acestuia sunt obligate să publice pe paginile de internet proprii, în termen de 24 de ore de la data comunicării hotărârii de deschidere a procedurii, informaţiile referitoare la starea societăţii, precum şi numărul, data şi instanţa care a pronunţat hotărârea.

(4) Prejudiciile suferite de terţii de bună-credinţă, ca urmare a nerespectării obligaţiilor prevăzute la alin. (1)-(3), vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanţi legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului.

Art. 84. - (1) În afară de cazurile prevăzute la art. 87, de cele autorizate de judecătorul-sindic sau avizate de către administratorul judiciar, toate actele, operaţiunile şi plăţile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule de drept.

(2) Debitorul şi/sau, după caz, administratorul judiciar sunt/este obligaţi/obligat să întocmească şi să păstreze o listă cuprinzând toate încasările, plăţile şi compensările efectuate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii şi valorii acestora şi a datelor de identificare a cocontractanţilor.

Art. 85. - (1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare - constând în dreptul de a-şi conduce activitatea, de a-şi administra bunurile din avere şi de a dispune de acestea dacă acesta nu şi-a declarat intenţia de reorganizare, în condiţiile art. 67 alin. (1) lit. g). Ridicarea dreptului de administrare se dispune şi în cazul în care debitorul nu şi-a declarat intenţia de reorganizare în termenul prevăzut la art. 74.

(2) Cu excepţia cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în legătură cu bunurile pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată şi condiţiile de exercitare a conducerii activităţii debitorului.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune deschiderea falimentului.

(5) Creditorii, comitetul creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca justificare pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilităţii de realizare a unui plan raţional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin. (5), într-o şedinţă la care vor fi citaţi administratorul judiciar, comitetul creditorilor şi administratorul special.

(7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfăşura doar activităţile ce sunt necesare derulării operaţiunilor lichidării.

Art. 86. - (1) Prin sentinţa sau, după caz, încheierea având drept efect ridicarea dreptului de administrare, judecătorul-sindic va da dispoziţii tuturor băncilor la care debitorul are sume în conturi să nu dispună de acestea fără un ordin al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar va comunica de urgenţă băncilor instituirea acestei interdicţii.

(2) Încălcarea interdicţiei comunicate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar atrage răspunderea băncilor pentru prejudiciul creat, precum şi o amendă judiciară de la 4.000 lei la 10.000 lei.

Art. 87. - (1) În perioada de observaţie, debitorul va putea să continue desfăşurarea activităţilor curente şi poate efectua plăţi către creditorii cunoscuţi, care se încadrează în condiţiile obişnuite de exercitare a activităţii curente, după cum urmează:

a) sub supravegherea administratorului judiciar, dacă debitorul a făcut o cerere de reorganizare, în sensul art. 67, alin. (1) lit. g), şi nu i-a fost ridicat dreptul de administrare;

b) sub conducerea administratorului judiciar, dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.

(2) Actele, operaţiunile şi plăţile care depăşesc condiţiile prevăzute la alin. (1) vor putea fi autorizate în exercitarea atribuţiilor de supraveghere de administratorul judiciar; acesta va convoca o şedinţă a comitetului creditorilor în vederea supunerii spre aprobare a cererii administratorului special, în termen de maximum 5 zile de la data primirii acesteia. În cazul în care o anumită operaţiune care excede activitatea curentă este recomandată de către administratorul judiciar, iar propunerea este aprobată de către comitetul creditorilor, aceasta va fi îndeplinită obligatoriu de administratorul special. În cazul în care activitatea este condusă de către administratorul judiciar, operaţiunea va fi efectuată de către acesta cu aprobarea comitetului creditorilor, fără a fi necesară cererea administratorului special.

(3) În cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de cauze de preferinţă, creditorul titular are următoarele drepturi:

a) dreptul de a beneficia de o protecţie corespunzătoare a creanţei sale, potrivit prevederilor art. 78;

b) dreptul de a beneficia de distribuiri de sume în condiţiile art. 159 alin. (1) pct. 3 şi art. 161 pct. 1, în condiţiile în care nu poate beneficia de o protecţie corespunzătoare a creanţei, beneficiind de o cauză de preferinţă, în condiţiile art. 78.

(4) Finanţările acordate debitorului în perioada de observaţie în vederea desfăşurării activităţilor curente, cu acordul comitetului creditorilor, exprimat potrivit prevederilor alin. (2), beneficiază de prioritate la restituire, potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2. Aceste finanţări se vor garanta, în principal, prin afectarea unor bunuri sau drepturi care nu formează obiectul unor cauze de preferinţă, iar în subsidiar, dacă nu există astfel de bunuri sau drepturi disponibile, cu acordul creditorilor beneficiari ai respectivelor cauze de preferinţă. În ipoteza în care acordul acestor

creditori nu va fi obţinut, prioritatea la restituire instituită de acest alineat va diminua regimul de îndestulare al creditorilor beneficiari ai cauzelor de preferinţă, proporţional, prin raportare la întreaga valoare a bunurilor sau drepturilor care formează obiectul acestor cauze de preferinţă.

Art. 88. - Dacă la data deschiderii procedurii un drept, act sau fapt juridic nu devenise opozabil terţilor, înscrierile, transcrierile, intabulările şi orice alte formalităţi specifice necesare acestui scop, inclusiv cele dispuse în cursul unui proces penal în vederea confiscării speciale şi/sau extinse, efectuate după data deschiderii procedurii, sunt fără efect faţă de creditori, cu excepţia cazului în care cererea sau sesizarea, legal formulată, a fost primită de instanţă, autoritatea ori instituţia competentă cel mai târziu în ziua premergătoare hotărârii de deschidere a procedurii sau se dovedeşte că respectivul creditor le-a cunoscut pe altă cale. Înscrierile efectuate cu încălcarea acestui articol se radiază de drept.

Art. 89. - (1) Orice transfer, îndeplinire a unei obligaţii, exercitare a unui drept, act sau fapt realizat în temeiul unor contracte financiare calificate, precum şi orice acord de compensare bilaterală sunt valabile, pot fi executate şi/sau opuse unui cocontractant insolvent ori unui garant insolvent al unui cocontractant, conform condiţiilor rezultând din înţelegerea părţilor, fiind recunoscute ca bază de înscriere a creanţei în procedurile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Singura obligaţie, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unei compensări bilaterale - netting - în condiţiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părţi la contract, va fi aceea de a presta obligaţia (suma de plată sau obligaţie de a face) netă rezultată în urma nettingului către cocontractantul său.

(3) Singurul drept, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unui netting în condiţiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părţi la contract, va fi acela de a primi (echivalentul) dreptul (suma de plată sau obligaţie de a face) net care rezultă în urma nettingului de la cocontractantul său.

(4) Nicio atribuţie conferită prin prezenta ordonanţă de urgenţă unui organ care aplică procedura insolvenţei nu va împiedica încetarea contractului financiar calificat şi/sau accelerarea îndeplinirii obligaţiilor de plată ori îndeplinirii obligaţiilor de a face sau a realizării unui drept în baza unuia ori a mai multor contracte financiare calificate, având ca temei un acord de netting, aceste puteri fiind limitate la suma netă rezultată în urma aplicării acordului de netting.

(5) Cu excepţia dovedirii intenţiei frauduloase a debitorului în sensul art. 117 alin. (2) lit. g), administratorul judiciar/lichidatorul judiciar sau, după caz, instanţa judecătorească nu poate împiedica, cere anularea ori decide desfacerea unor operaţiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de netting, realizate în baza unui contract financiar calificat.

Art. 90. - Deschiderea procedurii de insolvenţă nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanţei sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condiţiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii. Compensarea poate fi constatată şi de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar.

Art. 91. - (1) Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, în exerciţiul atribuţiilor sale prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum privilegii, ipoteci, gajuri sau drepturi de retenţie, sechestre, de orice fel. Fac excepţie de la acest regim măsurile asigurătorii dispuse în procesul în vederea confiscării speciale şi/sau confiscării extinse.

(2) Prin excepţie de la dispoziţiile art. 885 alin. (2) din Codul civil, radierea din cartea funciară a oricăror sarcini şi interdicţii prevăzute la alin. (1) se face în temeiul actului de înstrăinare semnat de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar.

Art. 92. - (1) Administratorul judiciar va întocmi şi va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de acesta, care nu va putea depăşi 20 de zile de la desemnarea sa, un raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observaţie din procedura generală.

(2) Raportul va indica dacă debitorul se încadrează în criteriile prevăzute la art. 38 alin. (2) şi, în consecinţă, trebuie supus procedurii simplificate prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, caz în care va cuprinde documentele doveditoare şi propunerea de intrare în faliment în procedura simplificată. Administratorul judiciar va notifica propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată creditorilor care au depus cerere introductivă şi debitorului, prin administratorul special, depunând la instanţă, odată cu cererea, dovada îndeplinirii procedurii de notificare.

(3) Judecătorul-sindic va supune propunerea prevăzută la alin. (2), privind intrarea în faliment a debitorului în procedura simplificată, dezbaterii părţilor într-o şedinţă publică, care va avea loc în maximum 15 zile de la primirea raportului administratorului judiciar.

(4) În cadrul şedinţei de judecată prevăzute la alin. (3), judecătorul-sindic, după ascultarea părţilor interesate, va da o sentinţă prin care va aproba sau va respinge, după caz, concluziile raportului supus dezbaterii.

(5) În cazul aprobării raportului prevăzut la alin. (4), judecătorul-sindic va decide, prin aceeaşi sentinţă, intrarea în faliment a debitorului, în condiţiile art. 145 alin. (1) lit. D.

Art. 93. - Ulterior intrării în procedura simplificată, în cazul în care documentele prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. b) -f) şi l) nu sunt prezentate de către debitor, lichidatorul judiciar desemnat va reconstitui, în măsura posibilului, acele documente, cheltuielile astfel efectuate urmând a fi suportate din averea debitorului.

Art. 94. - Pentru celeritatea procedurii de insolvenţă, în condiţiile art. 38 alin. (2) lit. c), instanţa poate stabili, pentru creditorul care a solicitat deschiderea procedurii de insolvenţă sau administratorul judiciar desemnat, îndatoriri în ceea ce priveşte prezentarea probelor cu înscrisuri, relaţii scrise, poate solicita la interogatoriu persoanele identificate ca făcând parte din conducerea societăţii, poate solicita asistenţa şi concursul acestora la efectuarea actelor de procedură, precum şi orice alte demersuri necesare soluţionării cauzei.

Art. 95. - Atunci când la sediul înregistrat în registrul corespunzător debitorul nu mai desfăşoară activitate, iar creditorul care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu cunoaşte un alt sediu, punct de lucru sau de desfăşurare a activităţii, şi după ascultarea raportului administratorului judiciar, prevăzut la art. 97, prin care se constată că debitorul se găseşte în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c), comunicarea, notificarea oricărui act de procedură faţă de debitor, inclusiv a celor privind deschiderea procedurii, se va efectua numai prin Buletinul procedurilor de insolvenţă.

Art. 96. - În aplicarea prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă, administratorul judiciar va solicita relaţii privind sediul principal al societăţii, punctele de lucru sau alte locaţii în care se află bunuri ale debitorului ori se desfăşoară activităţi ale acestuia, precum şi date privind administraţia societăţii, relaţii privind bunurile patrimoniale şi documentele privind activitatea societăţii de la autorităţile care deţin sau ar putea să deţină informaţiile solicitate. Acestea vor elibera informaţiile solicitate fără a percepe eventualele taxe, onorarii sau comisioane, prevăzute de alte acte normative aferente acestor activităţi.

Art. 97. - (1) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, în cazul procedurii simplificate, va întocmi şi va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăşi 40 de zile de la data desemnării lichidatorului judiciar, un raport asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la apariţia insolvenţei debitorului, cu menţionarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă. La cererea motivată a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, în cazuri de o complexitate ridicată, termenul poate fi prelungit de către judecătorul-sindic cu o perioadă de maximum 40 de zile.

(2) În cazul în care debitorul nu se încadrează în criteriile prevăzute la art. 38 alin. (2), raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activităţii debitorului ori, după caz, motivele care nu permit reorganizarea şi, în acest caz, va propune intrarea în faliment.

(3) În cazul în care, prin raportul său, administratorul judiciar arată că activitatea debitorului poate fi redresată pe baza unui plan de reorganizare judiciară, acesta va trebui să precizeze dacă recomandă ca planul de reorganizare să fie propus de debitor, dacă, la cererea debitorului,

colaborează la întocmirea planului ori dacă intenţionează să propună un alt plan singur sau împreună cu unul ori mai mulţi creditori.

(4) Propunerea privind intrarea în faliment a debitorului, potrivit alin. (2), va fi supusă aprobării adunării generale a creditorilor la prima şedinţă a acesteia. La şedinţă va putea participa şi administratorul special, fără drept de vot.

(5) În cazul în care raportul administratorului judiciar va face propunerea de intrare în faliment, acesta va publica un anunţ referitor la raport în Buletinul procedurilor de insolvenţă, cu indicarea datei primei adunări a creditorilor, sau va convoca adunarea creditorilor, dacă raportul va fi depus după data primei adunări. La această adunare va supune votului adunării creditorilor propunerea de intrare în faliment.

(6) Administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la alin. (1) la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului şi la registrul comerţului sau, după caz, la registrul în care este înregistrat debitorul şi va fi comunicată debitorului.

Art. 98. - (1) În cadrul şedinţei adunării creditorilor prevăzute la art. 97 alin. (4), administratorul judiciar îi va informa pe creditorii prezenţi despre voturile valabile primite în scris cu privire la propunerea de intrare în faliment a debitorului în procedură generală.

(2) Adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art. 97 alin. (2), prin votul titularilor a cel puţin două treimi din creanţele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulţi creditori, deţinând împreună peste 20% din creanţele cuprinse în tabelul preliminar de creanţe, îşi anunţă intenţia de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.

(3) În cazul aprobării de către adunarea creditorilor a propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 97 alin. (2), judecătorul-sindic va decide, prin sentinţă, intrarea în faliment a debitorului, în condiţiile art. 145 alin. (1) lit. D.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică pentru raportul prevăzut la art. 97 alin. (2), în cazul în care, până la data şedinţei adunării creditorilor de aprobare a acestui raport, a fost confirmat un plan de reorganizare.

SECŢIUNEA a 4-a
Primele măsuri. Întocmirea tabelului de creanţe. Contestaţiile

Art. 99. - (1) În urma deschiderii procedurii, administratorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menţionaţi în lista depusă de debitor potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. c) ori, după caz, potrivit prevederilor art. 74, debitorului şi oficiului registrului comerţului sau, după caz, registrului societăţilor agricole ori altor registre unde debitorul este înmatriculat/înregistrat, pentru efectuarea menţiunii.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanţi în ţară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură civilă şi se va publica, totodată, pe cheltuiala averii debitorului, într-un ziar de largă circulaţie şi în Buletinul procedurilor de insolvenţă.

Art. 100. - (1) Notificarea va fi comunicată creditorilor de îndată şi, în orice caz, cu cel puţin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanţelor şi va cuprinde:

a) termenul-limită de depunere, de către creditori, a opoziţiilor la sentinţa de deschidere a procedurii, pronunţată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condiţiile art. 71 alin. (1), precum şi termenul de soluţionare a opoziţiilor, care nu va depăşi 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanţelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 45 de zile de la deschiderea procedurii, precum şi cerinţele pentru ca o creanţă înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanţelor, de întocmire şi publicare în BPI a tabelului preliminar de creanţe, care nu va depăşi 20 de zile pentru procedura generală sau, respectiv, 10 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanţelor, care nu va depăşi 15 zile în cazul procedurii generale şi al celei simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit. c);

e) locul, data şi ora primei şedinţe a adunării creditorilor, care va avea loc în maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c).

(2) În funcţie de circumstanţele cauzei şi pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) şi e) cu maximum 30 de zile.

Art. 101. - (1) Administratorul judiciar va începe, în termen de 30 de zile de la data deschiderii procedurii, procedura de inventariere a bunurilor din averea debitorului, pe baza informaţiilor primite de la debitor în condiţiile art. 67 sau art. 74şi/sau pe baza oricăror informaţii şi documente solicitate autorităţilor competente potrivit legii.

(2) Dacă debitorul are bunuri supuse transcripţiei, inscripţiei sau înregistrării în registrele de publicitate, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite instanţelor, autorităţilor ori instituţiilor care ţin aceste registre o copie de pe hotărârea de deschidere a procedurii, spre a se face menţiune.

Art. 102. - (1) Cu excepţia salariaţilor ale căror creanţe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidenţelor contabile, toţi ceilalţi creditori, ale căror creanţe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanţelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; cererile de admitere a creanţelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului. Sunt creanţe anterioare şi creanţele bugetare constatate printr-un raport de inspecţie fiscală întocmit ulterior deschiderii procedurii, dar care are ca obiect activitatea anterioară a debitorului. În termen de 60 de zile de la data publicării în Buletinul procedurilor de insolvenţă, organele de inspecţie fiscală vor efectua inspecţia fiscală şi vor întocmi raportul de inspecţie fiscală, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Creanţa în baza căreia s-a deschis procedura insolvenţei este înregistrată de administratorul judiciar, în baza documentelor justificative ataşate cererii de deschidere a procedurii şi în urma verificării, fără a fi necesară depunerea unei cereri de admitere, potrivit alin. (1), cu excepţia cazului în care se calculează accesorii până la data deschiderii procedurii.

(3) Cererea de admitere a creanţelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(4) Creanţele nescadente sau sub condiţie la data deschiderii procedurii vor fi admise la masa credală şi vor fi îndreptăţite să participe la distribuiri de sume în măsura îngăduită de prezentul titlu.

(5) Dreptul de vot şi dreptul la distribuţie ale titularilor creanţelor sub condiţie suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv ale titularilor creanţelor a căror valorificare este condiţionată de executarea în prealabil a debitorului principal, se nasc numai după îndeplinirea condiţiei respective.

(6) Creanţele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observaţie sau în procedura reorganizării judiciare, inclusiv creanţele bugetare născute după deschiderea procedurii, vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanţele născute după data deschiderii procedurii de faliment.

(7) În cazul în care se deschide procedura de faliment după perioada de observaţie sau reorganizare, creditorii vor solicita înscrierea în tabelul suplimentar pentru creanţele născute după data deschiderii procedurii insolvenţei ce nu au fost plătite.

(8) Creanţa unei părţi vătămate din procesul penal se înscrie sub condiţie suspensivă, până la soluţionarea definitivă a acţiunii civile în procesul penal în favoarea părţii vătămate. În cazul în care acţiunea civilă în procesul penal nu se finalizează până la închiderea procedurii insolvenţei, fie ca urmare a reuşitei planului de reorganizare, fie ca urmare a lichidării, eventualele creanţe rezultate din procesul penal vor fi acoperite din averea persoanei juridice reorganizate sau, dacă este cazul, din sumele obţinute din acţiunea în atragerea răspunderii patrimoniale a persoanelor ce au contribuit la aducerea persoanei juridice în stare de insolvenţă, potrivit prevederilor art. 169 şi următoarele.

Art. 103. - Creanţele beneficiare ale unei cauze de preferinţă se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de piaţă a garanţiei stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferinţă se va face la un preţ mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat, diferenţa favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanţa sa fusese înscrisă drept creanţă chirografară, până la acoperirea creanţei principale şi a accesoriilor ce se vor calcula conform actelor din care rezulta creanţa, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică şi în cazul eşuării planului de reorganizare şi vânzării bunului în procedura de faliment.

Art. 104. - (1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanţei, precum şi menţiuni cu privire la eventualele cauze de preferinţă.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanţei şi ale actelor de constituire de cauze de preferinţă, cel mai târziu în termenul stabilit pentru depunerea cererii de admitere a creanţei.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale şi păstrarea la dosar a unor copii certificate de acesta. Administratorul judiciar va face menţiunea pe original despre prezentarea acestora.

Art. 105. - (1) Toate creanţele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezentul capitol, cu excepţia creanţelor constatate prin hotărâri judecătoreşti executorii, precum şi prin hotărâri arbitrale executorii. În cazul în care aceste hotărâri judecătoreşti sau arbitrale sunt anulate, casate sau modificate în căile de atac formulate de către debitor, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va reface tabelul de creanţe în mod corespunzător. În cazul în care instanţa de judecată, anulând sau casând hotărârea, nu dezleagă şi fondul dedus judecăţii, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va proceda la verificarea acelei creanţe, notificând creditorii în cazul neînscrierii totale sau parţiale a creanţei, potrivit prevederilor art. 110 alin. (4). În acest din urmă caz, împotriva măsurii înscrierii parţiale sau neînscrierii în tabel a respectivei creanţe, creditorii pot formula contestaţie în condiţiile art. 59 alin. (5).

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanţele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

(3) Creanţele provenind din contracte de leasing, reziliate înainte de data deschiderii procedurii insolvenţei, vor fi înregistrate astfel:

a) dacă proprietatea bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing se transferă debitorului, creanţa va fi înregistrată potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 3;

b) dacă bunurile ce fac obiectul contractului de leasing sunt recuperate, va fi înregistrată doar diferenţa dintre valoarea întregii creanţe şi valoarea de piaţă a bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing stabilită de un evaluator independent;

c) dacă unul sau mai multe din bunurile recuperate au fost vândute de către societatea de leasing până la data întocmirii tabelului preliminar al creanţelor, pentru acestea se va deduce din totalul creanţei de înregistrat preţul obţinut din vânzare.

(4) În cazul contractelor de leasing în derulare la data deschiderii procedurii, ratele curente de după deschiderea procedurii nu vor fi înscrise în tabelul creditorilor, fiind plătite la scadenţă. Pentru ratele anterioare înscrise în tabel, acestea vor urma regimul juridic al creanţelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3, iar neachitarea lor nu va putea fi invocată ca temei al refuzului finalizării contractului şi transferului dreptului de proprietate, dacă ratele curente şi celelalte obligaţii curente de după deschiderea procedurii au fost respectate.

Art. 106. - (1) Administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri şi a documentelor depuse şi va efectua o cercetare amănunţită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă şi prioritatea fiecărei creanţe.

(2) În cazul în care, prin derogare de la prevederile art. 2.512 şi următoarele din Codul civil, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar constată că a intervenit prescripţia extinctivă a creanţei, va notifica în acest sens creditorul, fără a mai face verificări de fond ale creanţei pretinse.

Art. 107. - (1) Creanţele constând în obligaţii care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar şi înscrise în tabelul de creanţe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestaţii împotriva calculului făcut de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar pentru astfel de creanţe.

(2) Creanţele exprimate sau consolidate în valută vor fi înregistrate în tabelul preliminar la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naţionale a României existent la data deschiderii procedurii insolvenţei.

Art. 108. - O creanţă a unui creditor cu mai mulţi debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanţe ale debitorilor cu valoarea nominală, până va fi complet acoperită. Toate tabelele vor fi actualizate corespunzător cu sumele distribuite.

Art. 109. - (1) Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de admitere a creanţelor, a primit o plată parţială pentru creanţa sa de la un codebitor sau de la un fideiusor al debitorului poate avea creanţa înscrisă în tabelul de creanţe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă.

(2) Un codebitor sau un fideiusor, care este îndreptăţit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanţe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În acest caz, creditorul comun are dreptul de a cere să i se plătească, până la achitarea integrală a creanţei sale, cota cuvenită codebitorului sau fideiusorului, rămânând creditor al acestuia doar pentru suma neachitată.

(3) Codebitorul sau fideiusorul debitorului, care pentru asigurarea regresului său are asupra bunurilor acestuia o cauză de preferinţă, concură la masa credală, pentru a face posibilă realizarea acestui drept, dar preţul obţinut din vânzarea bunurilor grevate va fi atribuit creditorului, scăzându-se din suma ce este datorată.

Art. 110. - (1) Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va întocmi şi va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanţele împotriva averii debitorului cu menţiunile prevăzute la art. 5 pct. 67.

(2) La creanţele care beneficiază de o cauză de preferinţă se vor arăta titlul din care izvorăşte dreptul de preferinţă, rangul acesteia şi, dacă e cazul, motivele pentru care creanţele au fost trecute parţial în tabel sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar de creanţe va fi, totodată, publicat în BPI. După publicare, creditorii înscrişi în tabelul preliminar de creanţe pot participa la adunările creditorilor.

(4) Odată cu publicarea tabelului în BPI, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanţe sau drepturi de preferinţă au fost trecute parţial în tabelul preliminar de creanţe sau înlăturate, precizând totodată şi motivele.

Art. 111. - (1) Debitorul, creditorii şi orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi drepturile de preferinţă trecute de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în tabelul preliminar de creanţe.

(2) Contestaţiile trebuie depuse la tribunal în termen de 7 zile de la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă a tabelului preliminar, atât în procedura generală, cât şi în procedura simplificată.

(3) Sub sancţiunea anulării, contestaţia va fi însoţită de dovada, în original, a achitării taxei de timbru, precum şi de toate înscrisurile de care partea înţelege să se folosească în dovedirea susţinerilor sale, cu arătarea oricăror altor probe care se solicită, cu excepţia celor care nu se află în posesia părţii sau nu sunt cunoscute la momentul formulării contestaţiei.

(4) Partea care formulează contestaţia trimite, cu confirmare de primire, câte un exemplar al contestaţiei şi al documentelor ce o însoţesc administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului a cărui creanţă se contestă, precum şi administratorului special. În cazul în care această obligaţie nu a fost respectată, judecătorul-sindic va putea aplica, din oficiu, o amendă în condiţiile Codului de procedură civilă.

(5) Întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la data comunicării contestaţiei şi a documentelor ce o însoţesc. Un exemplar al întâmpinării se comunică, cu confirmare de primire, de către partea care formulează întâmpinarea şi contestatorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi debitorului, sub sancţiunea prevăzută de art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

(6) La termenul stabilit prin sentinţa de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanţe, judecătorul-sindic va soluţiona deodată, printr-o singură sentinţă, toate contestaţiile, chiar dacă pentru soluţionarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate admite, în tot sau în parte, înscrierea creanţelor respective în mod provizoriu în tabelul definitiv. Creanţele înscrise provizoriu vor avea toate drepturile prevăzute de lege cu excepţia dreptului de a încasa sumele propuse spre distribuire. Acestea se vor consemna în contul unic până la definitivarea creanţei.

(7) Dacă se admite creanţa fără dreptul de preferinţă pretins, aceasta va participa la repartiţiile sumelor obţinute din valorificarea bunurilor negrevate de cauze de preferinţă.

(8) Din sumele care s-ar obţine din valorificarea bunurilor supuse dreptului de preferinţă contestat se va consemna partea ce s-ar cuveni acelei creanţe.

Art. 112. - (1) După ce toate contestaţiile la creanţe au fost soluţionate şi s-a predat raportul de evaluare a garanţiilor, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va înregistra, de îndată, la tribunal şi va publica în BPI tabelul definitiv al tuturor creanţelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea şi situaţia fiecărei creanţe - beneficiară sau nu a unei cauze de preferinţă.

(2) După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanţelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartiţii de sume în caz de faliment în procedura simplificată.

Art. 113. - (1) După expirarea termenului de depunere a contestaţiilor, prevăzut la art. 111 alin. (2), şi până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestaţie împotriva înscrierii unei creanţe sau a unui drept de preferinţă în tabelul definitiv de creanţe ori în tabelele actualizate, în cazul descoperirii existenţei unui fals, dol sau unei erori esenţiale, care au determinat admiterea creanţei sau a dreptului de preferinţă, precum şi în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare şi până atunci necunoscute.

(2) Contestaţia se depune în termen de 15 zile de la data la care partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situaţia ce determină promovarea contestaţiei.

(3) Judecarea contestaţiei se va face cu respectarea prevederilor art. 111 alin. (4).

(4) Până la judecarea definitivă a contestaţiei, judecătorul-sindic va putea declara creanţa sau dreptul de preferinţă contestat ca admis numai provizoriu.

Art. 114. - (1) Cu excepţia cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispoziţiilor art. 42, titularul de creanţe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanţelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), va fi decăzut, cât priveşte creanţele respective, din dreptul de a fi înscris în tabelul

creditorilor şi nu va dobândi calitatea de creditor îndreptăţit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-şi realiza creanţele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaţilor cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăţi ori transferuri frauduloase.

(2) Decăderea va fi constatată de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care nu va mai înscrie creditorul în tabelul creditorilor.

SECŢIUNEA a 5-a
Situaţia unor acte juridice ale debitorului

§ 1. Aspecte generale

Art. 115. - (1) Toate acţiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în aplicarea dispoziţiilor prezentului capitol, inclusiv pentru recuperarea creanţelor, sunt scutite de taxe de timbru.

(2) Operaţiunile de publicare în Buletinul procedurilor de insolvenţă a actelor de procedură emise de instanţele judecătoreşti sau de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în cadrul derulării procedurii de insolvenţă se efectuează cu titlu gratuit.

(3) Actele de procedură emise de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care, potrivit prezentei cărţi, sunt supuse şi formalităţii de publicitate prin registrul comerţului, alături de publicitatea prin BPI, se depun la BPI, iar înregistrarea în registrul comerţului se va opera din oficiu, cu titlu gratuit.

Art. 116. - Măsurile prevăzute în prezenta secţiune se aplică atât în procedura de reorganizare judiciară, cât şi în cea de faliment, urmare a declanşării sale în procedura generală sau în cea simplificată.

§ 2. Anularea actelor frauduloase

Art. 117. - (1) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate introduce la judecătorul-sindic acţiuni pentru anularea actelor sau operaţiunilor frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii.

(2) Următoarele acte sau operaţiuni ale debitorului vor putea fi anulate, pentru restituirea bunurilor transferate sau a valorii altor prestaţii executate:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operaţiuni în care prestaţia debitorului depăşeşte vădit pe cea primită, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

c) acte încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenţia tuturor părţilor implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditori sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obţină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea unui drept de preferinţă pentru o creanţă care era chirografară, în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

f) plăţile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă scadenţa lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

g) actele de transfer sau asumarea de obligaţii efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenţia de a ascunde/întârzia starea de insolvenţă ori de a frauda un creditor.

(3) Prevederile alin. (2) lit. d)-f) nu sunt aplicabile actelor încheiate, cu bună-credinţă, în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru

restructurarea datoriilor debitorului, sub rezerva ca acordul să fi fost de natură a conduce, în mod rezonabil, la redresarea financiară a debitorului şi să nu aibă ca scop prejudicierea şi/sau discriminarea unor creditori. Prevederile de mai sus se aplică şi actelor juridice încheiate în cadrul procedurilor prevăzute la titlul I.

(4) Următoarele acte sau operaţiuni, încheiate în cei 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate şi prestaţiile recuperate:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deţinând cel puţin 20% din capitalul societăţii comerciale ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaţilor, în situaţia în care debitorul este acea societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acţionar deţinând cel puţin 20% din acţiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acţionarilor, în situaţia în care debitorul este respectiva societate pe acţiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acţiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deţinând o poziţie de control asupra debitorului sau a activităţii sale;

f) cu un coproprietar sau proprietar devălmaş asupra unui bun comun;

g) cu soţul, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv, ai persoanelor fizice enumerate la lit. a)-f).

Art. 118. - (1) Acţiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, prevăzută la art. 117, poate fi introdusă de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art. 97, dar nu mai târziu de 16 luni de la data deschiderii procedurii. În cazul admiterii acţiunii, părţile vor fi repuse în situaţia anterioară, iar sarcinile existente la data transferului vor fi reînscrise.

(2) Comitetul creditorilor poate introduce la judecătorul-sindic o astfel de acţiune, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu o face.

(3) De asemenea, poate introduce această acţiune, în aceleaşi condiţii, creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală.

Art. 119. - Nu se va putea cere anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfăşurării normale a activităţii sale curente.

Art. 120. - (1) Terţul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat potrivit prevederilor art. 117, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există ori există impedimente de orice natură pentru preluarea acestuia de către debitor, terţul va restitui valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor, stabilită prin expertiză efectuată în condiţiile legii. În caz de restituire, părţile vor fi repuse în situaţia anterioară astfel încât sarcinile existente la data transferului vor fie reînscrise.

(2) Terţul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii debitorului o creanţă egală cu preţul plătit, la care se poate adăuga cel mult sporul de valoare a bunului, determinat de eventualele investiţii efectuate de acesta, cu condiţia ca terţul să fi acceptat transferul cu bună-credinţă şi fără intenţia de a-i împiedica, întârzia ori înşela pe creditorii debitorului. La cererea sa, terţul dobânditor de bună-credinţă va fi înscris în tabelele de creanţe cu creanţa născută în urma restituirii bunului sau valorii acestuia către averea debitorului potrivit prezentului articol şi va putea participa la distribuiri potrivit prevederilor art. 161 pct. 4. Terţul dobânditor de rea-credinţă va fi îndreptăţit să primească doar preţul plătit şi va putea participa la distribuiri de sume potrivit prevederilor art. 161 pct. 10 lit. a). Reaua-credinţă a terţului dobânditor trebuie dovedită.

(3) Dacă terţul dobânditor nu restituie bunul sau valoarea acestuia de bună-voie sau pe calea unei tranzacţii, creanţa acestuia, născută în temeiul alin. (2), va putea fi pretinsă numai pe calea cererii reconvenţionale formulate în cadrul acţiunii îndreptate împotriva sa potrivit prevederilor art. 117.

(4) Terţul dobânditor cu titlu gratuit de bună-credinţă va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar, în lipsa acestora, va restitui diferenţa de valoare cu care s-a îmbogăţit. În caz de rea-credinţă, terţul va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, precum şi fructele percepute.

Art. 121. - (1) Administratorul judiciar, lichidatorul judiciar, comitetul creditorilor sau creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală va putea introduce acţiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor, numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului şi cunoştea sau trebuia să cunoască faptul că transferul iniţial este susceptibil de a fi anulat. Acesta va putea pretinde de la debitor doar contravaloarea sporului de valoare determinat de investiţiile pe care le-a efectuat, scop în care va beneficia de toate drepturile procedurale cuvenite terţului dobânditor de rea-credinţă potrivit prevederilor art. 120 alin. (2)şi (3) şi art. 161 pct. 10 lit. a).

(2) În cazul în care subdobânditorul este soţ, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea prevăzută la alin. (1).

Art. 122. - (1) Cererea pentru anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial se va nota, din oficiu, în registrele de publicitate aferente.

(2) O persoană obţinând un titlu sau dobândind un drept de preferinţă asupra bunului respectiv după efectuarea unei astfel de notări va avea titlul sau dreptul său condiţionat de dreptul de a fi recuperat bunul.

(3) În privinţa actelor şi operaţiunilor prevăzute la art. 117 alin. (2) se instituie o prezumţie relativă de fraudă în dauna creditorilor. Prezumţia poate fi răsturnată de către debitor.

(4) Prezumţia de fraudă se păstrează şi în cazul în care, prin abuz de drepturi procesuale, debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se referă art. 117.

(5) Legitimarea procesuală activă în acţiunile în anulare prevăzute la art. 117 aparţine administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, în cazul prevăzut la art. 118 alin. (2), comitetului creditorilor, iar în cazul prevăzut de art. 118 alin. (3), creditorului care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală.

(6) Au calitate procesuală pasivă în acţiunile în anulare prevăzute la art. 117 debitorul şi, după caz, terţul dobânditor ori subdobânditorul. Debitorul va fi citat în calitate de pârât prin administratorul special sau prin curator special, potrivit prevederilor art. 53 alin. (3).

(7) De la data deschiderii procedurii de insolvenţă, anularea unor acte, pentru motivul fraudei în dauna creditorilor, încheiate de debitor în cei 2 ani anterior deschiderii procedurii de insolvenţă, se poate face exclusiv prin intermediul acţiunilor prevăzute la art. 117.

§ 3. Situaţia contractelor în derulare

Art. 123. - (1) Contractele în derulare se consideră menţinute la data deschiderii procedurii. Orice clauze contractuale de desfiinţare a contractelor în derulare sau de declarare a exigibilităţii anticipate pentru motivul deschiderii procedurii sunt nule. Prevederile referitoare la menţinerea contractelor în derulare şi la nulitatea clauzelor de încetare sau accelerare a obligaţiilor nu sunt aplicabile în privinţa contractelor financiare calificate şi a operaţiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. În vederea creşterii la maximum a valorii averii debitorului, într-un termen de prescripţie de 3 luni de la data deschiderii procedurii, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să denunţe orice contract, închirierile neexpirate, alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu au fost executate în totalitate ori substanţial de către toate părţile implicate. Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile de la primire, notificării contractantului, formulată în primele 3 luni de la deschiderea procedurii, prin care i se cere să denunţe contractul; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu

va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunţat. Contractul se consideră denunţat:

a) la data expirării unui termen de 30 de zile de la recepţionarea solicitării cocontractantului privind denunţarea contractului, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu răspunde;

b) la data notificării denunţării de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

(2) Dacă solicită executarea contractului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar se va asigura că debitorul dispune de fondurile băneşti necesare achitării contravalorii bunurilor sau prestaţiilor furnizate de cocontractant.

(3) Debitorul nu decade din beneficiul termenului dacă, în primele 3 luni de la data deschiderii procedurii, cocontractantul nu notifică administratorului judiciar intenţia privind denunţarea contractului sau declararea anticipată a exigibilităţii.

(4) În cazul denunţării unui contract, o acţiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către cocontractant împotriva debitorului şi va fi soluţionată de judecătorul-sindic. Drepturile stabilite în favoarea cocontractantului în urma exercitării acţiunii în despăgubiri se vor plăti acestuia potrivit prevederilor art. 161 pct. 4, pe baza hotărârii în temeiul cărora i-au fost recunoscute, rămasă definitivă.

(5) Pe parcursul perioadei de observaţie, cu acordul cocontractanţilor, administratorul judiciar va putea să modifice clauzele contractelor încheiate de debitor, inclusiv contractele de credit, astfel încât acestea să asigure echivalenţa viitoarelor prestaţii. Eventualele cereri formulate în temeiul art. 1271 din Codul civil vor fi soluţionate de judecătorul-sindic.

(6) Dacă vânzătorul unui bun imobil a reţinut titlul de proprietate până la plata integrală a preţului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător şi nu va fi supusă prevederilor alin. (1).

(7) Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunţat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(8) După data deschiderii procedurii, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitoarei se va putea face de urgenţă de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar. Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va acorda personalului concediat doar termenul legal de preaviz. În cazul în care sunt incidente dispoziţiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în ceea ce priveşte concedierea colectivă, termenele prevăzute de art. 71 şi art. 72 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se reduc la jumătate.

(9) Într-un contract prevăzând plăţi periodice din partea debitorului, menţinerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar să facă plăţi restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăţi poate fi formulată cerere de admitere a creanţei împotriva debitorului.

(10) Pentru maximizarea averii debitorului sau în situaţia în care contractul nu mai poate fi executat, administratorul judiciar va putea cesiona contractele în derulare către terţi, cu condiţia ca acele contracte să nu fi fost încheiate intuitu personae, potrivit prevederilor Codului civil.

(11) În cazul rezilierii contractelor de leasing financiar de către finanţator, acesta va putea opta pentru una dintre următoarele variante:

a) transferul proprietăţii asupra bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing, către debitor, caz în care finanţatorul va fi înregistrat la masa credală cu contravaloarea ratelor şi accesoriilor restante facturate şi neplătite la data deschiderii procedurii potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 3, plus sumele nescadente şi dobânzile aferente, potrivit contractului de leasing, potrivit prevederilor art. 159 alin. (2);

b) recuperarea bunurilor ce fac obiectul material al contractului de leasing, caz în care finanţatorul va fi înregistrat la masa credală cu contravaloarea ratelor şi accesoriilor restante facturate şi neplătite la data deschiderii procedurii potrivit prevederilor art. 161 pct. 8, la care se adaugă diferenţa dintre valoarea întregii creanţe diminuată cu valoarea de piaţă a bunurilor

recuperate, ce fac obiectul material al contractului de leasing, stabilită de un evaluator independent, potrivit prevederilor art. 61.

Art. 124. - Dacă un bun mobil, vândut debitorului şi neplătit de acesta, era în tranzit la data deschiderii procedurii şi bunul nu se află încă la dispoziţia debitorului şi nici alte părţi nu au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul îşi poate lua înapoi bunul. În acest caz, toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător şi el va trebui să restituie debitorului orice avans din preţ. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera preţul prin înscrierea creanţei sale în tabelul de creanţe. Dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preţ datorat în baza contractului.

Art. 125. - Dacă debitorul este parte într-un contract cuprins într-un acord master de netting, prevăzând transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare cotate pe o piaţă reglementată de mărfuri, servicii şi instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, şi scadenţa intervine sau perioada expiră după data deschiderii procedurii, se va efectua o operaţiune de compensare bilaterală a tuturor contractelor cuprinse în acordul master de netting respectiv, iar diferenţa rezultată va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, şi va fi înscrisă în tabelul de creanţe, dacă este o obligaţie a averii debitorului.

Art. 126. - Dacă un comisionar care deţine titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă devine subiectul unei cereri introductive a procedurii insolvenţei, comitentul va fi îndreptăţit să îşi ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de comisionar.

Art. 127. - (1) Dacă un debitor deţine marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparţine altuia la data deschiderii procedurii, proprietarul va avea dreptul să îşi recupereze bunul potrivit prevederilor art. 2057 alin. (4) din Codul civil, în afară de cazul în care debitorul are o cauză de preferinţă valabilă asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele prevăzute la alin. (1) marfa nu se află în posesia debitorului şi el nu o poate recupera de la deţinătorul actual, proprietarul va fi îndreptăţit să aibă creanţa înregistrată în tabelul de creanţe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul se află în posesia mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesia, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanţe.

Art. 128. - Faptul că un proprietar al unui imobil închiriat este debitor în prezenta procedură nu va desfiinţa contractul de închiriere, în afară de cazul în care chiria nu este inferioară chiriei practicate pe piaţă. Cu toate acestea, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să refuze să asigure prestarea oricăror servicii datorate de proprietar chiriaşului pe timpul închirierii. În acest caz, chiriaşul poate evacua clădirea şi poate să ceară înregistrarea creanţei sale în tabel sau poate deţine în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plăteşte costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriaşul alege să continue a deţine imobilul, nu va fi îndreptăţit la înscrierea creanţei în tabel, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plăteşte costul serviciilor datorate de proprietar.

Art. 129. - Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să denunţe, în condiţiile art. 123 alin. (1), contractele prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal.

Art. 130. - (1) Dacă un asociat dintr-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acţionarul unei societăţi pe acţiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta ordonanţă de urgenţă şi dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăţi, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate, potrivit ultimei situaţii financiare aprobate, sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalţi asociaţi sunt de acord.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, şi în cazul membrilor societăţilor cooperative şi ai grupurilor de interes economic.

Art. 131. - (1) Obligaţiile rezultând dintr-o promisiune bilaterală de vânzare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar la cererea promitentului-cumpărător, dacă:

a) preţul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentuluicumpărător;

b) preţul nu este inferior valorii de piaţă a bunului;

c) bunul nu are o importanţă determinantă pentru reuşita unui plan de reorganizare;

d) în cazul imobilelor, promisiunile sunt notate în Cartea Funciară.

(2) Pentru a putea fi încheiat contractul de vânzare cu promitentul-cumpărător în condiţiile art. 91 alin. (1), în prealabil, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va asigura respectarea următoarelor drepturi pentru creditorii deţinători ai unor creanţe ce beneficiază de cauze de preferinţă asupra bunurilor ce urmează a se înstrăina potrivit alin. (1) şi au înscris acel drept în registrele de publicitate prevăzute de lege înainte de data încheierii promisiunii bilaterale de vânzare:

a) dreptul de a beneficia cu prioritate de orice sume încasate în averea debitoarei în baza contractelor de vânzare încheiate în condiţiile alin. (1), potrivit prevederilor art. 159 şi/sau

b) dreptul de a beneficia de o măsură privind asigurarea unei protecţii corespunzătoare, respectiv una dintre următoarele măsuri:

1. primirea unei sume reprezentând maxim valoarea de piaţă a bunului din care se deduc cheltuielile prevăzute de art. 159 alin. (1) pct. 1;

2. primirea unei garanţii reale cu o valoare egală cu valoarea de piaţă a bunului stabilită în cadrul procedurii, printr-un raport de evaluare actualizat ce va fi întocmit de către un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61;

3. primirea unei scrisori de garanţie bancară pentru o sumă egală cu valoarea de piaţă a bunului stabilită în cadrul procedurii, dar nu mai mult decât valoarea creanţei acestora înregistrată în tabelul de creanţe în vigoare;

(3) Propunerea măsurii prevăzute la alin. (2) lit. b) se va face de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar prin raportul de activitate prin care se propune măsura vânzării şi se notifică creditorului beneficiar al unei cauze de preferinţă.

SECŢIUNEA a 6-a
Reorganizarea

§ 1. Planul

Art. 132. - (1) Următoarele categorii de persoane vor putea propune un plan de reorganizare:

a) debitorul, cu aprobarea adunării generale a acţionarilor/asociaţilor, în termen de 30 de zile de la publicarea tabelului definitiv de creanţe, cu condiţia formulării intenţiei de reorganizare potrivit art. 67 alin. (1) lit. g), dacă procedura a fost declanşată de acesta, şi în termenul prevăzut de art. 74, în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau mai multor creditori.

b) administratorul judiciar, de la data desemnării sale şi până la îndeplinirea unui termen de 30 de zile de la data publicării tabelului definitiv de creanţe.

c) unul sau mai mulţi creditori, deţinând împreună cel puţin 20% din valoarea totală a creanţelor cuprinse în tabelul definitiv de creanţe, în termen de 30 de zile de la publicarea acestuia; administratorul judiciar este obligat să pună la dispoziţia acestora informaţiile existente şi necesare pentru redactarea planului. În acest sens, debitorul, prin administrator special, sau administratorul judiciar, în măsura în care acesta din urmă le deţine, dacă dreptul de administrare i-a fost ridicat debitorului, au obligaţia ca, în termen de maximum 10 zile de la primirea solicitării, să pună la dispoziţia creditorului actele şi informaţiile prevăzute de art. 67 alin. (1) lit. a), b) şi e), actualizate corespunzător depunerii tabelului definitiv de creanţe. De asemenea, se va pune la

dispoziţia creditorului şi lista tuturor creanţelor născute în timpul procedurii, precum şi orice alte documente solicitate, care sunt utile pentru redactarea unui plan de reorganizare.

(2) La cererea oricărei părţi interesate sau a administratorului judiciar, judecătorul-sindic poate prelungi cu maximum 30 de zile, pentru motive temeinice, termenele de depunere a planului prevăzute la alin. (1).

(3) Planul va putea să prevadă fie restructurarea şi continuarea activităţii debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinaţie a celor două variante de reorganizare.

(4) Nu vor putea propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anteriori formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii instituite în baza prezentei ordonanţe de urgenţă şi nici debitorul, administratorii, directorii şi/sau asociaţii care au fost condamnaţi definitiv pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate contra patrimoniului, de corupţie şi de serviciu, de fals, precum şi pentru infracţiunile prevăzute de Legea nr. 22/1969, cu modificările ulterioare, Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 78/2000, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 656/2002, republicată, Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare şi infracţiunile prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, în ultimii 5 ani anterior deschiderii procedurii.

(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) conduce la decăderea părţilor respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare şi, ca urmare, la trecerea, din dispoziţia judecătorului-sindic, la faliment.

Art. 133. - (1) Planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilităţile şi specificul activităţii debitorului, cu mijloacele financiare disponibile şi cu cererea pieţei faţă de oferta debitorului, şi va cuprinde măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce priveşte modalitatea de selecţie, desemnare şi înlocuire a administratorilor şi a directorilor.

(2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanţelor. Creanţele înscrise ca beneficiare ale unei cauze de preferinţă în tabelul definitiv al creanţelor pot fi purtătoare de dobânzi şi alte accesorii.

(3) Executarea planului de reorganizare nu va putea depăşi un an, socotit de la data confirmării. Termenele de plată stabilite prin contracte - inclusiv de credit sau de leasing - pot fi menţinute prin plan, chiar dacă depăşesc perioada de un an. Aceste termene pot fi şi prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă iniţial erau mai scurte de un an. După realizarea tuturor obligaţiilor din plan şi închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăţi vor continua conform contractelor din care rezultă.

(4) Planul de reorganizare va menţiona:

a) categoriile de creanţe care nu sunt defavorizate, în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă;

b) tratamentul categoriilor de creanţe defavorizate;

c) dacă şi în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociaţii din societăţile în nume colectiv şi asociaţii comanditaţi din societăţile în comandită vor fi descărcaţi de răspundere;

d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanţe, în comparaţie cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula în baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61;

e) modalitatea de achitare a creanţelor curente.

(5) Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

A. păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activităţii sale, inclusiv dreptul de dispoziţie asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activităţii sale de către administratorul judiciar desemnat în condiţiile legii;

B. obţinerea de resurse financiare pentru susţinerea realizării planului şi sursele de proveniență a acestora;

C. transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior ori ulterior confirmării planului;

D. fuziunea sau divizarea debitorului, în condiţiile legii, inclusiv cu respectarea obligaţiilor de notificare a operaţiunilor de concentrare, potrivit legislaţiei în domeniul concurenţei. În cazul divizării, dispoziţiile art. 241^1 alin. (3) din Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se aplică;

E. lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat ori în bloc, libere de orice sarcini, sau darea în plată a acestora către creditorii debitorului, în contul creanţelor pe care aceştia le au faţă de averea debitorului. Darea în plată a bunurilor debitorului către creditorii săi va putea fi efectuată doar cu condiţia prealabilă a acordului scris al acestora cu privire la această modalitate de stingere a creanţei lor;

F. lichidarea parţială sau totală a activului debitorului în vederea executării planului. Sumele de bani obţinute după vânzarea unor bunuri asupra cărora poartă cauze de preferinţă, potrivit prevederilor Codului civil, vor fi distribuite, obligatoriu, creditorilor titulari ai acelor cauze de preferinţă, cu respectarea dispoziţiilor art. 159 alin. (1) şi (2);

G. modificarea sau stingerea cauzelor de preferinţă, cu acordarea obligatorie în beneficiul creditorului titular a unei garanţii sau protecţii echivalente, potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) lit. c) până la acoperirea creanţei acestora, inclusiv dobânzile stabilite conform contractelor sau conform planului de reorganizare, pe baza unui raport de evaluare, cu parcurgerea procedurii prevăzute de art. 61;

H. prelungirea datei scadenţei, precum şi modificarea ratei dobânzii, a penalităţii sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligaţiilor sale;

I. modificarea actului constitutiv al debitorului, în condiţiile legii;

J. emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele prevăzute la lit. D şi E, în condiţiile prevăzute de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi de Legea nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare. Pentru înscrierea în plan a unei emisiuni de titluri de valoare este necesar acordul expres, în scris, al creditorului care urmează să primească titlurile de valoare emise, acord ce se va da înainte de exprimarea votului asupra planului de reorganizare de către creditori;

K. prin excepţie de la prevederile lit. J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanţelor bugetare în titluri de valoare;

L. inserarea în actul constitutiv al debitorului - persoană juridică - sau al persoanelor prevăzute la lit. D şi E a unor prevederi:

a) de prohibire a emiterii de acţiuni fără drept de vot;

b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acţiuni ordinare, a unei distribuţii corespunzătoare a votului între aceste categorii;

c) în cazul categoriilor de acţiuni preferenţiale cu dividend prioritar faţă de alte categorii de acţiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acţiuni respective în ipoteza neonorării obligaţiei de plată a dividendelor.

(6) Prin derogare de la prevederile Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare, planul propus de creditori sau de administratorul judiciar poate prevedea modificarea, fără acordul statutar al membrilor sau asociaţilor/acţionarilor debitorului, a actului constitutiv.

(7) Înregistrarea menţiunii în registrul comerţului va fi solicitată de administratorul judiciar pe cheltuiala debitorului, pe baza hotărârii de confirmare a planului de reorganizare, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 134. - (1) În vederea votării planului de reorganizare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili, astfel cum este aceasta definită la art. 5 pct. 23. Administratorul judiciar va confirma, total sau parţial, sau va infirma lista acestor creditori.

(2) Lista creditorilor indispensabili, menţionaţi la alin. (1), precum şi creanţele curente ale acestora vor fi depuse de către debitor împreună cu celelalte documente prevăzute la art. 67 alin. (1), listă ce va fi anexată, de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar la raportul întocmit potrivit art. 97.

Art. 135. - Nu se consideră modificare a creanţei sau a condiţiilor de realizare a acesteia situaţia în care planul propus prevede revenirea la condiţiile de realizare a creanţei anterioare survenirii evenimentelor care au condus la modificarea condiţiilor respective, cum ar fi neplata uneia sau mai multor rate scadente ale unui împrumut, la termenele şi în condiţiile stipulate în contract, care conduce la accelerarea plăţii întregului rest al împrumutului.

Art. 136. - Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului şi la registrul în care este înregistrat debitorul şi va fi transmisă debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar şi comitetului creditorilor.

Art. 137. - (1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la depunerea planului un anunţ referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum şi a faptului că este permisă votarea prin corespondenţă.

(2) Şedinţa adunării creditorilor în care se va exprima votul asupra planului de reorganizare se va ţine în termen de 20-30 de zile de la publicarea anunţului. Planul de reorganizare, inclusiv anexele, se vor transmite persoanelor prevăzute la art. 136 în format electronic, scanat, prin grija administratorului judiciar, prin e-mail sau prin postare pe site-ul acestuia.

(3) Acţionarii şi creditorii cu titluri de valoare la purtător vor trebui să depună originalele la administrator cu cel puţin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancţiunea decăderii din dreptul de a vota.

(4) Din momentul publicării, toate părţile interesate vor fi socotite că au cunoştinţă de plan şi de data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.

Art. 138. - (1) La începutul şedinţei de vot, administratorul judiciar va informa creditorii prezenţi despre voturile valabile primite în scris.

(2) Fiecare creanţă beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanţe din care face parte creanţa respectivă.

(3) Următoarele creanţe se constituie în categorii distincte, care votează separat:

a) creanţele care beneficiază de drepturi de preferinţă;

b) creanţele salariale;

c) creanţele bugetare;

d) creanţele creditorilor indispensabili;

e) celelalte creanţe chirografare.

(4) Un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creanţe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanţelor din acea categorie.

(5) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlaţi sau se află sub control comun cu debitorul nu pot vota cu privire la planul de reorganizare.

Art. 139. - (1) Judecătorul-sindic va stabili termenul pentru confirmarea planului în termen de 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să îşi exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul va fi confirmat dacă vor fi îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

A. În cazul în care sunt cinci categorii, planul se consideră acceptat dacă cel puţin trei dintre categoriile de creanţe menţionate în programul de plăţi, dintre cele prevăzute la art. 138 alin. (3), acceptă planul cu condiţia ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puţin 50% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

B. În cazul în care sunt trei categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care cel puţin două categorii votează planul, cu condiţia ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puţin 50% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

C. În cazul în care sunt două sau patru categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care este votat de cel puţin jumătate din numărul de categorii, cu condiţia ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puţin 50% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

D. Fiecare categorie defavorizată de creanţe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect şi echitabil prin plan;

E. Cu excepţia cazului în care votează în mod contrar, vor fi considerate creanţe nedefavorizate şi vor fi considerate că au acceptat planul creanţele ce se vor achita integral în termen de 30 de zile de la confirmarea planului ori în conformitate cu contractele de credit sau de leasing din care rezultă;

F. Planul respectă, din punct de vedere al legalităţii şi viabilităţii, prevederile art. 133.

(2) Tratament corect şi echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) niciuna dintre categoriile care resping planul şi nicio creanţă care respinge planul nu primesc mai puţin decât ar fi primit în cazul falimentului;

b) nicio categorie sau nicio creanţă aparţinând unei categorii nu primeşte mai mult decât valoarea totală a creanţei sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nicio categorie de creanţe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptante, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 138 alin. (3), nu primeşte mai mult decât ar primi în cazul falimentului.

(3) Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(4) Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică confirmarea oricărui alt plan.

(5) Modificarea planului de reorganizare, inclusiv prelungirea acestuia cu o perioadă de până la 12 luni, se poate face oricând pe parcursul procedurii de reorganizare, fără a se putea depăşi o durată totală maximă a derulării planului de 2 ani, calculaţi de la confirmarea iniţială. Modificarea poate fi propusă de către oricare dintre cei care au vocaţia de a propune un plan, indiferent dacă au propus sau nu planul. Votarea modificării de către adunarea creditorilor se va face cu creanţele rămase în sold, la data votului, în aceleaşi condiţii ca şi la votarea planului de reorganizare. Modificarea planului va trebui să fie confirmată de judecătorul-sindic.

Art. 140. - (1) Când sentinţa care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanţele şi drepturile creditorilor şi ale celorlalte părţi interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment se va reveni la situaţia stabilită prin tabelul definitiv al tuturor creanţelor împotriva debitorului prevăzut la art. 112 alin. (1), scăzându-se sumele achitate în timpul planului de reorganizare.

(2) Dacă după confirmarea planului de reorganizare se vor recupera sume suplimentare din acţiuni introduse în temeiul art. 117, acestea se vor distribui în modul prevăzut de art. 163.

(3) Creditorii conservă acţiunile lor pentru întreaga valoare a creanţelor, împotriva codebitorilor şi a fideiusorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.

(4) Dacă niciun plan nu este confirmat şi termenul pentru propunerea unui plan, în condiţiile art. 132, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condiţiile art. 145.

(5) Remuneraţiile persoanelor angajate în temeiul art. 57 alin. (2), art. 61 şi 63, precum şi alte cheltuieli de procedură vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepţia cazurilor în care părţile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze în programul de plăţi cum va fi asigurată această plată.

(6) Plata va putea fi făcută trimestrial pe bază de acte legale.

§ 2. Perioada de reorganizare

Art. 141. - (1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul îşi va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar şi în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenţei şi luarea tuturor măsurilor pentru reinserţia debitorului în activitatea de afaceri, fie încetarea reorganizării şi trecerea la faliment, potrivit prevederilor art. 145.

(2) Pe parcursul reorganizării, debitorul va fi condus de administratorul special, sub supravegherea administratorului judiciar, sub rezerva prevederilor art. 85 alin. (5). Acţionarii, asociaţii şi membrii cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activităţii ori în administrarea averii debitorului, cu excepţia şi în limita cazurilor expres şi limitativ prevăzute de lege şi în planul de reorganizare.

(3) Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan.

Art. 142. - Prin excepţie de la dispoziţiile art. 77, judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauţiune la o bancă, drept condiţie pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale în timpul desfăşurării procedurii de reorganizare judiciară. O astfel de cauţiune nu va putea depăşi 30% din costul serviciilor prestate debitorului şi neachitate ulterior deschiderii procedurii.

Art. 143. - (1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau desfăşurarea activităţii sale aduce pierderi sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii, oricare dintre creditori sau administratorul judiciar pot solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Dacă pierderile sau acumularea de noi datorii sunt constatate de administratorul judiciar, acesta este obligat să sesizeze judecătorul-sindic cu o cerere de deschidere a procedurii de faliment. Cererea se va judeca de urgenţă şi cu precădere.

(2) Înregistrarea cererii prevăzute la alin. (1) nu suspendă continuarea activităţii debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăşte asupra ei, prin încheiere.

(3) Titularul unei creanţe curente, lichide, având o exigibilitate mai mare de 30 de zile şi un cuantum peste valoarea-prag, poate solicita, oricând în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligaţiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situaţia în care creanţa nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenţie de plată cu acest creditor.

Art. 144. - (1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situaţiei financiare a averii debitorului. Ulterior aprobării de către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) De asemenea, administratorul judiciar va prezenta şi situaţia cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activităţii, în vederea recuperării acestora, care va fi avizată de comitetul creditorilor.

(3) În termen de 5 zile de la aprobarea rapoartelor, comitetul creditorilor va putea convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor şi/sau de administratorul judiciar, efectele acestora, precum şi să propună motivat alte măsuri.

SECŢIUNEA a 7-a
Falimentul şi lichidarea activelor

Art. 145. - (1) Judecătorul-sindic va decide, prin sentinţă sau, după caz, prin încheiere, în condiţiile art. 71, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A. a) debitorul şi-a declarat intenţia de a intra în procedura simplificată;

b) debitorul nu şi-a declarat intenţia de reorganizare;

c) niciunul dintre celelalte subiecte de drept îndreptăţite nu a propus un plan de reorganizare, potrivit dispoziţiilor art. 132, sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat şi confirmat;

B. debitorul şi-a declarat intenţia de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat şi confirmat;

C. obligaţiile de plată şi celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condiţiile stipulate prin planul confirmat sau desfăşurarea activităţii debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 92 alin. (5) sau art. 97 alin. (5);

E. în cazul prevăzut la art. 143 alin. (3).

(2) Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunţa dizolvarea debitorului persoană juridică şi va dispune:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

b) în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator judiciar provizoriu, precum şi stabilirea atribuţiilor şi a onorariului acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin legea de organizare a profesiei;

c) în cazul procedurii simplificate, confirmarea în calitate de lichidator judiciar a administratorului judiciar, desemnat potrivit prevederilor art. 57 alin. (2) sau art. 73, după caz;

d) termenul maxim de la intrarea în faliment în cadrul procedurii generale, de predare a gestiunii averii de la debitor/administratorul judiciar către lichidator judiciar, împreună cu lista actelor şi operaţiunilor efectuate după deschiderea procedurii prevăzute la art. 84 alin. (2);

e) întocmirea de către administratorul judiciar şi predarea către lichidatorul judiciar, în termen de maximum 5 zile de la intrarea în faliment, în cadrul procedurii generale, a unei liste cuprinzând numele şi adresele creditorilor şi toate creanţele acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii, a tabelului definitiv al creanţelor şi a oricăror alte tabele întocmite în procedură, a oricăror rapoarte de distribuţie, a listei actelor şi operaţiunilor efectuate după data deschiderii procedurii. Această obligaţie revine administratorului special, cu avizul administratorului judiciar, dacă, până la data deschiderii procedurii falimentului, nu a fost ridicat dreptul de administrare;

f) notificarea intrării în faliment.

(3) În cazul intrării în faliment, încheierea sau, după caz, sentinţa va indica şi termenele prevăzute la art. 146 alin. (2) sau, după caz, la art. 147 alin. (2).

(4) După intrarea în faliment în procedura generală, dispoziţiile art. 99-114 vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce priveşte creanţele născute între data deschiderii procedurii şi data intrării în faliment, precum şi procedura de admitere a acestora.

Art. 146. - (1) În cazul intrării în faliment în procedura generală, lichidatorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menţionaţi în lista depusă de debitor/administratorul judiciar, prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. e), ale căror creanţe s-au născut după deschiderea procedurii, debitorului şi registrului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea menţiunii. Dispoziţiile art. 99 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Notificarea va fi comunicată creditorilor cu cel puţin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanţelor şi va cuprinde:

a) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanţelor prevăzute la alin. (3), în vederea întocmirii tabelului suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum şi cerinţele pentru ca o creanţă înregistrată să fie considerată valabilă;

b) termenul de verificare a creanţelor prevăzute la alin. (3), de întocmire şi publicare a tabelului suplimentar al acestora, care nu va depăşi 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) termenul de depunere la tribunal a contestaţiilor, care va fi de 7 zile de la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă a tabelului suplimentar;

d) termenul de întocmire a tabelului definitiv consolidat, care nu va depăşi 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b).

(3) Vor fi supuse verificării toate creanţele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii sau, după caz, al căror cuantum a fost modificat faţă de

tabelul definitiv de creanţe sau faţă de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăţilor făcute după deschiderea procedurii.

(4) Creanţele admise în tabelul definitiv de creanţe nu vor mai fi supuse verificării; toţi creditorii vor putea să formuleze contestaţii cu privire la tabelul suplimentar.

(5) Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanţelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în faliment, cu respectarea dispoziţiilor art. 112.

(6) Titularilor de creanţe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cerere de admitere a creanţelor în termenul prevăzut la alin. (2) lit. a), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 114.

Art. 147. - (1) În cazul intrării în faliment prin procedura simplificată, lichidatorul judiciar va trimite o notificare privind intrarea în procedura falimentului şi, în cazul debitorului persoană juridică, ridicarea dreptului de administrare şi dizolvarea acestuia, tuturor creditorilor notificaţi potrivit prevederilor art. 99, debitorului şi oficiului registrului comerţului sau, după caz, registrului societăţilor agricole ori registrului asociaţiilor şi fundaţiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea menţiunii. În cazul în care este justificată majorarea, în sensul art. 100 alin. (2), a termenelor de publicare a tabelului preliminar de creanţe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. c), şi de definitivare a tabelului de creanţe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. d), noile termene astfel fixate vor fi notificate creditorilor.

(2) În cazul în care, până la aprobarea propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 92 alin. (4), debitorul aflat în faliment prin procedură simplificată şi-a continuat activitatea, lichidatorul judiciar va notifica, în termen de 5 zile de la data intrării în faliment, creditorii deţinând creanţe asupra debitorului, având prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 4, născute în perioada de observaţie, solicitându-le să înscrie, în termen de 10 zile de la primirea notificării, cereri de admitere a creanţelor însoţite de documente justificative. Notificarea va cuprinde şi termenele de publicare a tabelului preliminar de creanţe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. c), şi de definitivare a tabelului de creanţe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. d), aşa cum au fost cuprinse şi în notificarea prevăzută la alin. (1) sau, după caz, la art. 99 alin. (1). Dispoziţiile art. 99 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Vor fi supuse verificării toate creanţele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii.

(4) Titularilor de creanţe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanţelor în termenul prevăzut la alin. (2), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 114.

Art. 148. - În cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanţelor participă la distribuiri cu valoarea acestora astfel cum au fost înregistrate în tabelul definitiv consolidat.

Art. 149. - Garanţiile reale şi personale constituite pentru îndeplinirea obligaţiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare.

Art. 150. - (1) Creditorii nu sunt obligaţi să restituie sumele încasate în cursul reorganizării.

(2) Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare şi intrarea în faliment, sunt nule.

(3) Celelalte acte efectuate în intervalul prevăzut la alin. (2), exceptându-le pe cele făcute cu respectarea dispoziţiilor art. 87 alin. (1) şi (2) şi pe cele permise de planul de reorganizare, sunt prezumate ca fiind în frauda creditorilor şi vor fi anulate, cu excepţia cazului în care cocontractantul dovedeşte buna sa credinţă la momentul încheierii actului.

(4) Creanţele băneşti asupra averii debitorului se consideră scadente la data deschiderii procedurii de faliment. Această prevedere nu este aplicabilă în privinţa contractelor financiare calificate şi a operaţiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală.

§ 1. Măsuri premergătoare lichidării

Art. 151. - (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magaziile, depozitele, birourile, corespondenţa comercială, arhiva, dispozitivele de stocare şi prelucrare a informaţiei, contractele, mărfurile şi orice alte bunuri mobile aparţinând averii debitorului.

(2) În situaţia prevăzută la art. 93, inventarul bunurilor debitorului se va face după obţinerea relaţiilor scrise privind situaţia bunurilor debitorului. Dacă în urma demersurilor efectuate potrivit prevederilor art. 94-96, administratorul judiciar nu identifică niciun bun, inventarul se încheie pe baza comunicărilor scrise transmise de autorităţile relevante.

(3) Nu vor fi puse sub sigilii:

a) obiectele care vor trebui valorificate de urgenţă pentru a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

b) registrele de contabilitate;

c) cambiile şi alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum şi acţiunile ori alte titluri de participaţie ale debitorului, care vor fi preluate de lichidatorul judiciar pentru a fi încasate sau pentru a efectua activităţile de conservare necesare;

d) numerarul pe care lichidatorul judiciar îl va depune în bancă în contul averii debitorului.

(4) În timpul acţiunii de sigilare, lichidatorul judiciar va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.

Art. 152. - (1) Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul judiciar va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri se va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Administratorul special va trebui să fie de faţă şi să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă administratorul special nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.

(2) Pe măsura desfăşurării inventarierii, lichidatorul judiciar ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar.

Art. 153. - (1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile identificate ale debitorului.

(2) Actul de inventar va fi semnat de lichidatorul judiciar şi de administratorul special, iar dacă acesta nu participă la inventariere, numai de către lichidatorul judiciar.

(3) În vederea conservării patrimoniului, în cazul în care în averea debitoarei nu există suficiente lichidităţi, lichidatorul judiciar va putea valorifica de urgenţă bunuri ale debitorului, cu prioritate cele asupra cărora nu există cauze de preferinţă, pentru obţinerea acestor lichidităţi, fără aprobarea creditorilor. Valorificarea se va efectua prin licitaţie publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluator.

§ 2. Efectuarea lichidării

Art. 154. - (1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidatorul judiciar sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul judiciar va face toate demersurile de expunere pe piaţă, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidatorul judiciar a inventarierii şi depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc - ca ansamblu în stare de funcţionare - sau individual. Tipul de vânzare a bunurilor, respectiv licitaţie publică, negociere directă sau o combinaţie a celor două şi regulamentul de vânzare corespunzător modalităţii de vânzare pentru care se optează sunt aprobate de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului judiciar. În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, cu acordul comitetului creditorilor, lichidatorul judiciar poate să angajeze, în numele debitorului, un evaluator şi să-i stabilească onorariul. Evaluatorii trebuie să fie membri ai Asociaţiei Naţionale a Evaluatorilor din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele internaţionale de evaluare.

(3) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât şi individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalităţii bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subansamblurilor funcţionale.

Art. 155. - Raportul de evaluare va fi depus la dosarul cauzei, iar un anunţ cu privire la depunerea acestuia şi un extras cuprinzând o sinteză a sa se vor publica în BPI. Creditorii vor putea consulta raportul de evaluare în locaţia indicată prin anunţ de către lichidatorul judiciar.

Art. 156. - (1) Lichidatorul judiciar va convoca adunarea creditorilor în termen de maxim 15 zile de la data depunerii raportului de evaluare la dosarul cauzei, în vederea stabilirii tipului de vânzare.

(2) În cazul vânzării bunurilor prin licitaţie publică, aceasta se va putea efectua şi potrivit Codului de procedură civilă. În cazul în care adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare, potrivit art. 154 alin. (2), vânzarea bunurilor se va efectua prin licitaţie publică, potrivit Codului de procedură civilă.

(3) În cazul vânzării prin negociere directă, lichidatorul judiciar va supune aprobării adunării creditorilor şi regulamentul de vânzare.

Art. 157. - Valorile mobiliare vor fi vândute în condiţiile Legii nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 158. - (1) Lichidatorul judiciar va încheia contracte de vânzare; sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art. 39 alin. (2).

(2) Dacă vânzarea activelor se va face prin licitaţie publică, procesul-verbal de adjudecare semnat de lichidatorul judiciar constituie titlu de proprietate. Când legea impune pentru transferul dreptului de proprietate forma autentică, contractele vor fi perfectate de notarul public pe baza procesului-verbal de licitaţie.

§ 3. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Art. 159. - (1) Fondurile obţinute din vânzarea bunurilor şi drepturilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de cauze de preferinţă, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbre şi orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea acestor bunuri; remuneraţiile datorate la data distribuirii persoanelor angajate în interesul comun al tuturor creditorilor, în condiţiile art. 57 alin. (2), art. 61 şi 63 se vor suporta pro rata, în raport cu valoarea tuturor bunurilor din averea debitorului;

2. creanţele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferinţă născute în timpul procedurii de insolvenţă. Aceste creanţe cuprind capitalul, dobânzile, precum şi alte accesorii, după caz;

3. creanţele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferinţă, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările şi penalităţile de orice fel, inclusiv cheltuielile, precum şi cele corespunzătoare art. 105 alin. (3) şi art. 123 alin. (11) lit. a).

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanţe, creditorii vor avea, pentru diferenţă, creanţe chirografare care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art. 161, şi vor fi supuse dispoziţiilor art. 80. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferenţă în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului judiciar, în contul averii debitorului.

(3) Un creditor beneficiar al unei cauze de preferinţă este îndreptăţit să participe la orice distribuire de sumă făcută înaintea vânzării bunului grevat de o cauză de preferinţă în favoarea sa. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptăţit să le primească ulterior din preţul obţinut prin vânzarea bunului grevat de o cauză de preferinţă, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul grevat de o cauză de preferinţă în favoarea sa ar fi fost vândut anterior distribuirii.

Art. 160. - (1) La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării, lichidatorul judiciar va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe, precum şi un plan de distribuire între creditori, dacă este cazul. Raportul şi planul se înregistrează la grefa tribunalului şi se publică în BPI. Raportul va prevedea şi plata onorariului său şi a celorlalte cheltuieli prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1 sau art. 161 pct. 1, după caz.

(2) Raportul asupra fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe va cuprinde, cel puţin, următoarele:

a) soldul aflat în contul de lichidare după ultima distribuire;

b) încasările efectuate de către lichidatorul judiciar din valorificarea fiecărui bun şi din recuperarea creanţelor;

c) cuantumul dobânzilor sau al altor venituri de care beneficiază averea debitorului ca urmare a păstrării în conturi bancare a sumelor nedistribuite sau prin administrarea bunurilor existente în averea debitoarei;

d) totalul sumelor aflate în contul de lichidare.

(3) Planul de distribuire între creditori cuprinde în mod obligatoriu următoarele date referitoare la fiecare creditor pentru care se face distribuirea:

a) actualizările aduse tabelului definitiv de creanţe;

b) sumele distribuite deja;

c) sumele rămase după ajustarea tabelului definitiv şi distribuirile efectuate deja;

d) sumele ce fac obiectul distribuirii;

e) sume rămase de plată după efectuarea distribuirii.

(4) Pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună sau poate scurta termenul de prezentare a raportului şi a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului şi lichidatorul judiciar va notifica aceasta fiecărui creditor. O copie de pe raport şi o copie de pe planul de distribuire vor fi afişate la uşa tribunalului.

(5) Comitetul creditorilor sau orice creditor poate formula contestaţii la raport şi la plan în termen de 15 zile de la publicarea acestora în BPI. O copie de pe contestaţie se comunică de urgenţă lichidatorului judiciar. În termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului de formulare a contestaţiilor, dacă nu se depune nicio contestaţie, lichidatorul judiciar va proceda la plata efectivă a sumelor distribuite.

(6) În termen de 20 de zile de la publicare, judecătorul-sindic va ţine cu lichidatorul judiciar, cu debitorul şi cu creditorii o şedinţă în care va soluţiona deodată, prin sentinţă, toate contestaţiile. În termen de 5 zile lucrătoare de la data rămânerii definitive a hotărârii de soluţionare a contestaţiilor, lichidatorul judiciar va proceda la plata efectivă a sumelor distribuite, conform hotărârii instanţelor de judecată.

Art. 161. - Creanţele vor fi plătite, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezenta ordonanţă de urgenţă, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea bunurilor din averea debitorului, pentru continuarea activităţii, precum şi pentru plata remuneraţiilor persoanelor angajate potrivit prevederilor art. 57 alin. (2), art. 61, 63 şi 73, sub rezerva celor prevăzute la art. 140 alin. (5);

2. creanţele reprezentând sumele cuvenite a se plăti membrilor comitetului creditorilor, în condiţiile în care plata acestora a fost aprobată de adunarea creditorilor, potrivit prevederilor art. 50 alin. (7);

3. creanţele izvorâte din raporturi de muncă;

4. creanţele rezultând din continuarea activităţii debitorului după deschiderea procedurii, cele datorate cocontractanţilor potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) şi cele datorate terţilor dobânditori de bună-credinţă sau subdobânditorilor care restituie averii debitorului bunurile ori contravaloarea acestora potrivit prevederilor art. 120 alin. (2), respectiv ale art. 121 alin. (1);

5. creanţele bugetare;

6. creanţele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terţi, în baza unor obligaţii de întreţinere, alocaţii pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existenţă;

7. creanţele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreţinerea debitorului şi a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

8. creanţele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile şi dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, precum şi creanţele corespunzătoare art. 123 alin. (11) pct. b);

9. alte creanţe chirografare, inclusiv obligaţiunile;

10. creanţele subordonate, în următoarea ordine de preferinţă:

a) creanţele născute în patrimoniul terţilor dobânditori de rea-credinţă ai bunurilor debitorului în temeiul art. 120 alin. (2), cele cuvenite subdobânditorilor de rea-credinţă în condiţiile art. 121 alin. (1), precum şi creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acţionar deţinând cel puţin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaţilor ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

b) creanţele izvorând din acte cu titlu gratuit.

Art. 162. - Sumele de distribuit între creditori în acelaşi rang de prioritate vor fi acordate proporţional cu suma alocată pentru fiecare creanţă, prin tabelul definitiv consolidat.

Art. 163. - (1) Titularilor de creanţe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndestulare a titularilor de creanţe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 161.

(2) În cazul insuficienţei sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanţelor cu acelaşi rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporţională cu procentul pe care creanţa lor îl deţine în categoria creanţelor respective.

(3) Contul de insolvenţă deschis în condiţiile art. 39 alin. (2) nu va putea fi în niciun mod indisponibilizat prin nicio măsură de natură penală, civilă sau administrativă dispusă de organele de cercetare penală, de organele administrative sau de instanţele de judecată.

Art. 164. - În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăţi în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanţelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat de creanţe, împotriva grupului sau a societăţii judecătorul-sindic va autoriza executarea silită, în condiţiile legii, împotriva asociaţilor cu răspundere nelimitată sau, după caz, a membrilor, pronunţând o sentinţă executorie, care va fi pusă în executare de lichidatorul judiciar, prin executor judecătoresc.

Art. 165. - Cu ocazia distribuirilor parţiale, următoarele sume vor fi provizionate:

1. sume proporţionale datorate creditorilor ale căror creanţe sunt supuse unei condiţii suspensive care nu s-a realizat încă;

2. sume proporţionale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător şi care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;

3. sume proporţionale datorate creanţelor admise provizoriu;

4. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului, inclusiv cele generate de litigiile în curs.

Art. 166. - Pentru creditorii deţinând creanţe înscrise în tabelul consolidat definitiv de creanţe, cărora li s-au alocat sume numai parţial sau creanţe sub condiţie suspensivă şi care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situaţia lor va fi lămurită.

Art. 167. - (1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul judiciar va supune judecătorului-sindic un raport final însoţit de situaţiile financiare finale; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor şi debitorului prin publicare în BPI. Judecătorul-sindic va dispune convocarea adunării creditorilor în termen de maximum 30 de zile de la publicarea raportului final. Creditorii pot formula obiecţiuni la raportul final cu cel puţin 5 zile înainte de data convocării.

(2) La data şedinţei, judecătorul-sindic va soluţiona, prin încheiere, toate obiecţiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

(3) Creanţele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiţie nu vor participa la ultima distribuire.

Art. 168. - După ce judecătorul-sindic aprobă raportul final al lichidatorului judiciar, acesta va trebui să facă distribuirea finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 30 de zile de către cei îndreptăţiţi la acestea vor fi depuse în contul prevăzut la art. 39 alin. (4).

SECŢIUNEA a 8-a
Atragerea răspunderii pentru intrarea în insolvenţă

Art. 169. - (1) La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv neplătit al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvenţă, fără să depăşească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere şi/sau supraveghere din cadrul societăţii, precum şi de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvenţă a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut acte de comerţ în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activităţi care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăţi;

d) au ţinut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ţinut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât şi legătura de cauzalitate între faptă şi prejudiciu se prezumă. Prezumţia este relativă;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăţi;

g) în luna precedentă încetării plăţilor, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferinţă unui creditor, în dauna celorlalţi creditori;

h) orice altă faptă săvârşită cu intenţie, care a contribuit la starea de insolvenţă a debitorului, constatată potrivit prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă.

(2) Dacă administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvenţă a debitorului şi/sau a hotărât că nu este cazul să introducă acţiunea prevăzută la alin. (1), aceasta poate fi introdusă de preşedintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor ori, dacă nu s-a constituit comitetul creditorilor, de un creditor desemnat de adunarea creditorilor. De asemenea, poate introduce această acţiune, în aceleaşi condiţii, creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală.

(3) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvenţă să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care şi-au exercitat mandatul ori în care au deţinut poziţia în care au contribuit la starea de insolvenţă.

(4) Răspunderea persoanelor în cauză nu va putea fi angajată dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori la faptele care au contribuit la starea de insolvenţă sau au lipsit de la luarea deciziilor care au contribuit la starea de insolvenţă şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Răspunderea nu va putea fi angajată dacă, în luna precedentă încetării plăţilor, s-au efectuat, cu bună-credinţă, plăţi în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, cu condiţia ca acordul să fi fost de natură a conduce la redresarea financiară a debitorului şi să nu fi avut ca scop prejudicierea şi/sau discriminarea unor creditori. Aceste prevederi se vor aplica şi în cazul acordurilor realizate în cadrul procedurii concordatului preventiv.

(6) În cazul în care s-a pronunţat o hotărâre de respingere a acţiunii introduse potrivit alin. (1) sau, după caz, alin. (2), administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care nu intenţionează să formuleze apel împotriva acesteia va notifica în acest sens comitetul creditorilor sau, în cazul în care nu a fost desemnat un comitet al creditorilor, adunarea creditorilor. În cazul în care adunarea creditorilor sau creditorul care deţine mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanţelor decide că se impune introducerea apelului, acesta va fi introdus de către preşedintele comitetului creditorilor sau de către creditorul majoritar, după caz.

(7) Aplicarea dispoziţiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracţiuni.

(8) Dacă s-a pronunţat o sentinţă prin care judecătorul-sindic a dispus atragerea răspunderii patrimoniale a administratorului statutar, aceasta va fi comunicată către Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, din oficiu.

(9) Persoana împotriva căreia s-a pronunţat o hotărâre definitivă de atragere a răspunderii nu mai poate fi desemnată administrator sau, dacă este administrator în alte societăţi, va fi decăzută din acest drept timp de 10 ani de la data rămânerii definitivă a hotărârii.

Art. 170. - Acţiunea prevăzută la art. 169 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripţia începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariţia stării de insolvenţă, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti de deschidere a procedurii de insolvenţă.

Art. 171. - Sumele depuse potrivit dispoziţiilor art. 169 alin. (1) vor intra în averea debitorului şi vor fi destinate, în caz de reorganizare, plăţii creanţelor potrivit programului de plăţi, completării fondurilor necesare continuării activităţii debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.

Art. 172. - (1) Odată cu cererea formulată potrivit prevederilor art. 169 alin. (1) sau ale alin. (2), administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar ori, după caz, comitetul creditorilor va putea cere judecătorului-sindic să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor urmărite potrivit prevederilor art. 169. Fixarea unei cauţiuni de 10% din valoarea pretenţiilor este obligatorie.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată şi ulterior introducerii acţiunii prevăzute la art. 169.

Art. 173. - (1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 169 alin. (1) se efectuează de către executorul judecătoresc, potrivit Codului de procedură civilă.

(2) După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc potrivit prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă, în temeiul tabelului definitiv consolidat de creanţe pus la dispoziţia sa de către lichidatorul judiciar.

SECŢIUNEA a 9-a
Închiderea procedurii

Art. 174. - (1) În orice stadiu al procedurii prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative şi niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul-sindic va audia de urgenţă creditorii într-o şedinţă, iar în cazul refuzului exprimat de aceştia de a avansa sumele necesare sau în cazul neprezentării acestora, deşi s-a îndeplinit procedura citării prin BPI, va da o sentinţă de închidere a procedurii, prin care se dispune şi radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) nu sunt aplicabile prevederile art. 167.

Art. 175. - (1) O procedură de reorganizare prin continuarea activităţii sau de lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentinţă, în baza unui raport al administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligaţiilor de plată asumate prin planul confirmat. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă potrivit prevederilor art. 167.

(2) O procedură de faliment va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitoarei au fost distribuite şi când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă.

(3) Bunurile vor putea fi distribuite creditorilor în contul creanţelor pe care le deţin împotriva averii debitorului, în urma unei propuneri a creditorului, cu obligaţia acestuia de a achita toate sumele ce ar fi fost datorate creditorilor aflaţi pe ordinele de prioritate anterioare, precum şi celor de pe aceeaşi ordine de prioritate, potrivit prevederilor art. 159 şi 161, în situaţia în care bunul ar fi fost vândut către un terţ. Dacă sunt mai multe propuneri, bunul se va distribui celui care oferă cel mai mare preţ, caz în care creanţa respectivului creditor se va scădea din preţul datorat.

Art. 176. - Dacă creanţele au fost complet acoperite prin distribuirile făcute, judecătorul-sindic va pronunţa o sentinţă de închidere a procedurii falimentului şi de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat:

a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toţi asociaţii persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului judiciar făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în coproprietatea asociaţilor/acţionarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social;

b) în toate celelalte cazuri, procedura se închide numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuiri urmând a fi depuse într-un cont la dispoziţia asociaţilor sau persoanei fizice, după caz;

c) dacă după acoperirea tuturor creanţelor, închiderea procedurii şi radierea debitorului din registrele în care acesta a fost înmatriculat, au fost identificate bunuri în patrimoniu care nu au fost cunoscute în timpul procedurii de insolvenţă, acestea vor intra de drept în patrimoniul asociaţilor.

Art. 177. - (1) În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condiţiile art. 71, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanţelor, că nu s-a depus nicio cerere, va pronunţa o sentinţă de închidere a procedurii.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), închiderea procedurii nu produce efectele prevăzute la art. 176. Cu toate acestea, operaţiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, îşi vor produce efectele, iar drepturile dobândite până la închiderea procedurii rămân neatinse.

Art. 178. - Dacă toţi creditorii înscrişi în tabelul definitiv al creanţelor primesc sumele ce li se datorează în perioada de observaţie sau renunţă la judecată în perioada de observaţie, judecătorul-sindic va dispune închiderea procedurii, fără a dispune radierea debitorului din registrul în care este înregistrat.

Art. 179. - Sentinţa de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic direcţiei regionale sau, după caz, administraţiei judeţene a finanţelor publice şi oficiului registrului comerţului ori, după caz, registrului societăţilor agricole sau altor registre unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea menţiunii. De asemenea, va fi notificată tuturor creditorilor, prin publicare în Buletinul procedurilor insolvenţei.

Art. 180. - Prin închiderea procedurii, judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul judiciar şi toate persoanele care i-au asistat sunt descărcaţi de orice îndatoriri sau responsabilităţi cu privire la procedură, debitor şi averea lui, creditori, titulari de drepturi de preferinţă, acţionari sau asociaţi.

Art. 181. - (1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul persoană fizică va fi descărcat de obligaţiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezerva de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăţi ori transferuri frauduloase; în astfel de situaţii, el va fi descărcat de obligaţii numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii.

(2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferenţa dintre valoarea obligaţiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului şi cea prevăzută în plan, pe

parcursul procedurii reorganizării judiciare. În cazul trecerii la faliment, dispoziţiile art. 140 alin. (1) devin aplicabile.

Art. 182. - (1) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu va putea fi tras la răspundere civilă, administrativă sau disciplinară pentru măsurile adoptate în cursul procedurii, acţionând cu bună-credinţă, în cadrul procedurii, în baza informaţiilor disponibile.

(2) De asemenea, nu va putea fi tras la răspundere pentru opiniile, întâmpinările şi poziţiile exprimate cu bună-credinţă şi justificat asupra analizei cererilor de admitere a creanţelor, răspunderii organelor de conducere, denunţarea contractelor în derulare, acţiuni în anulare formulate sau alte acţiuni formulate de el în temeiul atribuţiilor legale ori în apărarea debitoarei în acţiunile formulate împotriva acesteia.

(3) Totodată, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu va putea fi tras la răspundere pentru votul creditorilor exprimat în cadrul adunărilor/comitetelor creditorilor şi pentru aplicarea, cu bună-credinţă, a rezultatului votului acestora.

(4) Rapoartele, tabelele întocmite în cauză, adresele şi dispoziţiile emise în timpul procedurii şi orice altă măsură cerută de prezenta ordonanţă de urgenţă vor fi interpretate ca fiind opinii ale administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în procedură.

(5) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate fi tras la răspundere dacă şi-a exercitat atribuţiile cu rea-credinţă sau gravă neglijenţă.

(6) Există rea-credinţă atunci când administratorul judiciar/lichidatorul judiciar încalcă cu ştiinţă normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane. Există gravă neglijenţă atunci când administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nesocoteşte din culpă, în mod grav, neîndoielnic şi nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

(7) Termenul de prescripţie a dreptului la acţiunea în răspundere este de un an.

CAPITOLUL II
Dispoziţii speciale privind grupul de societăţi

Art. 183. - Prevederile cap. 1 se vor aplica în mod corespunzător procedurii insolvenţei grupului de societăţi, cu derogările şi completările prevăzute în prezentul capitol.

Art. 184. - La cererea oricărei părţi interesate, judecătorul-sindic va putea dispune verificări cu privire la incidenţa prezentului capitol.

SECŢIUNEA 1
Prevederi speciale privind competenţa şi organele care aplică procedura

Art. 185. - (1) În cazul deschiderii procedurii insolvenţei împotriva unor membri ai grupului de societăţi, în urma depunerii unei cereri comune de deschidere a procedurii insolvenţei, instanţa competentă este tribunalul în a cărui circumscripţie teritorială îşi are sediul societatea-mamă sau, după caz, societatea cu cea mai mare cifră de afaceri conform ultimei situaţii financiare publicate, pentru toate societăţile membre ale grupului.

(2) Pentru fiecare membru al grupului se va forma un dosar separat.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 53 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, toate dosarele formate potrivit prevederilor alin. (2) vor fi repartizate judecătorului-sindic desemnat conform sistemului de repartizare aleatorie în primul dosar înregistrat în sistemul informatizat al instanţelor.

Art. 186. - Comitetele creditorilor, desemnate pentru fiecare membru al grupului supus procedurii insolvenţei, se vor întâlni cel puţin trimestrial, principalul scop fiind formularea de recomandări cu privire la activitatea debitorilor şi planurile de reorganizare propuse.

Art. 187. - Adunările generale ale asociaţilor/acţionarilor membrilor grupului vor desemna acelaşi administrator special pentru fiecare membru al grupului.

Art. 188. - În cazul în care creditorii care deţin cel puţin 50% din masa credală sunt aceiaşi pentru fiecare membru al grupului, pentru fiecare membru al grupului va fi desemnat acelaşi administrator judiciar sau consorţiu de administratori judiciari, în condiţiile art. 57.

Art. 189. - În cazul în care componenţa masei credale nu permite aplicarea art. 188, administratorii judiciari numiţi potrivit prevederilor art. 57 vor fi ţinuţi de obligaţia de cooperare. Obligaţia de cooperare se va materializa inclusiv prin semnarea unui protocol de cooperare, care să conţină o sinteză a modalităţii în care se vor derula, în mod integrat, activităţile economice, juridice şi operaţionale, la nivelul grupului. Protocolul de cooperare va fi depus la dosarul de insolvenţă în care a fost desemnat practicianul coordonator în termen de 10 zile de la data deschiderii procedurii şi va fi aprobat de către judecătorul-sindic. De asemenea, oricare dintre administratorii judiciari desemnaţi în procedurile de insolvenţă va putea participa la adunările creditorilor şi ale comitetelor creditorilor ale oricăruia dintre membrii grupului.

Art. 190. - Administratorul judiciar desemnat pentru oricare dintre membrii grupului va avea calitate procesuală de a propune un plan de reorganizare în cadrul procedurii/ procedurilor celorlalţi membri.

Art. 191. - În situaţia prevăzută la art. 188, desemnarea administratorilor/lichidatorilor judiciari se va face cu verificarea inexistenţei unui conflict de interese.

SECŢIUNEA a 2-a
Deschiderea procedurilor

Art. 192. - Doi sau mai mulţi debitori, membri ai unui grup, aflaţi în stare de insolvenţă, pot adresa tribunalului competent o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenţei.

Art. 193. - Un creditor deţinător al unor creanţe împotriva a doi sau mai multor membri ai unui grup, care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 5 pct. 20, poate introduce o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenţei.

Art. 194. - În plus faţă de documentele prevăzute a fi depuse potrivit prevederilor art. 67, debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei:

a) o listă completă cuprinzând membrii grupului, fie că aceştia fac sau nu obiectul cererii de deschidere a procedurii insolvenţei;

b) o descriere a modului în care se desfăşoară activitatea în cadrul grupului;

c) o listă a contractelor încheiate între membrii grupului şi aflate în derulare.

Art. 195. - Dacă cererea debitorilor sau a creditorului, după caz, corespunde condiţiilor prevăzute de art. 71, respectiv de art. 72, judecătorul-sindic va pronunţa o încheiere de deschidere a procedurii generale sau simplificate, după caz.

Art. 196. - În vederea evitării deschiderii ulterioare a procedurii insolvenţei împotriva sa, prin derogare de la prevederile art. 68 alin. (1), un membru al unui grup care nu este în stare de insolvenţă sau insolvenţă iminentă poate subscrie la o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenţei. În acest caz, cererea comună de deschidere a procedurii insolvenţei va fi aprobată de adunarea generală a asociaţilor/acţionarilor respectivului membru al grupului.

SECŢIUNEA a 3-a
Măsuri procedurale

Art. 197. - Creanţa creditorului împotriva unor debitori solidari supuşi dispoziţiilor prezentului capitol va fi înscrisă în tabelele de creanţe potrivit art. 108 şi va conferi drept de vot şi va participa la formarea cvorumului atât în procedura deschisă împotriva debitorului principal, cât şi în cele împotriva debitorilor solidari.

Art. 198. - În cazul introducerii unor acţiuni pentru anularea constituirilor ori transferului de drepturi patrimoniale împotriva unui membru al grupului, în temeiul art. 117 administratorul judiciar va comunica intenţia sa în acest sens celorlalţi administratori judiciari şi practicianului

coordonator. În temeiul obligaţiei de cooperare, administratorii judiciari vor analiza efectele potenţiale ale unei asemenea acţiuni, decizia cu privire la introducerea acţiunii urmând a fi luată pe considerente de oportunitate, cu consultarea comitetelor creditorilor.

Art. 199. - Prin derogare de la prevederile art. 132, termenul de depunere a planurilor de reorganizare va fi de 60 de zile de la data afişării tabelelor definitive de creanţe.

Art. 200. - În temeiul obligaţiei de cooperare, administratorii judiciari vor pune la dispoziţia celorlalţi administratori judiciari informaţiile necesare, în vederea elaborării unor planuri de reorganizare compatibile şi coordonate.

Art. 201. - Prin derogare de la prevederile art. 161, creanţele membrilor grupului împotriva altui membru al grupului, născute înainte de data deschiderii procedurii, nu vor putea fi încadrate la ordinea de prioritate prevăzută de art. 161 pct. 8 sau9. Acestea vor fi înscrise de administratorul judiciar la ordinea de prioritate prevăzută de art. 161 pct. 10 a).

Art. 202. - Un membru al grupului poate încheia un contract de împrumut cu alt membru al grupului după data deschiderii procedurii insolvenţei în vederea susţinerii activităţii debitorului, respectiv în perioada de observaţie sau în vederea susţinerii planului de reorganizare, cu acordul comitetului creditorilor. În acest caz, membrul grupului care a acordat împrumutul va deţine împotriva averii împrumutatului o creanţă având ordinea de prioritate stabilită de art. 161 pct. 4.

Art. 203. - Un membru al grupului poate garanta un contract de împrumut încheiat cu o terţă parte de alt membru al grupului aflat în insolvenţă, cu acordul comitetului creditorilor.

CAPITOLUL III
Dispoziţii privind falimentul instituţiilor de credit

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii speciale

Art. 204. - Prevederile cap. I se vor aplica în mod corespunzător procedurii falimentului instituţiilor de credit, cu derogările şi completările prevăzute în acest capitol.

Art. 205. - Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică instituţiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate.

Art. 206. - În prezentul capitol termenii: " instituţie de credit", "stat membru", "stat membru de origine", "stat membru gazdă", "sucursală", " instrumente financiare" şi "autoritate competentă" au înţelesul prevăzut la art. 7 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 207. - (1) În plus faţă de atribuţiile stabilite prin art. 45, judecătorul-sindic are următoarele atribuţii:

a) judecarea contestaţiei instituţiei de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Naţională a României pentru deschiderea procedurii;

b) desemnarea motivată, prin sentinţa de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvenţă compatibili care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a lichidatorului judiciar care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau creditorul care deţine cel puţin 50% din valoarea creanţelor, fixarea onorariului în conformitate cu criteriile stabilite de legea de organizare a activităţii practicienilor în insolvenţă, precum şi a atribuţiilor acestuia pentru această perioadă. Ofertele vor fi depuse la dosar după obţinerea avizului prealabil al Băncii Naţionale a României. În lipsa unor oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar din rândul practicienilor în insolvenţă agreaţi de Banca Naţională a României. Obligaţia obţinerii avizului prealabil al Băncii Naţionale a României revine şi practicienilor în insolvenţă propuşi spre desemnare ca lichidatori judiciari de către adunarea creditorilor;

c) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a directorilor şi a persoanelor din conducerea direcţiilor, departamentelor şi altor structuri asemănătoare, a cenzorilor şi a personalului de execuţie cu atribuţie de control din cadrul instituţiei de credit în stare de insolvenţă, care au contribuit la ajungerea acesteia în insolvenţă, precum şi sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu săvârşirea infracţiunilor speciale prevăzute în titlul IV;

d) judecarea contestaţiilor formulate de reprezentantul acţionarilor instituţiei de credit debitoare sau de creditori împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar.

(2) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii. Ele pot fi atacate separat cu apel în termen de 7 zile de la comunicare.

Art. 208. - (1) Apelul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea urmând să fie făcută în condiţiile Codului de procedură civilă, în cazul lichidatorului judiciar, şi în condiţiile dreptului comun în materia procedurii insolvenţei, în cazul celorlalte părţi. Atunci când Banca Naţională a României a făcut cererea pentru declanşarea procedurii, aceasta va fi citată în condiţiile Codului de procedură civilă.

(2) Apelul împotriva hotărârii prin care s-a dispus deschiderea procedurii se declară în termen de 7 zile de la comunicarea hotărârii. Apelul se judecă în 48 de ore de la înregistrarea acestuia. Hotărârea atacată nu poate fi suspendată de instanţa de apel.

Art. 209. - În plus faţă de atribuţiile stabilite prin art. 64, lichidatorul judiciar are următoarele atribuţii:

a) în momentul primirii hotărârii judecătoreşti privind deschiderea procedurii falimentului acesta va deschide la o bancă, persoană juridică română sau sucursală a unei bănci străine autorizate să funcţioneze pe teritoriul României, două conturi, unul în lei şi altul în valută, cu menţiunea "cont tip instituţie de credit în faliment", cu drept exclusiv de dispoziţie în interesul procedurii falimentului. În conturile de tipul "instituţie de credit în faliment" vor fi virate la ordinul lichidatorului judiciar sumele existente în conturi la alte instituţii financiar-bancare. Lichidatorul judiciar va comunica imediat Băncii Naţionale a României denumirea băncii comerciale şi conturile deschise la aceasta, după care Banca Naţională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilităţile instituţiei de credit aflate în evidenţele sale. Operaţiunile instituţiei de credit în faliment se vor desfăşura în continuare prin aceste conturi;

b) inventarierea bunurilor instituţiei de credit debitoare şi luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

c) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării şi conducerea activităţii acestuia, angajarea putându-se face şi din cadrul personalului existent al instituţiei de credit debitoare;

d) conducerea activităţii instituţiei de credit debitoare, respectiv efectuarea de operaţiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reeşalonări de credite şi stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituţiei de credit debitoare, cu condiţia ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât nivelul ultimei dobânzi de referinţă comunicat de Banca Naţională a României, precum şi participări la piaţa valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcţionare şi lichidare;

e) menţinerea, rezilierea sau denunţarea unor contracte încheiate de instituţia de credit debitoare, precum şi încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

f) încheierea oricărui document în numele instituţiei de credit debitoare, iniţierea şi coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acţiuni sau proceduri legale;

g) introducerea de acţiuni pentru anularea constituirilor de drepturi de preferinţă sau a transferurilor de drepturi patrimoniale către terţi şi pentru restituirea de către aceştia a bunurilor transmise şi a valorii altor prestaţii executate, realizate de instituţia de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin acte încheiate, în anul anterior deschiderii procedurii, cu persoane aflate într-o legătură specială cu instituţia de credit debitoare, aşa cum sunt stabilite la pct. 8-11 din "Lista depozitelor negarantate", prevăzută în anexa la Ordonanţa Guvernului nr.

39/1996 privind înfiinţarea şi funcţionarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

h) primirea sumelor în lei şi în valută pe seama instituţiei de credit debitoare şi consemnarea acestora în noile conturi ale instituţiei de credit debitoare şi plata cheltuielilor curente necesare pentru conservarea şi administrarea averii instituţiei de credit debitoare, inclusiv cheltuielile personalului angajat potrivit prevederilor lit. c);

i) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituţiei de credit debitoare, deschise la instituţii de credit corespondente, prin:

1. notificarea corespondenţilor asupra declarării în stare de faliment a instituţiei de credit debitoare, precum şi asupra blocării disponibilităţilor din conturile respective în valută;

2. transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităţilor în noul cont deschis în valută la banca comercială, ce se dezvoltă pe analitice pentru fiecare valută; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei şi transferate în contul deschis în lei;

3. efectuarea de plăţi pentru operaţiunile în curs ale instituţiei de credit debitoare, precum şi administrarea eficientă a disponibilităţilor;

j) lichidarea bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare;

k) întocmirea unui raport lunar asupra evoluţiei procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuţiilor sale; un astfel de raport va include informaţii referitoare la valoarea totală a creanţelor asupra instituţiei de credit debitoare şi la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obţinute din lichidarea şi încasarea de creanţe, la planul de distribuire între creditori, la cheltuielile efectuate; raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în Buletinul procedurilor de insolvenţă; în prealabil depunerii la dosarul cauzei, lichidatorul judiciar transmite raportul Băncii Naţionale a României;

l) întocmirea situaţiilor financiare finale de lichidare; dacă lichidarea se prelungeşte peste durata unui exerciţiu financiar, lichidatorul judiciar este obligat să întocmească situaţiile financiare anuale şi să le depună la organele şi la termenele prevăzute de lege;

m) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluţionare de către acesta, în conformitate cu atribuţiile conferite prin prezentul capitol;

n) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de lege.

Art. 210. - Din comitetul creditorilor va face parte, în mod obligatoriu, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar.

Art. 211. - În plus faţă de atribuţiile stabilite în cap. I, adunarea creditorilor are următoarele atribuţii:

a) aprobarea modalităţii de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare şi a tranzacţiilor de cumpărare de active şi asumare de pasive;

b) aprobarea raportului prevăzut la art. 97.

Art. 212. - (1) În îndeplinirea atribuţiilor, judecătorul-sindic şi lichidatorul judiciar pot cere şi punctul de vedere al Băncii Naţionale a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere prudenţială, privitor la orice aspecte de natură prudenţială. Banca Naţională a României poate transmite judecătorului-sindic şi lichidatorului judiciar, pe tot parcursul procedurii falimentului, punctul său de vedere sau informaţiile pe care le consideră relevante, ori de câte ori consideră necesar. Lichidatorul judiciar furnizează Băncii Naţionale a României, la cererea acesteia, orice informaţii sau documente cu privire la instituţia de credit sau la procedura de lichidare.

(2) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acţionarilor numeşte un reprezentant, care va acţiona exclusiv în numele acestora.

SECŢIUNEA a 2-a

Deschiderea procedurii şi efectele acesteia

Art. 213. - (1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul judiciar provizoriu şi stabileşte atribuţiile şi onorariul acestuia.

(2) La momentul deschiderii procedurii falimentului prin hotărâre judecătorească, drepturile şi atribuţiile adunării generale, ale consiliului de administraţie şi ale conducerii executive a instituţiei de credit încetează de plin drept.

Art. 214. - (1) Reprezentantul acţionarilor sau oricare dintre creditori pot face contestaţie împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar.

(2) Judecătorul-sindic va soluţiona contestaţia, în termen de 5 zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, cu citarea contestatorului şi a lichidatorului judiciar, putând, dacă va considera necesar, să suspende executarea măsurii contestate. Judecătorul-sindic va cita şi Banca Naţională a României, dacă cererea introductivă a fost formulată de aceasta.

Art. 215. - (1) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic poate înlocui lichidatorul judiciar pentru motive temeinice, în condiţiile art. 57 alin. (4), cu avizul sau la propunerea Băncii Naţionale a României.

(2) La data stabilirii atribuţiilor noului lichidator judiciar vor înceta atribuţiile celui numit anterior. Lichidatorul judiciar nou-numit va prelua activitatea de la lichidatorul judiciar înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.

Art. 216. - (1) Procedura falimentului începe pe baza unei cereri introduse de către instituţia de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Naţională a României.

(2) Cererea instituţiei de credit debitoare sau a creditorilor acesteia va fi însoţită de aprobarea prealabilă a Băncii Naţionale a României.

(3) Banca Naţională a României poate respinge solicitarea instituţiei de credit debitoare sau a creditorilor acesteia, atunci când apreciază că aceasta nu se află în stare de insolvenţă. În acest caz, Banca Naţională a României poate decide instituirea administrării speciale, în măsura în care sunt îndeplinite condiţiile legale pentru instituirea acestei proceduri.

(4) Hotărârea Băncii Naţionale a României de aprobare sau de respingere a solicitării va fi motivată şi poate fi contestată direct la instanţă, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 217. - (1) Instituţia de credit debitoare aflată în stare prin insolvenţă este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă prevederilor prezentului capitol, în termen de maximum 30 de zile de la data la care a intervenit starea de insolvenţă.

(2) În prealabil, instituţia de credit debitoare este obligată să solicite Băncii Naţionale a României, în termen de maximum 10 zile de la data la care a intervenit starea de insolvenţă, aprobarea pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii falimentului.

(3) Banca Naţională a României se pronunţă asupra solicitării în termen de 10 zile de la data primirii acesteia, prin hotărâre motivată.

(4) În termen de 10 zile de la data primirii aprobării prealabile de la Banca Naţională a României pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii falimentului, instituţia de credit debitoare este obligată să adreseze tribunalului cererea pentru a fi supusă prevederilor prezentului capitol.

Art. 218. - (1) Orice creditor care are o creanţă certă, lichidă şi exigibilă poate introduce la tribunal o cerere, în condiţiile art. 70 alin. (1) şi (2), împotriva unei instituţii de credit debitoare care nu a onorat integral o astfel de creanţă pe o perioadă de cel puţin 30 de zile lucrătoare de la scadenţă, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv în cazul cooperativelor de credit afiliate la acestea, respectiv pe o perioadă de cel puţin 7 zile lucrătoare de la scadenţă, în cazul celorlalte instituţii de credit.

(2) Creditorul nu va putea introduce cererea fără să facă dovada aprobării prealabile de către Banca Naţională a României a introducerii cererii de deschidere a procedurii falimentului.

(3) Banca Naţională a României se pronunţă asupra solicitării creditorului în termen de 10 zile de la data primirii acesteia, prin hotărâre motivată.

Art. 219. - (1) Banca Naţională a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere prudenţială, va introduce cerere pentru deschiderea procedurii falimentului împotriva instituţiei de credit aflate în una dintre situaţiile prevăzute la art. 5 pct. 30.

(2) Cererea Băncii Naţionale a României va fi însoţită de hotărârea Consiliului de administraţie al Băncii Naţionale a României de retragere a autorizaţiei instituţiei de credit respective şi de orice alte documente necesare justificării actului de sesizare a tribunalului.

Art. 220. - (1) În urma înregistrării cererii, introdusă potrivit prevederilor art. 217-219, judecătorul-sindic va notifica imediat despre aceasta părţilor prevăzute la aceste articole.

(2) Banca Naţională a României va desemna un administrator interimar şi îi va stabili remuneraţia la data depunerii cererii sale sau la data primirii notificării prevăzute la alin. (1). Dacă instituţia de credit se află în procedură de administrare specială la acea dată, atribuţiile administratorului interimar vor fi exercitate de administratorul special, în condiţiile prezentului capitol.

(3) Cheltuielile legate de administrarea interimară se suportă de către instituţia de credit debitoare. Administratorul interimar poate fi revocat de Banca Naţională a României.

(4) Dacă instituţia de credit nu s-a aflat în administrare specială, atribuţiile consiliului de administraţie al instituţiei de credit debitoare se suspendă de plin drept la data numirii administratorului interimar, până la expirarea mandatului acestuia. Consiliul de administraţie poate contesta cererea introdusă potrivit prevederilor art. 218-219 şi pe durata suspendării sale.

(5) Administratorul interimar nu poate lua decât acele măsuri care sunt necesare pentru a împiedica diminuarea activului şi sporirea pasivului.

(6) De la data depunerii cererii de către un creditor sau de către instituţia de credit debitoare, în condiţiile art. 217-219, şi a numirii administratorului interimar, autorizaţia instituţiei de credit se consideră acordată numai pentru luarea măsurilor conservatorii şi pentru derularea operaţiunilor curente. Administratorul interimar nu va putea accepta noi depozite şi nu va putea acorda noi credite. Contractele în curs se vor executa conform termenilor acestora ori potrivit acordului părţilor.

(7) În cazul unei instituţii de credit aflate în situaţia prevăzută la alin. (4), conducerea executivă a acesteia este subordonată administratorului interimar. În cazul în care preşedintele consiliului de administraţie este şi preşedintele instituţiei de credit, acesta păstrează funcţia de preşedinte şi după suspendarea consiliului de administraţie, în condiţiile alin. (4), până la expirarea mandatului administratorului interimar.

(8) La data numirii lichidatorului judiciar, atribuţiile administratorului interimar încetează de plin drept.

Art. 221. - (1) Contestaţia împotriva cererii de deschidere a procedurii falimentului se poate face în termen de 10 zile de la data comunicării cu privire la depunerea acestei cereri.

(2) Judecătorul-sindic se va pronunţa asupra contestaţiei în termen de 10 zile de la înregistrarea contestaţiei.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea de deschidere a procedurii falimentului şi, în situaţia în care instituţia de credit debitoare nu contestă starea de insolvenţă în cazul cererilor introduse de părţile prevăzute laart. 218-219, va pronunţa hotărârea privind deschiderea procedurii falimentului.

(4) În urma pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic va comunica aceasta de îndată persoanelor prevăzute la art. 217-218, lichidatorului judiciar, Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum şi oficiului registrului comerţului la care instituţia de credit debitoare este înregistrată, pentru efectuarea menţiunii "instituţie de credit în faliment". Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulaţie naţională.

(5) În situaţia în care instituţia de credit are deschise sucursale în alte ţări, Banca Naţională a României va comunica de îndată autorităţii de supraveghere bancară din ţara gazdă a sucursalei respective despre deschiderea procedurii falimentului, potrivit prevederilor prezentului capitol.

(6) Judecătorul-sindic va comunica Băncii Naţionale a României hotărârea sa privind deschiderea procedurii falimentului instituţiei de credit debitoare, de îndată, în ziua pronunţării acesteia, prin

fax, e-mail sau prin telefon. Banca Naţională a României va închide imediat, după finalizarea decontării plăţilor din ziua respectivă, în conformitate cu reglementările în vigoare, conturile instituţiei de credit debitoare deschise în evidenţele sale. Disponibilităţile vor fi transferate în conturile tip instituţie de credit în faliment, deschise la o bancă comercială, potrivit prevederilor art. 209.

(7) De la data deschiderii procedurii falimentului, toate actele instituţiei de credit debitoare vor purta menţiunea prevăzută la alin. (4).

Art. 222. - După ce s-a dispus deschiderea procedurii falimentului potrivit art. 221, este interzis, sub sancţiunea nulităţii, persoanelor care au deţinut funcţii de conducere, precum şi acţionarilor semnificativi ai instituţiei de credit debitoare să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acţiunile deţinute la instituţia de credit debitoare.

Art. 223. - Salariaţii instituţiei de credit aflate în procedura falimentului vor desemna două persoane care să îi reprezinte în cursul procedurii pentru recuperarea creanţelor reprezentând salariile şi alte drepturi băneşti.

Art. 224. - (1) Toate cheltuielile vor fi suportate din averea instituţiei de credit debitoare.

(2) Onorariul lichidatorului judiciar va fi plătit trimestrial numai după prezentarea de către acesta a rapoartelor lunare prevăzute la art. 209 lit. k) privind fondurile obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe şi a calculului privind onorariul cuvenit, precum şi a raportului prevăzut la art. 97. Judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună termenul de prezentare a raportului şi a planului de distribuţie. Planul de distribuţie va fi înregistrat la grefa tribunalului şi lichidatorul judiciar îl va publica în BPI. Oricare dintre creditori poate formula obiecţiuni la raportul lichidatorului judiciar şi la planul de distribuţie în termen de 10 zile de la publicarea în BPI. Judecătorul-sindic va ţine cu lichidatorul judiciar şi cu creditorii, în termen de 20 de zile de la publicarea în BPI a raportului, o şedinţă în care va soluţiona deodată, prin sentinţă, toate obiecţiunile.

Art. 225. - După emiterea hotărârii judecătoreşti privind deschiderea procedurii falimentului unei instituţii de credit, lichidatorul judiciar întocmeşte raportul prevăzut la art. 97, care trebuie să includă, între altele, şi propuneri privind modalitatea de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare. Modalităţile de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare pot fi următoarele:

1. tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive;

2. vânzarea de bunuri, cum ar fi: clădiri, terenuri, valori mobiliare, operaţiuni de lichidare care se realizează cu respectarea prevederilor secţiunii a 7-a a cap. I;

3. alte tehnici de valorificare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanţă ori novaţii, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată.

SECŢIUNEA a 3-a
Tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive

Art. 226. - (1) Tranzacţiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive reprezintă modalitatea de lichidare prin care o instituţie de credit cu o situaţie financiară bună achiziţionează, parţial sau total, activele instituţiei de credit debitoare şi îşi asumă, parţial sau total, pasivele acesteia, incluzând totalitatea depozitelor garantate.

(2) Tranzacţiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen, cu opţiune.

(3) Pentru tranzacţiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive, lichidatorul judiciar poate să perceapă de la instituţia de credit achizitoare o primă negociată, în funcţie de calitatea activelor cumpărate şi a pasivelor asumate, plătibilă la momentul transferului proprietăţii, precum şi o primă pentru exercitarea opţiunii, în funcţie de termenul opţiunii, plătibilă la momentul negocierii. După cumpărare, pentru activele care fac obiectul unor operaţiuni frauduloase, pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părţile

pot modifica tranzacţia iniţială, urmând ca instituţia de credit achizitoare să primească de la lichidatorul judiciar, în contravaloare, alte active ori sume de bani.

(4) Lichidatorul judiciar poate formula propunerea privind modalitatea de lichidare prin tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive numai după consultarea Băncii Naţionale a României. Banca Naţională a României poate transmite lichidatorului judiciar punctul său de vedere privind modalitatea de lichidare prin tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive, în cazul în care consideră necesar. Lichidatorul judiciar va informa adunarea creditorilor cu privire la acest punct de vedere.

(5) După aprobarea de către adunarea creditorilor a modalităţii de lichidare prevăzute la art. 225, lichidatorul judiciar organizează imediat, în situaţia în care modalitatea de lichidare aprobată prevede, negocierea privind tranzacţia de cumpărare de active şi asumare de pasive; în acest scop, lichidatorul judiciar organizează o şedinţă de informare cu toate instituţiile de credit considerate eligibile pe baza evaluării prealabile a Băncii Naţionale a României care va avea în vedere efectele tranzacţiei asupra situaţiei financiare a instituţiei de credit achizitoare şi a capacităţii sale de a se conforma cerinţelor prudenţiale, în vederea prezentării condiţiilor şi termenilor negocierii. Prealabil şedinţei de informare, lichidatorul judiciar semnează cu toate instituţiile de credit prezente la şedinţă un acord de confidenţialitate, prin care acestea se angajează să păstreze, în condiţiile legii, secretul profesional cu privire la informaţiile din cererea de ofertă referitoare la instituţia de credit aflată în stare de faliment ce urmează a face obiectul negocierii.

Art. 227. - În funcţie de interesul manifestat de instituţiile de credit participante la şedinţă, lichidatorul judiciar redactează o cerere de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive, care cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a) categoriile de active şi pasive ce urmează a face obiectul tranzacţiei şi volumul acestora, încadrate în funcţie de gradul de lichiditate şi exigibilitate;

b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;

c) prima ce poate fi stabilită de către lichidatorul judiciar, care va fi plătită de instituţiile de credit ofertante şi care se stabileşte în funcţie de mai multe elemente, între care calitatea activelor şi pasivelor, celeritatea operaţiunii;

d) termenul de înaintare către lichidatorul judiciar a ofertelor instituţiilor de credit respective.

Art. 228. - Lichidatorul judiciar transmite, în regim de confidenţialitate, cererea de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive instituţiilor de credit ofertante, stabilite de acesta, participante la şedinţa de informare şi care şi-au manifestat interesul pentru o astfel de tranzacţie.

Art. 229. - În cadrul termenului pentru primirea ofertelor prevăzut în cererea de ofertă, care nu poate fi mai mare de 15 zile calendaristice, instituţiile de credit ofertante transmit lichidatorului judiciar, în plic închis, ofertele privind tranzacţiile propuse de cumpărare de active şi asumare de pasive.

Art. 230. - În cel mai scurt timp, lichidatorul judiciar analizează ofertele primite şi alege, pe principiul costului minim presupus şi cu aprobarea Băncii Naţionale a României care va avea în vedere şi criteriul prevăzut la art. 226 alin. (5), oferta instituţiei/instituţiilor de credit ofertante cu care urmează să se încheie convenţia de cumpărare de active şi asumare de pasive. Totodată, lichidatorul va înştiinţa Consiliul Concurenţei cu privire la potenţiala tranzacţie.

Art. 231. - În funcţie de calitatea activelor instituţiei de credit aflate în stare de faliment, instituţiile de credit achizitoare pot să îşi asume, potrivit legii, pasivele, în mod diferenţiat, respectiv numai depozite garantate, în sensul prevederilor art. 2 alin. (3) lit. b) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ori depozitele, în totalitate, atât garantate, cât şi negarantate, ajungându-se până la preluarea în întregime a instituţiei de credit declarate în stare de faliment.

Art. 232. - În cazul în care nu se primesc oferte în termenul stabilit în cererea de ofertă ori ofertele primite nu sunt aprobate de Banca Naţională a României, lichidarea urmează să se efectueze prin celelalte metode prevăzute în cod.

Art. 233. - Fondurile obţinute din vânzarea bunurilor şi drepturilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de cauze de preferinţă, vor fi distribuite în ordinea prevăzută de art. 159.

Art. 234. - Creanţele vor fi plătite în lei, în cazul falimentului unei instituţii de credit, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele şi orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea bunurilor din averea instituţiei de credit debitoare, precum şi plata onorariilor persoanelor angajate în condiţiile legii, inclusiv ale lichidatorului judiciar;

2. creanţele rezultate din depozitele garantate, inclusiv cele ale Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar rezultate din subrogarea în drepturile deponenţilor garantaţi şi/sau din finanţarea, inclusiv prin emiterea de garanţii, a unor operaţiuni care au implicat transferul de depozite garantate ale instituţiei de credit debitoare, precum şi creanţele izvorâte din raporturi de muncă pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

3. creanţele rezultând din activitatea debitorului după deschiderea procedurii;

4. creanţele bugetare, creanţele Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, altele decât cele prevăzute la pct. 2, precum şi creanţele Băncii Naţionale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituţiei de credit;

5. creanţele decurgând din operaţiuni de trezorerie, din operaţiuni interbancare, din operaţiuni cu clientelă, operaţiuni cu titluri, alte operaţiuni bancare, precum şi din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, precum şi alte creanţe chirografare;

6. creanţele izvorând din acte cu titlu gratuit;

7. creanţele decurgând din instrumente de datorie şi din împrumuturi, având la bază convenţii care prevăd o clauză de subordonare potrivit căreia, în caz de lichidare sau faliment al instituţiei de credit, astfel de creanţe urmează să fie plătite după creanţele tuturor creditorilor chirografari nesubordonaţi şi, după caz, ale altor creditori chirografari subordonaţi; în cadrul acestei categorii de creanţe, plata acestora se va efectua cu respectarea ordinii de preferinţă stabilite prin clauza de subordonare aferentă fiecărei creanţe;

8. creanţele acţionarilor instituţiei de credit în faliment, respectiv creanţele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment, derivând din dreptul rezidual al calităţii lor, potrivit prevederilor legale şi statutare.

SECŢIUNEA a 4-a

Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor şi a personalului de execuţie sau cu atribuţii de control din instituţia de credit ajunsă în faliment

Art. 235. - În cazul în care în raportul întocmit potrivit prevederilor art. 97 sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvenţă a debitorului, la cererea lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv neplătit al debitorului ajuns în stare de insolvenţă să fie suportat de membrii organelor de conducere ori de directori/coordonatori cu atribuţii de control intern ai direcţiilor, departamentelor sau ai altor structuri asemănătoare, de personalul de execuţie cu atribuţii de control intern, cenzorii/auditorii din cadrul instituţiei de credit ajunse în stare de insolvenţă, care au deţinut funcţiile respective în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, dacă au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvenţă prin faptele prevăzute la art. 169 alin. (1) sau:

a) au acordat credite cu încălcarea cerinţelor prudenţiale aprobate prin normele în vigoare, precum şi cu nerespectarea normelor interne în vigoare;

b) au întocmit situaţii financiare, alte situaţii contabile ori raportări cu nerespectarea prevederilor legale;

c) în cadrul acţiunilor interne de verificare nu au identificat şi nu au sesizat, prin nerespectarea atribuţiilor de serviciu, faptele care au condus la fraude şi gestiune defectuoasă a patrimoniului.

Art. 236. - În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 235, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidatorul judiciar, de un acţionar sau de oricare dintre creditori, de Banca Naţională a României, pe baza datelor din dosarul cauzei, şi va putea dispune măsuri asigurătorii.

SECŢIUNEA a 5-a
Închiderea procedurii

Art. 237. - (1) Procedura falimentului va fi închisă de judecătorul-sindic, la solicitarea lichidatorului judiciar, printr-o hotărâre de închidere, atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituţiei de credit în faliment au fost distribuite şi când fondurile nereclamate de către cei îndreptăţiţi, în termen de 90 de zile de la data raportului final, au fost depuse de lichidatorul judiciar la Trezoreria Statului, iar extrasul de cont va fi depus la judecătorul-sindic. Hotărârea va fi comunicată în scris sau în presă, în cel puţin două ziare de circulaţie naţională, tuturor părţilor implicate.

(2) După intrarea în faliment a instituţiei de credit debitoare, lichidatorul judiciar va depune spre păstrare la direcţia arhivelor naţionale judeţeană sau, după caz, a municipiului Bucureşti documentele instituţiei de credit debitoare, arhivate potrivit prevederilor Legii Arhivelor Naţionale nr. 16/1996, cu modificările şi completările ulterioare. În termen de 60 de zile lucrătoare de la pronunţarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar va depune la direcţia arhivelor naţionale judeţeană sau, după caz, a municipiului Bucureşti restul de documente ale instituţiei de credit debitoare.

SECŢIUNEA a 6-a
Alte dispoziţii

Art. 238. - Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informaţii în legătură cu procedurile de informare ori de consultare prevăzute în prezentul capitol au obligaţia de a păstra secretul profesional potrivit prevederilor art. 3 şi 52 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naţionale a României şi cu cele cuprinse în titlul II cap. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia oricăror autorităţi judiciare cărora li se aplică prevederile naţionale în vigoare.

Art. 239. - În cazul intrării în faliment, pentru scopuri statistice, instituţiile de credit vor fi considerate ca aparţinând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite şi transmise de către lichidatorul judiciar Băncii Naţionale a României, periodicitatea şi modalitatea de transmitere a acestora vor fi stabilite prin norme de către Banca Naţională a României.

Art. 240. - (1) Orice contract de compensare bilaterală, astfel cum este prevăzut la art. 5 pct. 12, încheiat de instituţia de credit debitoare, este valabil şi poate fi executat şi/sau este opozabil acesteia, debitorului sau oricărui garant al acestuia, conform condiţiilor rezultând din înţelegerea părţilor, şi nu va putea fi suspendat, anulat ori limitat în orice alt mod printr-un act al organelor care aplică procedura reorganizării judiciare şi a falimentului.

(2) Singura obligaţie care poate fi datorată, respectiv pretinsă a fi executată în contul averii instituţiei de credit debitoare, în baza unui contract de compensare bilaterală, este aceea de a executa, respectiv de a pretinde să fie executată obligaţia netă rezultată din compensarea realizată în baza contractului de compensare, obligaţie care poate consta în plata unei sume nete şi/sau în executarea unei obligaţii de a face.

(3) Nicio atribuţie conferită prin prezentul capitol organelor care aplică procedura nu va avea ca efect înlăturarea aplicării contractului de compensare bilaterală prin stingerea şi/sau devansarea scadenţei, în baza contractului, a obligaţiilor de plată sau obligaţiilor de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute la art. 5 pct. 12, aceste atribuţii putând fi

exercitate numai asupra sumei nete care rezultă din aplicarea contractului de compensare bilaterală.

(4) Contractul de compensare bilaterală şi toate contractele care fac obiectul acestuia vor fi considerate un singur contract şi, în acest sens, cu excepţia cazurilor în care se dovedeşte intenţia frauduloasă a părţilor, organele care aplică procedura nu vor putea împiedica, cere anularea ori decide desfacerea, după caz, a operaţiunilor cu instrumente financiare derivate, realizate în baza contractelor care fac obiectul unui contract de compensare bilaterală, pe motiv că aceste operaţiuni instituie un tratament preferenţial în favoarea unor creditori în perioada de 180 de zile anterioară datei deschiderii procedurii.

Art. 241. - În actele normative în vigoare, sintagma "procedura reorganizării judiciare şi a falimentului instituţiilor de credit" se înlocuieşte cu sintagma "procedura falimentului instituţiilor de credit", corespunzător prevederilor prezentului capitol.

CAPITOLUL IV
Dispoziţii privind falimentul societăţilor de asigurare şi reasigurare

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

Art. 242. - Prevederile cap. I se vor aplica în mod corespunzător procedurii falimentului societăţilor de asigurare şi reasigurare, cu derogările prevăzute în acest capitol.

Art. 243. - (1) Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică societăţilor de asigurare/reasigurare prevăzute de art. 2 din Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate, precum şi sucursalelor şi filialelor societăţilor de asigurare din state terţe, care au sediul în România.

(2) Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, nu se aplică sucursalei unei societăţi de asigurare sau a unei societăţi mutuale dintr-un stat membru al Uniunii Europene, care a primit o autorizaţie de la autoritatea competentă a statului membru de origine.

(3) Măsurile aplicate în cadrul procedurii falimentului reglementate de prezentul capitol urmăresc protejarea intereselor legitime şi a drepturilor creditorilor de asigurări.

Art. 244. - (1) În prezentul capitol, termenii "procedură de redresare financiară", "autoritatea competentă", "autorităţi de supraveghere", "creditori de asigurări", "creanţe de asigurări", "acord de plată a creanţelor de asigurări şi "Fond de garantare" au înţelesul prevăzut de Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea şi lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată.

(2) Termenii "stat membru", "stat membru de origine", "stat membru gazdă", "stat terţ", "filială", "sucursală", "persoană semnificativă" şi "acţionar semnificativ" au înţelesul prevăzut de Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

§1. Falimentul

Art. 245. - (1) Procedura falimentului societăţii de asigurare/reasigurare se deschide pe baza unei cereri introduse fie de Autoritatea de Supraveghere Financiară, fie de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau de creditorii acesteia, după caz.

(2) Procedura falimentului unei societăţi de asigurare/reasigurare autorizate în România, precum şi a sucursalelor acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce priveşte regimul şi aplicarea procedurii falimentului, în mod special cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul acestei proceduri, precum şi regimul bunurilor dobândite de societatea de asigurare/reasigurare debitoare după deschiderea procedurii falimentului;

b) atribuţiile societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi ale lichidatorului judiciar;

c) condiţiile în care se poate invoca o compensare;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare, în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare este parte;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii de asigurări, cu excepţia cauzelor aflate pe rolul instanţelor din alte state membre;

f) creanţele care trebuie să fie declarate asupra societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi regimul creanţelor care iau naştere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea şi admiterea creanţelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obţinute din valorificarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanţelor de asigurări şi drepturile creditorilor de asigurări care au obţinut o plată parţială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării;

i) condiţiile şi efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului; suportarea costurilor şi a cheltuielilor aferente procedurii falimentului;

k) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile şi interesele legitime ale creditorilor de asigurări.

Art. 246. - (1) În temeiul prezentului capitol, societatea de asigurare/reasigurare debitoare aflată în stare de insolvenţă, astfel cum aceasta este definită la art. 5 pct. 31 lit. a), este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data apariţiei stării de insolvenţă.

(2) Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea prevăzută la alin. (1) se înaintează autorităţii competente odată cu actele şi documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia şi a formulării întâmpinării prevăzute la art. 248 alin. (1). Societatea de asigurare/reasigurare debitoare va anexa la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, prevăzut în anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 247. - (1) Creditorii societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, alţii decât creditorii de asigurări ale căror sume pretinse se plătesc din disponibilităţile Fondului de garantare, pot înregistra la tribunal o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva societăţii debitoare, în condiţiile prezentului capitol, dacă deţin o creanţă ce îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 5 pct. 20 şi 71.

(2) Prevederile art. 246 alin. (2) se aplică în mod corespunzător în ceea ce priveşte înaintarea către Autoritatea de Supraveghere Financiară a cererii, a actelor şi documentelor doveditoare.

Art. 248. - (1) Cererea prevăzută la art. 246 alin. (1) şi la art. 247 alin. (1) se înregistrează de tribunal odată cu întâmpinarea autorităţii competente, prin care aceasta comunică dacă societatea de asigurare/reasigurare debitoare face sau nu face obiectul unei proceduri de redresare financiară, potrivit art. 3 lit. b) din Legea nr. 503/2004, republicată, pentru restabilirea situaţiei sale financiare sau, după caz, pentru onorarea plăţilor către creditori, în cadrul unor măsuri administrative de redresare financiară.

(2) Deschiderea procedurii falimentului se pronunţă de judecătorul-sindic dacă:

a) Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicat, prin întâmpinare, că la data formulării cererii de deschidere a procedurii falimentului nu se află în curs de desfăşurare o procedură de redresare financiară a activităţii societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, în condiţiile Legii nr. 503/2004, republicată; sau

b) Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicat, prin întâmpinare, că nu există posibilităţi reale de restabilire a situaţiei financiare a societăţii şi de plată a creanţelor tuturor creditorilor acesteia în cadrul unei proceduri de redresare financiară.

Art. 249. - (1) În temeiul prezentei ordonanţe de urgenţă, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate introduce o cerere privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare debitoare, în oricare dintre situaţiile prevăzute la art. 5 pct. 31 lit. b) sau c).

(2) Cererea va fi însoţită de următoarele înscrisuri, după caz:

a) hotărârea autorităţii competente privind retragerea autorizaţiei de funcţionare a societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, constatarea stării de insolvenţă şi promovarea cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva acesteia;

b) decizia autorităţii competente privind închiderea procedurii de redresare financiară, urmată de deschiderea procedurii falimentului împotriva societăţii de asigurare/reasigurare;

c) orice alte acte sau documente care sunt necesare pentru justificarea cererii de învestire a tribunalului.

Art. 250. - (1) În urma înregistrării cererii, potrivit art. 246-249, se vor cita societatea de asigurare/reasigurare debitoare şi, după caz, creditorul care a formulat cererea sau Autoritatea de Supraveghere Financiară. Totodată va fi notificat şi Fondul de garantare.

(2) Contestaţia societăţii de asigurare/reasigurare împotriva cererii prevăzute la art. 247 sau 249 poate fi introdusă în cel mult 5 zile de la data primirii notificării cu privire la înregistrarea unei astfel de solicitări. Contestaţia se judecă cu celeritate şi cu precădere. Împotriva hotărârii judecătorului-sindic se poate exercita numai apel.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea introductivă şi înscrisurile depuse şi, în situaţia în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare nu a contestat existenţa stării de insolvenţă, potrivit alin. (2), va pronunţa o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului.

Art. 251. - Lichidatorul judiciar, practician în insolvenţă, este desemnat în condiţiile art. 63, oferta acestuia fiind depusă după obţinerea avizului prealabil al Autorităţii de Supraveghere Financiară. În lipsa unor oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar din rândul practicienilor în insolvenţă agreaţi de Autoritatea de Supraveghere Financiară. Obligaţia obţinerii avizului prealabil al Autorităţii de Supraveghere Financiară revine şi practicienilor în insolvenţă propuşi spre desemnare ca lichidatori judiciari de către adunarea creditorilor.

Art. 252. - (1) În urma pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar comunică de îndată despre aceasta părţilor interesate, Fondului de garantare, precum şi oficiului registrului comerţului unde este înregistrată societatea de asigurare/reasigurare debitoare, în vederea efectuării menţiunii "societate de asigurare/reasigurare în faliment". Comunicarea se publică, prin grija Fondului de garantare, în cel puţin două ziare de circulaţie naţională, potrivit dispoziţiilor legale.

(2) În cazul în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare are deschise sucursale şi/sau filiale în alte ţări, Autoritatea de Supraveghere Financiară comunică de îndată autorităţii de supraveghere din ţara gazdă a sucursalei/filialei respective despre hotărârea privind deschiderea procedurii de faliment, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă.

(3) Toate cheltuielile aferente măsurilor prevăzute la alin. (1) se suportă din patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare; în lipsa disponibilităţilor necesare se utilizează fondul de lichidare prevăzut în prezenta ordonanţă de urgenţă.

(4) De la data deschiderii procedurii, toate actele societăţii de asigurare/reasigurare debitoare poartă menţiunea prevăzută la alin. (1).

Art. 253. - (1) În urma deschiderii procedurii falimentului se interzice, sub sancţiunea nulităţii, acţionarilor semnificativi ai societăţii de asigurare/reasigurare debitoare sau persoanelor care au deţinut funcţii de conducere să înstrăineze acţiunile deţinute la societatea de asigurare/reasigurare debitoare, fără avizul prealabil al autorităţii competente şi fără aprobarea judecătorului-sindic.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acţiunilor, potrivit alin. (1), în registrele speciale de evidenţă ţinute de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau în registrele independente.

Art. 254. - Procedura falimentului prevăzută în prezentul capitol, cu excepţia apelului prevăzut la art. 256 alin. (2), este de competenţa exclusivă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul principal al societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, care figurează în evidenţele

oficiului registrului comerţului, şi este exercitată de un judecător-sindic desemnat în condiţiile legii.

Art. 255. - Prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic ridică administratorilor societăţii de asigurare/reasigurare debitoare dreptul de a reprezenta societatea, de a administra bunurile acesteia şi de a dispune de ele.

Art. 256. - (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii şi pot fi atacate numai cu apel.

(2) Apelul se judecă de către Curtea de apel, cu celeritate şi cu precădere. Dispoziţiile art. 43 şi 44 se aplică în mod corespunzător.

Art. 257. - (1) În plus faţă de dispoziţiile stabilite prin art. 45, judecătorul-sindic are următoarele atribuţii:

a) notificarea Fondului de garantare, precum şi a autorităţii competente cu privire la înregistrarea cererilor introductive;

b) judecarea contestaţiei asigurătorului/reasigurătorului împotriva cererii introductive formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de creditorii de asigurări şi de ceilalţi creditori, după caz;

c) judecarea cererilor autorităţii competente privind nulitatea sau anularea unor acte frauduloase, prejudiciabile intereselor şi drepturilor creditorilor de asigurări, anterioare deschiderii procedurii de faliment;

d) judecarea cererilor de compensare a creanţelor, formulate de societatea de asigurare/reasigurare sau de creditorii de asigurări, după caz, cu avizul autorităţii competente;

e) judecarea contestaţiilor formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, de creditorii de asigurări ori de oricare persoană interesată, după caz, împotriva măsurilor dispuse de lichidatorul judiciar;

f) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a cenzorilor, a auditorilor financiari şi a personalului de execuţie sau cu atribuţii de control din cadrul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare care au contribuit la ajungerea asigurătorului/reasigurătorului în insolvenţă.

(2) În îndeplinirea atribuţiilor sale, care presupun aplicarea unor reglementări specifice activităţii de asigurare desfăşurate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, judecătorul-sindic poate cere şi opinia autorităţii competente, în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate.

Art. 258. - În plus faţă de dispoziţiile stabilite prin art. 64, lichidatorul judiciar are următoarele atribuţii:

a) analizarea activităţii societăţii de asigurare/reasigurare debitoare în raport cu situaţia de fapt şi întocmirea unui raport amănunţit asupra cauzelor şi a împrejurărilor care au condus la starea de insolvenţă a acesteia, cu menţionarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă intrarea în faliment a societăţii de asigurare/reasigurare, şi asupra existenţei premiselor angajării răspunderii acestora în condiţiile art. 268. Raportul întocmit este supus judecătorului-sindic, în cel mult 40 de zile de la data desemnării sale; un exemplar al acestui raport se va transmite şi autorităţii competente. La cererea lichidatorului judiciar, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate, prin încheiere, să prelungească perioada de prezentare a raportului;

b) notificarea cu privire la pronunţarea hotărârii de intrare în procedura falimentului a societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

c) verificarea creanţelor Fondului de garantare, precum şi a oricăror altor sume cuvenite acestuia, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, cu respectarea drepturilor, a privilegiilor şi/sau a garanţiilor sale legale;

d) menţinerea sau denunţarea unor contracte încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, cu avizul autorităţii competente;

e) conducerea activităţii societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, respectiv efectuarea operaţiunilor în interesul procedurii de faliment, inclusiv recuperarea primelor de asigurare restante, aferente contractelor de asigurare;

f) încheierea acordurilor de plată a creanţelor de asigurări, cu avizul autorităţii competente, şi confirmarea lor de către judecătorul-sindic, cu sau fără garantarea acestora cu activele societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

g) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării şi conducerea activităţii acestuia, angajarea putându-se face şi din cadrul personalului existent al societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

h) introducerea acţiunilor pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna drepturilor creditorilor de asigurări în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

i) introducerea acţiunilor pentru anularea constituirilor de drepturi de preferinţă sau transferuri de drepturi patrimoniale către terţi şi pentru restituirea de către aceştia a bunurilor transmise şi a valorii altor prestaţii executate, efectuate de către societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepţia sponsorizărilor în scop umanitar, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

2. acte încheiate cu un acţionar ce deţine cel puţin 5% din acţiunile societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

3. acte încheiate cu un administrator, director sau cu orice alt membru al organelor de conducere şi supraveghere ale societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

4. acte încheiate cu orice altă persoană fizică sau juridică aflată în legătură strânsă cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare. O persoană se află în legătură strânsă cu societatea atunci când:

- deţine o participaţie directă sau prin intermediul unei relaţii de control de cel puţin 20% din capitalul social ori din drepturile de vot ale societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;
- este permanent legată de societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin intermediul unei relaţii de control sau, după caz, înfăptuieşte o politică comună faţă de aceasta;
- exercită atribuţii de control asupra societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

j) introducerea de acţiuni pentru anularea constituirilor de cauze de preferinţă sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terţi şi pentru restituirea de către aceştia a bunurilor transmise şi a valorii altor prestaţii, executate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna creditorilor de asigurări prin:

1. acte încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenţia părţilor implicate de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii de asigurări sau de a leza în orice mod drepturile acestora;

2. operaţiuni comerciale în care prestaţia societăţii de asigurare/reasigurare debitoare o depăşeşte în mod vădit pe cea primită, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte de transfer de proprietate către un creditor în folosul acestuia sau pentru stingerea unei datorii anterioare, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obţină în cadrul procedurii este mai mică decât valoarea actului de transfer;

4. constituirea unui drept de preferinţă pentru o creanţă care era chirografară în cele 4 luni anterioare deschiderii procedurii;

5. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepţia sponsorizărilor în scop umanitar derulate potrivit legii, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii falimentului;

6. acte încheiate de persoanele semnificative sau de acţionarii semnificativi cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare în cadrul căreia deţin această calitate, în anul anterior începerii procedurii falimentului;

k) urmărirea încasării oricăror creanţe din patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta anterior înregistrării cererii introductive de deschidere a procedurii; formularea şi susţinerea acţiunilor în pretenţii pentru încasarea creanţelor societăţii de asigurare/reasigurare;

l) întocmirea unui raport lunar asupra evoluţiei procedurii de faliment, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic şi îl va publica în BPI;

m) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluţionare de către acesta;

n) încheierea oricăror documente, în numele societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, iniţierea şi coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acţiuni sau proceduri legale;

o) întocmirea situaţiilor financiare finale de lichidare. Dacă lichidarea se prelungeşte peste durata unui exerciţiu financiar, lichidatorul judiciar este obligat să întocmească situaţiile financiare anuale şi să le depună la organele şi la termenele prevăzute în modelele situaţiilor financiar-contabile pentru societăţi reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

p) îndeplinirea oricăror dispoziţii ale Autorităţii de Supraveghere Financiară, emise în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate competentă, în cazurile expres prevăzute de lege, cu confirmarea judecătorului-sindic, în vederea garantării apărării intereselor şi drepturilor creditorilor de asigurări;

q) lichidarea bunurilor şi valorificarea drepturilor din patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, cu avizul prealabil al Autorităţii de Supraveghere Financiară şi cu înştiinţarea Fondului de garantare, cu aprobarea adunării creditorilor, urmărindu-se valorificarea optimă a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii de asigurări, prin:

1. tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive prin care o societate de asigurare/reasigurare, cu o situaţie financiară bună sau foarte bună, achiziţionează, în tot sau în parte, activele societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi îşi asumă, parţial sau total, pasivele acesteia;

2. vânzarea de bunuri, precum: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare;

3. orice alte tehnici de valorificare a activelor societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, cum ar fi cesiunile de creanţă sau novaţiile realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

r) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezentul capitol.

Art. 259. - (1) Societatea de asigurare/reasigurare debitoare şi/sau oricare dintre creditorii de asigurări, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Fondul de garantare, precum şi orice altă persoană interesată, după caz, pot formula contestaţie împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar. Contestaţia se formulează în termenul prevăzut la art. 59 alin. (6).

(2) Contestaţia se soluţionează de judecătorul-sindic de urgenţă şi cu precădere. Judecătorul-sindic ţine o şedinţă, cu citarea contestatarului, a autorităţii competente, a creditorilor de asigurări şi/sau a Fondului de garantare.

Art. 260. - Pentru încălcarea gravă a atribuţiilor, lichidatorul judiciar poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, în condiţiile art. 57 alin. (4), la care se adaugă avizul prealabil al autorităţii competente.

Art. 261. - Rapoartele a căror întocmire de către lichidatorul judiciar este obligatorie, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, se transmit, în mod obligatoriu, şi autorităţii competente, precum şi Fondului de garantare.

§2. Deschiderea procedurii falimentului. Efectele deschiderii procedurii

Art. 262. - (1) În condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă, deschiderea procedurii falimentului împotriva societăţii de asigurare/reasigurare debitoare se dispune prin hotărârea judecătorului-sindic.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are drept consecinţă retragerea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a autorizaţiei de funcţionare a societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunţării hotărârii. Lichidatorul judiciar va publica hotărârea judecătorului-sindic în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum şi în cel puţin două ziare de circulaţie naţională. Odată cu publicarea va comunica hotărârea atât autorităţii competente, cât şi Fondului de garantare.

(3) Retragerea autorizaţiei de funcţionare nu împiedică lichidatorul judiciar sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfăşoare unele dintre operaţiunile de asigurare ale societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operaţiuni se vor putea desfăşura numai cu avizul prealabil al autorităţii competente.

(4) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are ca efect suspendarea de drept a tuturor acţiunilor judiciare sau extrajudiciare şi a măsurilor de executare silită îndreptate împotriva societăţii de asigurare/reasigurare debitoare. Creanţele pretinse în aceste procese se înregistrează la dosarul de faliment al tribunalului şi se supun examinării şi înscrierii lor în tabelul creanţelor, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă. Efectele procedurii de faliment asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare/reasigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

(5) Creanţele de asigurări, constatate prin titluri executorii obţinute ulterior momentului pronunţării hotărârii de faliment, se înregistrează la tribunal, sub sancţiunea decăderii din drept, în termen de cel mult 10 zile de la data obţinerii titlului. Lichidatorul judiciar este obligat să verifice şi, dacă este cazul, să înscrie aceste creanţe în tabelul creanţelor, cu respectarea ordinii de preferinţă şi/sau a cauzelor de preferinţă legale ale acestora. În toate cazurile, cererea de înregistrare a acestor creanţe nu poate fi depusă mai târziu de data întocmirii tabelului definitiv consolidat al creanţelor, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă.

Art. 263. - (1) După pronunţarea hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare debitoare, lichidatorul judiciar întocmeşte raportul prevăzut la art. 258 lit. a), cu precizarea, între altele, şi a propunerilor privind modalităţile concrete de lichidare a bunurilor şi a drepturilor din patrimoniul debitoarei, prevăzute la art. 258 lit. q).

(2) În cazul aprobării de către adunarea creditorilor a modalităţii de lichidare prevăzute la art. 258 lit. q) pct. 1, lichidatorul judiciar organizează de îndată, dacă modalitatea confirmată prevede, negocierea privind tranzacţia de cumpărare de active şi asumare de pasive. Lichidatorul judiciar organizează în acest scop o şedinţă de informare cu toate societăţile de asigurare/reasigurare considerate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în vederea prezentării termenilor şi condiţiilor negocierii. Înainte de ţinerea şedinţei, lichidatorul judiciar este obligat să semneze cu societăţile de asigurare/reasigurare respective un acord de confidenţialitate, prin care acestea se angajează, în condiţiile legii, să păstreze secretul profesional cu privire la informaţiile referitoare la societatea de asigurare/reasigurare debitoare care face obiectul negocierii.

Art. 264. - (1) Lichidatorul judiciar redactează şi transmite societăţilor de asigurare/reasigurare interesate în efectuarea unei tranzacţii potrivit prevederilor art. 263 alin. (2), participante la şedinţa de informare, o cerere de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive; transmiterea cererii de ofertă se face în regim de confidenţialitate.

(2) În funcţie de interesul manifestat de societăţile de asigurare/reasigurare participante la şedinţa de informare, cererea de ofertă va cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a) categoriile de active şi pasive ce urmează a face obiectul tranzacţiei, precum şi volumul acestora, încadrate în funcţie de gradul de lichiditate şi exigibilitate;

b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;

c) termenul de înaintare către lichidatorul judiciar a ofertelor societăţilor de asigurare/reasigurare respective privind tranzacţiile propuse de cumpărare de active şi de asumare de pasive;

d) elementele cuprinse în registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, prevăzut în anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Ofertele societăţilor de asigurare/reasigurare se transmit lichidatorului judiciar, în plic închis, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii cererii de ofertă a acestuia; lichidatorul judiciar va analiza ofertele în cel mai scurt timp şi va alege oferta societăţii/societăţilor de

asigurare/reasigurare cu care urmează să încheie tranzacţia, cu respectarea principiului costului minim presupus.

Art. 265. - În situaţia în care nu se primesc oferte în termenul prevăzut la art. 264 alin. (3) sau ofertele primite nu sunt corespunzătoare cerinţelor de fezabilitate ale unei astfel de tranzacţii ori această tranzacţie nu este avizată de Autoritatea de Supraveghere Financiară, după caz, lichidarea bunurilor şi a drepturilor din patrimoniul societăţii debitoare urmează a se efectua prin alte modalităţi prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă.

Art. 266. - (1) La data publicării deciziei prin care Autoritatea de Supraveghere Financiară constată existenţa indiciilor stării de insolvenţă a societăţii de asigurare/reasigurare şi imposibilitatea redresării se naşte dreptul creditorilor de asigurări de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.

(2) De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, în condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă, Fondul de garantare este în drept să efectueze plăţi din disponibilităţile acestui fond, în vederea achitării sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, potrivit legii.

(3) Este interzis creditorilor de asigurări ale căror creanţe de asigurări au fost plătite de la Fondul de garantare să mai înregistreze cereri şi/sau să mai solicite valorificarea creanţelor şi/sau plata sumelor pretinse, în cadrul procedurii falimentului societăţii de asigurare/reasigurare debitoare. Fondul de garantare este îndreptăţit să solicite autorităţilor competente stabilirea răspunderii pretinşilor creditori şi să îi oblige pe aceştia la restituirea sumelor încasate în mod necuvenit.

Art. 267. - (1) Creanţele de asigurări se bucură de prioritate absolută faţă de orice alte creanţe, în ceea ce priveşte activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale societăţii de asigurare/reasigurare aflate în procedură de faliment. Aceste creanţe se plătesc în lei, imediat după plata creanţelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 2.

(2) Creanţele Fondului de garantare sunt creanţe de asigurări, în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, şi se achită în ordinea de preferinţă prevăzută la alin. (1), beneficiind de toate drepturile şi/sau cauzele de preferinţă legale ale acestora, ca urmare a subrogării în drepturile creditorilor de asigurări ale căror sume cuvenite au fost achitate din disponibilităţile Fondului de garantare.

SECŢIUNEA a 2-a
Răspunderea organelor de conducere ale societăţii de asigurare

Art. 268. - Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte din pasivul societăţii de asigurare ajunse în stare de insolvenţă să fie suportată de către membrii organelor de conducere şi/sau supraveghere din cadrul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, precum şi orice altă persoană care a contribuit la ajungerea în stare de insolvenţă a asigurătorului/reasigurătorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au făcut acte de comerţ în interes personal, sub acoperirea societăţii de asigurare/reasigurare;

b) au dispus în interes personal continuarea unei activităţi care conducea în mod vădit societatea de asigurare/reasigurare la încetarea de plăţi;

c) au folosit activele şi/sau creditele societăţii de asigurare/reasigurare în interes propriu şi al altor persoane;

d) au ţinut o contabilitate fictivă, au facilitat dispariţia unor documente contabile sau nu au ţinut contabilitatea potrivit legii;

e) au deturnat ori au ascuns o parte din activul societăţii de asigurare/reasigurare sau au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura societăţii de asigurare/reasigurare fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăţi;

g) în cele 30 de zile premergătoare intervenirii stării de insolvenţă, au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferinţă, unui creditor, în dauna celorlalţi creditori de asigurări;

h) au întocmit situaţii financiare anuale, alte situaţii contabile ori raportări, cu nerespectarea prevederilor legale;

i) nu au îndeplinit sau au îndeplinit în mod necorespunzător măsurile administrative de redresare financiară aplicate de Autoritatea de Supraveghere Financiară ori, după caz, au dat dispoziţii fără avizul sau aprobarea acestei autorităţi, conducând astfel la starea de insolvenţă şi la declanşarea procedurii de faliment împotriva societăţii de asigurare/reasigurare;

j) în cadrul acţiunilor interne de verificare, nu au identificat şi/sau nu au sesizat, din culpa acestora, faptele care au condus la fraude şi/sau la o gestiune defectuoasă a patrimoniului societăţii de asigurare/reasigurare.

Art. 269. - Sumele depuse potrivit dispoziţiilor art. 268 intră în patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi sunt destinate plăţii datoriilor acesteia, potrivit legii.

Art. 270. - (1) În vederea pronunţării hotărârii de obligare a persoanelor prevăzute la art. 268 la plata parţială a pasivului societăţii de asigurare/reasigurare în insolvenţă, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidatorul judiciar, de oricare dintre creditorii de asigurări, de Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum şi de preşedintele comitetului creditorilor, în condiţiile art. 169 alin. (2). Pe baza actelor din dosarul cauzei, judecătorul-sindic poate încuviinţa instituirea unor măsuri asigurătorii.

(2) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 268 se efectuează potrivit dispoziţiilor Codului de procedură civilă, cu excepţia cazurilor când prin lege se dispune altfel.

SECŢIUNEA a 3-a
Închiderea procedurii

Art. 271. - (1) În condiţiile prezentului capitol, procedura falimentului se închide de judecătorul-sindic, prin hotărâre, la solicitarea lichidatorului judiciar, în situaţia în care se constată, după caz, una dintre următoarele împrejurări:

a) s-a aprobat raportul final;

b) toate fondurile şi/sau bunurile din averea societăţii de asigurare/reasigurare debitoare au fost distribuite;

c) creanţele creditorilor de asigurări au fost plătite în baza unui acord ori a unei alte măsuri asemănătoare;

d) toate sumele cuvenite Fondului de garantare au fost recuperate de către acesta.

(2) Hotărârea de închidere a procedurii se notifică de către judecătorul-sindic tuturor părţilor implicate, în condiţiile prezentului capitol. Sumele rămase după satisfacerea drepturilor tuturor persoanelor îndreptăţite, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, se virează la Fondul de garantare, în vederea administrării şi gestionării lor potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 272. - În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic poate pronunţa o hotărâre de închidere a procedurii dacă se constată că nu există active în patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor administrative şi niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele necesare.

TITLUL III
Insolvenţa transfrontalieră

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 273. - (1) Prezentul titlu cuprinde:

a) norme pentru determinarea legii aplicabile unui raport de drept internaţional privat în materia insolvenţei;

b) norme de procedură în litigii privind raporturile de drept internaţional privat în materia insolvenţei;

c) norme privind condiţiile în care autorităţile române competente solicită şi, respectiv, acordă asistenţă cu privire la procedurile de insolvenţă deschise pe teritoriul României sau al unui stat străin.

(2) În sensul prezentului titlu, raporturile de drept internaţional privat în materia insolvenţei reprezintă acele raporturi de drept privat cu element de extraneitate, care sunt supuse soluţionării ca urmare a deschiderii unei proceduri de insolvenţă şi în condiţiile stabilite de aceasta.

CAPITOLUL II
Raporturile cu statele terţe

Art. 274. - (1) Prezentul capitol se aplică în următoarele situaţii:

a) în cazul în care este solicitată asistenţă în România de către o instanţă străină sau de către un reprezentant străin în legătură cu o procedură străină de insolvenţă;

b) în cazul în care este solicitată asistenţă într-un stat străin în legătură cu o procedură română de insolvenţă;

c) în cazul desfăşurării concomitente a unei proceduri române de insolvenţă şi a unei proceduri străine de insolvenţă referitoare la oricare dintre membrii unui grup de societăţi, în înţelesul art. 5 pct. 35;

d) în cazul în care creditorii sau alte persoane interesate dintr-un stat străin sunt interesate să solicite deschiderea în România a unei proceduri prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă sau să participe în cadrul unei proceduri deschise.

(2) Prezentul capitol nu se aplică în cazul unei proceduri de insolvenţă pentru care există dispoziţii speciale derogatorii de la norma de drept comun şi care are ca obiect:

a) bănci, cooperative sau alte instituţii de credit;

b) societăţi şi agenţi de asigurare;

c) societăţi de servicii de investiţii financiare, organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, societăţi de administrare a investiţiilor;

d) societăţi de bursă, membri ai burselor de mărfuri, case de compensaţie, membri compensatori ai burselor de mărfuri, societăţi de brokeraj, traderi.

(3) Prevederile prezentului capitol nu sunt aplicabile nici raporturilor de drept internaţional privat în domeniul insolvenţei care cad sub incidenţa Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000.

Art. 275. - În măsura în care există neconcordanţă între dispoziţiile prezentului titlu şi obligaţiile României izvorând din tratate, convenţii sau orice altă formă de acord internaţional, bi- sau multilateral, la care România este parte, prevederile tratatului, ale convenţiei sau ale acordului internaţional se vor aplica cu prioritate.

Art. 276. - Atribuţiile stabilite de prezentul capitol din acest titlu referitoare la recunoaşterea procedurilor străine şi cooperarea cu instanţele străine sunt de competenţa tribunalului, prin judecătorul-sindic, precum şi a reprezentantului român, după cum urmează:

A. tribunalul în circumscripţia căruia se află sediul debitorului. În sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, se consideră că persoana juridică străină are sediul în România şi în cazul în care are pe teritoriul ţării o sucursală, agenţie, reprezentanţă sau orice altă entitate fără personalitate juridică. În cazul în care debitorul are mai multe sedii în România, competenţa revine oricăruia dintre tribunalele în circumscripţia cărora se află sediile respective;

B. în cazul în care debitorul nu are niciun sediu în România, competent este:

a) tribunalul sau oricare dintre tribunalele în circumscripţia cărora se află bunuri imobile aparţinând debitorului, atunci când în obiectul cererii se regăsesc bunuri imobile în mod exclusiv sau alături de alte bunuri;

b) tribunalul în circumscripţia căruia se păstrează registrul în care este înscrisă nava sau aeronava care face obiectul cererii;

c) tribunalul în circumscripţia căruia se află sediul societăţii române la care debitorul deţine valorile mobiliare care fac obiectul cererii;

d) Tribunalul Bucureşti, în cazul în care obiectul cererii îl constituie drepturi de proprietate intelectuală protejate în România, titluri de stat, bonuri de tezaur, obligaţiuni de stat şi municipale aparţinând debitorului;

e) în cazul în care obiectul cererii îl constituie drepturi de creanţă ale debitorului asupra unei persoane sau autorităţi publice, tribunalul în circumscripţia căruia se află domiciliul sau reşedinţa, respectiv sediul persoanei sau al autorităţii publice respective.

Art. 277. - Reprezentantul român este abilitat să acţioneze într-un stat străin, ca reprezentant al procedurii deschise în România, în condiţiile stabilite de legea străină aplicabilă.

Art. 278. - (1) Instanţele româneşti vor putea refuza recunoaşterea unei proceduri străine, executarea unei hotărâri judecătoreşti străine adoptate în cadrul unei asemenea proceduri, a hotărârilor care decurg în mod direct din procedura de insolvenţă şi care prezintă o strânsă legătură cu aceasta ori încuviinţarea oricărei alte măsuri prevăzute de prezentul capitol, doar în situaţia în care:

a) hotărârea este rezultatul unei fraude comise în procedura urmată în străinătate;

b) hotărârea încalcă dispoziţiile de ordine publică de drept internaţional privat român.

(2) Constituie un temei de refuz al recunoaşterii, în sensul alin. (1), încălcarea dispoziţiilor legale.

Art. 279. - Prevederile prezentului titlu se completează, în măsura compatibilităţii lor, cu prevederile Cărţii a VII-a a Codului civil privind dispoziţiile de drept internaţional privat.

Art. 280. - În interpretarea prezentului titlu se va ţine seama de originea sa internaţională, precum şi de necesitatea promovării uniformităţii în aplicarea sa şi a respectării bunei-credinţe.

Art. 281. - Reprezentantul străin are dreptul de a se adresa direct instanţelor româneşti sau reprezentantului român.

Art. 282. - Reprezentantul străin are calitate procesuală activă pentru a introduce o cerere de deschidere a procedurii, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, în măsura în care toate celelalte condiţii necesare deschiderii unei asemenea proceduri sunt îndeplinite potrivit legii române.

Art. 283. - Reprezentantul străin are calitate procesuală de a participa în cadrul unei proceduri deja deschise împotriva debitorului, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, numai din momentul recunoaşterii procedurii străine pe care o reprezintă.

Art. 284. - Acţiunea formulată de reprezentantul străin în faţa instanţelor româneşti, potrivit prezentului capitol, nu va conduce la extinderea competenţei instanţelor româneşti asupra acestui reprezentant, a bunurilor şi a activităţii externe ale debitorului decât pentru soluţionarea capetelor acţiunii formulate, fără a viza alte scopuri.

Art. 285. - (1) Creditorii străini se bucură de aceleaşi drepturi privind deschiderea şi participarea în cadrul procedurii deschise, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, ca şi creditorii români.

(2) Prevederile alin. (1) nu modifică ordinea de plată a creanţelor în procedura prevăzută de prezenta ordonanţă de urgenţă, în cazul falimentului. În privinţa creanţelor creditorilor străini, acestea nu vor fi plasate pe un loc inferior categoriei creanţelor chirografare, cu excepţia acelor creanţe care se încadrează în categoria creanţelor subordonate creanţelor chirografare.

(3) Creanţelor nescadente şi celor sub condiţie li se vor aplica, în mod corespunzător, prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă.

(4) Creanţelor care beneficiază de o cauză de preferinţă, în tot sau în parte, care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere a acestora, li se vor aplica în mod corespunzător prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă.

Art. 286. - (1) Citarea creditorilor străini cunoscuţi, precum şi comunicarea şi notificarea oricărui act de procedură către aceştia se vor realiza în condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă. Instanţele vor dispune luarea măsurilor corespunzătoare pentru îndeplinirea actelor respective de procedură şi faţă de creditorii străini cu adresă necunoscută.

(2) Îndeplinirea actelor de procedură prevăzute la alin. (1) se va face în mod individual, cu excepţia cazului în care instanţa consideră că, potrivit circumstanţelor de fapt, folosirea unei alte modalităţi ar fi mai potrivită. Instanţele nu sunt ţinute să apeleze, în mod obligatoriu, la comisii rogatorii sau la alte proceduri similare.

(3) Notificările transmise creditorilor străini prin care se comunică deschiderea procedurii vor indica elementele prevăzute de dispoziţiile prezentei ordonanţe de urgenţă, inclusiv conţinutul minim obligatoriu al cererii de admitere a creanţei asupra averii debitorului.

Art. 287. - (1) Reprezentantul străin are calitate procesuală activă pentru a formula în faţa instanţei româneşti competente o cerere de recunoaştere a procedurii străine în care acesta a fost desemnat. Instanţa astfel sesizată examinează ex officio dacă este competentă, potrivit prevederilor art. 276.

(2) Cererea de recunoaştere va fi însoţită de unul dintre următoarele documente:

a) o copie certificată a hotărârii de deschidere a procedurii străine şi de desemnare a reprezentantului străin;

b) o adeverinţă emisă de instanţa străină prin care se certifică existenţa unei proceduri străine şi desemnarea reprezentantului străin;

c) în lipsa mijloacelor de probă prevăzute la lit. a) şi b), orice altă dovadă de deschidere a procedurii străine şi de desemnare a reprezentantului străin, admisibilă în condiţiile prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 66/1999 pentru aderarea României la Convenţia cu privire la suprimarea cerinţei supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, ori de alte tratate, convenţii sau orice altă formă de acord internaţional, bi- sau multilateral, la care România este parte.

(3) Cererea de recunoaştere va fi însoţită de o declaraţie prin care se vor preciza toate procedurile străine cu privire la debitor despre care reprezentantul străin are cunoştinţă.

(4) Dacă consideră necesar, instanţa va putea solicita traducerea în limba română a documentelor furnizate în scopul susţinerii cererii de recunoaştere.

Art. 288. - (1) Instanţa va putea considera că procedura străină care face obiectul cererii de recunoaştere este o procedură în sensul celei prevăzute la art. 5 pct. 49 şi că reprezentantul străin este acea persoană sau autoritate prevăzută la art. 5pct. 56, dacă hotărârea sau adeverinţa prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. a) şi b) indică aceasta.

(2) Instanţa va putea considera că documentele furnizate în scopul sprijinirii cererii de recunoaştere sunt veridice, chiar dacă nu sunt legalizate.

Art. 289. - (1) Sub rezerva dispoziţiilor art. 278, procedura străină va fi recunoscută în măsura în care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) procedura străină reprezintă acea procedură prevăzută la art. 5 pct. 49;

b) reprezentantul străin care solicită recunoaşterea este acea persoană sau autoritate prevăzută la art. 5 pct. 56;

c) cererea de recunoaştere îndeplineşte condiţiile stabilite la art. 287 alin. (2);

d) cererea de recunoaştere a fost formulată în faţa instanţei competente prevăzute la art. 276;

e) există reciprocitate în ceea ce priveşte efectele hotărârilor străine între România şi statul instanţei care a pronunţat hotărârea.

(2) Procedura străină va fi recunoscută ca:

a) procedură străină principală, dacă aceasta se desfăşoară într-un stat străin în care debitorul îşi are stabilit centrul principalelor sale interese;

b) procedură străină secundară, dacă aceasta se desfăşoară într-un stat străin în care debitorul îşi are stabilit un sediu, în înţelesul prevăzut de art. 5 pct. 57.

(3) Cererea de recunoaştere a procedurii străine va fi soluţionată cu precădere şi celeritate. Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata poate continua în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoştinţa părţilor.

(4) Instanţa se pronunţă asupra cererii de recunoaştere, după citarea părţilor, prin pronunţarea unei hotărâri care poate fi atacată cu apel.

(5) Hotărârea de recunoaştere a procedurii străine se bucură de autoritate relativă a lucrului judecat; instanţa o va putea anula sau, după caz, schimba în tot, în măsura în care se dovedeşte, ulterior pronunţării sale, că temeiurile şi condiţiile recunoaşterii lipseau, în tot sau în parte, ori că au încetat să existe.

Art. 290. - Ulterior sesizării instanţei române cu cererea de recunoaştere, reprezentantul străin va aduce de îndată la cunoştinţa acesteia următoarele informaţii:

a) orice modificare importantă survenită în derularea procedurii străine supuse recunoaşterii ori recunoscută sau în statutul său de reprezentant al acelei proceduri;

b) deschiderea oricăror alte proceduri străine referitoare la acelaşi debitor, de care reprezentantul a luat cunoştinţă.

Art. 291. - (1) La solicitarea reprezentantului străin instanţa va putea încuviinţa, la data formulării cererii de recunoaştere a procedurii străine sau în cursul soluţionării acesteia, următoarele măsuri cu executare vremelnică, în măsura în care acestea sunt de extremă necesitate pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor:

a) suspendarea actelor, a operaţiunilor şi a oricăror alte măsuri de executare individuală asupra bunurilor debitorului;

b) însărcinarea reprezentantului străin sau a altei persoane desemnate de instanţă cu administrarea, conservarea ori valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului situate în România, care, prin natura acestora sau din alte cauze, sunt perisabile, supuse deteriorării sau devalorizării ori periclitate în orice alt mod;

c) orice altă măsură dintre cele prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. c), d) şi g).

(2) Judecarea cererii prevăzute la alin. (1) se face cu citarea părţilor interesate.

(3) Măsurile încuviinţate în condiţiile alin. (1) încetează la momentul pronunţării de către instanţă a hotărârii asupra cererii de recunoaştere a procedurii străine, cu excepţia cazului în care durata acestor măsuri este prelungită potrivit prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f).

(4) Instanţa va putea refuza încuviinţarea măsurilor prevăzute la alin. (1) în măsura în care aceasta ar împiedica desfăşurarea în bune condiţii a unei proceduri străine principale.

Art. 292. - (1) De la data recunoaşterii procedurii străine principale este împiedicată pornirea următoarelor cereri şi acţiuni, judiciare sau extrajudiciare, iar dacă acestea sunt deja pornite, ele se suspendă de drept:

a) cererile sau acţiunile cu caracter individual, vizând bunuri, drepturi şi obligaţii ale debitorului;

b) actele, operaţiunile şi orice alte măsuri de executare individuală asupra bunurilor debitorului.

(2) La solicitarea unui creditor titular al unei creanţe care beneficiază de o cauză de preferinţă, în condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă, instanţa va putea ridica suspendarea prevăzută la alin. (1), în condiţiile prevăzute de legea română.

(3) Începând cu data prevăzută la alin. (1), exerciţiul dreptului de a înstrăina, greva sau dispune în orice alt mod de bunurile debitorului este suspendat. Actele efectuate cu încălcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

(4) Face excepţie de la prevederile alin. (3) exercitarea dreptului debitorului de a efectua acte, operaţiuni şi plăţi care se încadrează în condiţiile obişnuite de exercitare a activităţii curente, pentru care instanţa va putea decide suspendarea în condiţiile prevăzute la art. 293.

(5) Recunoaşterea procedurii străine principale împiedică începerea curgerii termenului de prescripţie a cererilor şi acţiunilor prevăzute la alin. (1), iar dacă acestea sunt deja pornite, recunoaşterea procedurii străine principale reprezintă cauză de întrerupere a termenului de prescripţie a cererilor şi a acţiunilor respective.

(6) Prevederile alin. (1) nu împiedică formularea unei acţiuni de deschidere a procedurii prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă ori înregistrarea cererii de admitere a creanţelor în cadrul acestei proceduri.

Art. 293. - (1) La solicitarea reprezentantului străin instanţa poate încuviinţa, ulterior recunoaşterii procedurii străine principale sau secundare, orice măsură cu executare vremelnică necesară pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor acestuia, precum:

a) suspendarea acţiunilor ori a cererilor cu caracter individual referitoare la bunurile, drepturile şi obligaţiile debitorului, în măsura în care acestea nu au fost oprite sau suspendate în condiţiile prevăzute la art. 291 alin. (1) lit. a);

b) suspendarea măsurilor de executare purtând asupra bunurilor debitorului, în măsura în care oprirea sau suspendarea nu a intervenit ca urmare a aplicării art. 291 alin. (1) lit. b);

c) suspendarea exerciţiului dreptului de a înstrăina, greva sau dispune în orice alt mod de bunurile debitorului, în măsura în care suspendarea nu a intervenit în condiţiile prevăzute la art. 292 alin. (3);

d) administrarea de probe referitoare la bunurile, actele juridice, drepturile sau obligaţiile debitorului, precum şi asigurarea dovezilor şi constatarea unei stări de fapt prin executor judecătoresc;

e) însărcinarea reprezentantului străin sau a altei persoane desemnate de instanţă cu administrarea sau valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate în România;

f) prelungirea duratei măsurilor încuviinţate în condiţiile prevăzute la art. 291 alin. (1);

g) aprobarea oricărei altei măsuri care poate fi îndeplinită de reprezentantul român, în condiţiile stabilite de prezenta ordonanţă de urgenţă.

(2) La solicitarea reprezentantului străin instanţa va putea împuternici, ulterior recunoaşterii procedurii străine principale sau secundare, pe reprezentantul străin sau pe o altă persoană desemnată de instanţă cu administrarea şi valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate în România, în măsura în care instanţa va considera că interesele creditorilor români sunt protejate în mod corespunzător.

(3) În vederea încuviinţării măsurilor prevăzute în prezentul articol în favoarea reprezentantului unei proceduri străine secundare, instanţa se va asigura că, potrivit legii române, aceste măsuri poartă numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate în cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informaţii necesare în acea procedură.

Art. 294. - (1) În vederea aprobării sau a respingerii cererilor de încuviinţare a măsurilor prevăzute la art. 291 sau 293 ori a modificării sau încetării măsurilor prevăzute la alin. (3), instanţa se va asigura că interesele creditorilor, ale debitorului şi ale altor persoane interesate sunt protejate în mod corespunzător.

(2) Instanţa poate condiţiona încuviinţarea oricărei măsuri, în temeiul art. 291 sau 293, de îndeplinirea oricăror cerinţe pe care le consideră necesare.

(3) La solicitarea reprezentantului străin sau a altei persoane interesate ori din oficiu, instanţa va putea dispune modificarea sau încetarea măsurii încuviinţate în condiţiile art. 291 sau 293.

Art. 295. - (1) De la data recunoaşterii procedurii străine reprezentantul străin are calitate procesuală pentru a formula acţiuni în anularea actelor juridice încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor săi, cu care este împuternicit reprezentantul român, precum şi, după caz, acţiuni în nulitate sau inopozabilitate, în condiţiile stabilite de prezenta ordonanţă de urgenţă.

(2) În cazul cererilor formulate de reprezentantul unei proceduri străine secundare, instanţa se va asigura că acestea au ca obiect numai bunuri care, potrivit legii române, sunt susceptibile a fi administrate în procedura străină secundară.

Art. 296. - De la data recunoaşterii procedurii străine reprezentantul străin are calitate procesuală pentru a interveni în cadrul oricărei cereri sau acţiuni cu caracter individual, judiciare sau extrajudiciare, în care debitorul are calitatea de parte, în măsura în care sunt îndeplinite şi celelalte condiţii prevăzute de legea română.

Art. 297. - (1) Instanţele româneşti vor coopera cu instanţele şi reprezentanţii străini într-o măsură cât mai extinsă, în privinţa aspectelor prevăzute la art. 274; cooperarea se va putea realiza direct sau prin intermediul reprezentantului român.

(2) Instanţele sunt abilitate să comunice sau să solicite informaţii ori asistenţă în mod direct de la instanţele sau reprezentanţii străini.

Art. 298. - (1) În exercitarea atribuţiilor sale şi sub supravegherea instanţei, reprezentantul român va coopera cu instanţele şi reprezentanţii străini într-o măsură cât mai extinsă, în privinţa aspectelor prevăzute la art. 274.

(2) În exercitarea atribuţiilor sale şi sub supravegherea instanţei, reprezentantul român este abilitat să comunice în mod direct cu instanţele şi reprezentanţii străini.

Art. 299. - Cooperarea prevăzută la art. 297 şi 298 va putea fi pusă în aplicare prin orice mijloace adecvate, precum:

a) desemnarea unei persoane sau a unui organ care să acţioneze potrivit indicaţiilor instanţei;

b) comunicarea de informaţii prin orice mijloace pe care instanţa le consideră adecvate;

c) coordonarea administrării şi supravegherii bunurilor şi a activităţii debitorului;

d) aprobarea sau punerea în aplicare de către instanţe a acordurilor de coordonare a procedurilor;

e) coordonarea procedurilor concomitente referitoare la acelaşi debitor.

Art. 300. - Ulterior recunoaşterii unei proceduri străine principale, deschiderea procedurii prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă împotriva aceluiaşi debitor se poate realiza în condiţiile prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă şi numai în măsura în care debitorul are stabilit un sediu în România. Efectele procedurii prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă se vor limita numai la bunurile situate pe teritoriul statului român şi în măsura necesară aplicării cooperării şi coordonării prevăzute la art. 297-299, la alte bunuri ale debitorului, care, potrivit legii române, trebuie să fie administrate în această procedură.

Art. 301. - În cazul în care o procedură străină şi procedura română de insolvenţă se desfăşoară concomitent cu privire la acelaşi debitor, instanţa va întreprinde măsurile vizând cooperarea şi coordonarea, prevăzute la art. 297-299, şi va proceda în felul următor:

A. atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine este formulată ulterior deschiderii procedurii române de insolvenţă:

a) orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293 va trebui să fie compatibilă cu prevederile procedurii române de insolvenţă;

b) art. 295 nu se aplică în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală;

B. atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine este admisă ori numai formulată anterior deschiderii procedurii române de insolvenţă:

a) orice măsură cu executare vremelnică, încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293, va fi reexaminată de instanţă, care va dispune modificarea sau încetarea acesteia, dacă este incompatibilă cu dispoziţiile procedurii române de insolvenţă;

b) în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală, se va dispune, potrivit prevederilor art. 292 alin. (2), modificarea sau încetarea măsurilor de suspendare ori de oprire, prevăzute la art. 292 alin. (1) şi (3), dacă aceste măsuri sunt incompatibile cu derularea procedurii române de insolvenţă;

C. atunci când va decide asupra încuviinţării, respectiv a modificării sau prelungirii duratei măsurilor cu executare vremelnică, încuviinţate reprezentantului unei proceduri străine secundare, instanţa se va asigura că, potrivit legii române, aceste măsuri poartă numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate în cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informaţii necesare în acea procedură.

Art. 302. - În măsura existenţei mai multor proceduri străine vizând acelaşi debitor, faţă de care nu sunt aplicabile dispoziţiile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000, instanţa va

întreprinde măsurile vizând cooperarea şi coordonarea, prevăzute la art. 297-299, în ceea ce priveşte aspectele prevăzute la art. 274, şi va proceda în felul următor:

a) orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293 reprezentantului unei proceduri străine secundare ulterior recunoaşterii unei proceduri străine principale trebuie să fie compatibilă cu derularea procedurii străine principale;

b) atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine secundare este admisă ori numai formulată anterior recunoaşterii procedurii străine principale, orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293 va fi reexaminată de instanţă, care va dispune modificarea sau încetarea acesteia, în măsura în care este incompatibilă cu derularea procedurii străine principale;

c) în măsura în care mai multe proceduri străine secundare sunt recunoscute succesiv, instanţa va încuviinţa, va modifica ori va dispune încetarea măsurilor cu executare vremelnică într-o manieră care să înlesnească coordonarea procedurilor respective.

Art. 303. - (1) Recunoaşterea unei proceduri străine principale constituie, până la proba contrarie, o prezumţie a stării de insolvenţă a debitorului, în temeiul căreia se poate deschide procedura română de insolvenţă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care procedura străină recunoscută este secundară.

Art. 304. - (1) Creditorul care a primit o plată parţială pentru creanţa sa, în cadrul unui proceduri de insolvenţă desfăşurate potrivit legislaţiei unui stat străin, nu va mai putea primi plăţi suplimentare în contul aceleiaşi creanţe, în cadrul procedurii române de insolvenţă, cu privire la acelaşi debitor, în măsura în care partea proporţională pe care ar primi-o în această procedură creditorii din aceeaşi categorie cu creditorul respectiv este mai mică decât plata creditorului primită în procedura străină.

(2) Prevederile alin. (1) nu afectează drepturile creditorilor titulari ale unor cauze de preferinţă de orice fel.

CAPITOLUL III

Dispoziţii privind coordonarea insolvenţei grupurilor de societăţi

Art. 305. - În cazul în care procedura străină şi procedura română de insolvenţă se referă la două sau mai multe societăţi care fac parte dintr-un grup de societăţi, instanţa română şi reprezentantul român, pe de o parte, vor coopera, într-o măsură cât mai extinsă, cu instanţa străină şi reprezentantul străin, pe de altă parte, în ipoteza în care o astfel de cooperare este oportună pentru a facilita coordonarea eficientă a procedurilor, nu este incompatibilă cu normele aplicabile unor astfel de proceduri şi nu antrenează un conflict de interese.

Art. 306. - În cadrul formelor de cooperare dintre reprezentantul român şi reprezentantul străin, pe lângă mijloacele prevăzute în cadrul art. 297-299, reprezentantul român, în exercitarea atribuţiilor şi sub supravegherea instanţei:

a) va putea comunica direct informaţii şi acte procedurale aferente procedurilor de insolvenţă;

b) va analiza posibilitatea reorganizării grupului de societăţi şi, în cazul în care o astfel de posibilitate există, va sprijini propunerea, negocierea şi punerea în aplicare a unui plan comun de reorganizare, acţionând de o manieră coordonată cu reprezentantul străin;

c) va putea încheia, împreună cu reprezentantul străin, un acord de insolvenţă transfrontalieră.

Art. 307. - De la data recunoaşterii procedurii străine a oricăruia dintre membrii grupului de societăţi, în cadrul procedurii române de insolvenţă a unuia dintre membrii grupului de societăţi, reprezentantul străin are dreptul:

a) de a fi audiat şi de a participa, în special, la adunările creditorilor;

b) de a propune un plan de reorganizare;

c) de a solicita orice măsuri procedurale pe care le-ar putea solicita reprezentantul român, în măsura în care toate celelalte condiţii necesare unei astfel de măsuri sunt îndeplinite, potrivit legii române.

Art. 308. - În cadrul formelor de cooperare, pe lângă mijloacele prevăzute la art. 297-299, instanţele româneşti vor coopera cu instanţele şi reprezentanţii străini, inclusiv prin:

a) coordonarea administrării şi supravegherii bunurilor şi a activităţilor societăţilor care fac parte din grupul de societăţi;

b) coordonarea desfăşurării şedinţelor de judecată, inclusiv prin posibilitatea stabilirii unor şedinţe comune;

c) coordonarea aprobării şi a punerii în aplicare a planului de reorganizare;

d) comunicarea de informaţii sau acte procedurale privind procedura română de insolvenţă a unuia dintre membrii grupului de societăţi;

e) posibilitatea aprobării unui acord de insolvenţă transfrontalieră având ca obiect coordonarea procedurilor de insolvenţă;

f) posibilitatea desemnării unui reprezentant comun în procedurile de insolvenţă, cu verificarea inexistenţei unui conflict de interese.

Art. 309. - Procedura de cooperare între instanţele româneşti, pe de o parte, şi instanţele şi reprezentanţii străini, pe de altă parte, nu va aduce nicio atingere principiilor de independenţă şi imparţialitate sub care îşi desfăşoară activitatea puterea judecătorească sau drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la procedura insolvenţei, potrivit legii române.

Art. 310. - Reprezentantul român va putea încheia cu reprezentantul străin un acord de insolvenţă transfrontalieră, în baza aprobării prealabile de către adunarea creditorilor, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă şi cu respectarea condiţiilor prevăzute de procedura străină. Acest acord va putea cuprinde:

a) alocarea responsabilităţilor, inclusiv prin desemnarea unuia dintre reprezentanţi în calitate de reprezentant coordonator;

b) modalitatea de administrare şi supraveghere a membrilor grupului de societăţi, inclusiv în ceea ce priveşte desfăşurarea activităţilor curente;

c) finanţările acordate sau care vor fi acordate ulterior deschiderii procedurii;

d) modalităţile de administrare, conservare sau valorificare a bunurilor;

e) fixarea corelată a datelor şedinţelor adunării creditorilor;

f) tratamentul creanţelor intragrup.

Art. 311. - Cererile de recunoaştere şi executare a hotărârilor străine prin care se deschid şi se închid procedurile de insolvenţă, a hotărârilor străine adoptate pe parcursul procedurii de insolvenţă, precum şi a hotărârilor străine care decurg în mod direct din procedura de insolvenţă şi care prezintă o strânsă legătură cu aceasta, formulate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, vor fi soluţionate potrivit dispoziţiilor legale în vigoare la data formulării acestora.

CAPITOLUL IV

Reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul insolvenţei instituţiilor de credit

Art. 312. - (1) Tribunalul competent potrivit prevederilor art. 8 este singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituţie de credit, persoană juridică română, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naţionale a României, autorităţile competente din statele membre UE gazdă asupra deciziei de a deschide procedura falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorului-sindic.

Art. 313. - (1) Deschiderea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituţie de credit autorizată în România şi la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre UE este guvernată de legea română în ceea ce priveşte regimul şi aplicarea procedurii falimentului, inclusiv cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului şi regimul bunurilor dobândite de instituţia de credit după deschiderea procedurii;

b) atribuţiile instituţiei de credit şi ale lichidatorului judiciar;

c) condiţiile în care poate fi invocată compensarea legală;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte instituţia de credit;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditori, cu excepţia proceselor aflate pe rolul instanţelor din alte state membre, caz în care se aplică dispoziţiile alin. (2);

f) creanţele care trebuie să fie declarate asupra instituţiei de credit şi regimul creanţelor care iau naştere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea şi admiterea creanţelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obţinute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanţelor şi drepturile creditorilor care au obţinut o plată parţială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;

i) condiţiile şi efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;

k) cine suportă costurile şi cheltuielile aferente procedurii falimentului;

l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.

(2) Fac excepţie de la dispoziţiile alin. (1):

a) exercitarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra unor instrumente financiare a căror existenţă ori transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ţinut ori localizat într-un stat membru, care va fi guvernată de legea statului membru respectiv;

b) contractele de report şi contractele care stau la baza tranzacţiilor desfăşurate pe o piaţă reglementată, care vor fi guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispoziţiile lit. b);

c) compensarea contractuală, caz în care se aplică legea care guvernează contractele respective.

Art. 314. - (1) Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene şi în două ziare de circulaţie naţională din fiecare stat membru gazdă.

(2) Conţinutul extrasului din hotărârea care face obiectul publicării va trebui să menţioneze, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre în cauză, obiectul şi temeiul juridic al hotărârii adoptate. Conţinutul extrasului va trebui să menţioneze clar termenul de introducere a apelului, inclusiv data la care expiră acest termen, precum şi adresa instanţei competente.

(3) Procedura falimentului se aplică indiferent de efectuarea publicităţii prevăzute la alin. (1) şi produce efecte depline asupra creditorilor.

Art. 315. - (1) Judecătorul-sindic are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul comerţului şi în orice alt registru public ţinut în celelalte state membre a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului faţă de o instituţie de credit.

(2) Judecătorul-sindic va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea, ori de câte ori aceasta este obligatorie, potrivit legii statului membru respectiv.

(3) Cheltuielile de înregistrare vor fi considerate cheltuieli ale procedurii.

Art. 316. - (1) Lichidatorul judiciar, desemnat potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, va putea acţiona fără altă formalitate pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanţei competente care l-a numit, emisă de aceasta.

(2) Lichidatorul judiciar va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competenţele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acestor state, în special în scopul de a surmonta dificultăţile întâmpinate eventual de creditorii din aceste state.

(3) În exercitarea competenţelor sale, lichidatorul judiciar va respecta legislaţia statului membru pe teritoriul căruia acţionează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informaţii angajaţilor instituţiei de credit din statul membru respectiv. Lichidatorul judiciar nu poate utiliza forţa şi nu poate soluţiona litigii sau dispute.

Art. 317. - (1) Persoana care execută o obligaţie într-un stat în beneficiul unei instituţii de credit fără personalitate juridică supuse unei proceduri de insolvenţă deschise într-un alt stat, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului judiciar desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoştinţă de deschiderea procedurii.

(2) Persoana care execută obligaţia respectivă anterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la art. 317 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoştinţă de deschiderea procedurii de insolvenţă; executarea obligaţiei ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoştinţă de deschiderea procedurii.

Art. 318. - (1) După deschiderea procedurii falimentului unei instituţii de credit, persoană juridică română, având sucursale deschise în alte state membre, lichidatorul judiciar îi va informa de îndată şi în mod individual pe creditorii cunoscuţi care au reşedinţa obişnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.

(2) Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele-limită, sancţiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene şi cerinţele legale pentru luarea în considerare a creanţelor de către instanţa competentă să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observaţii în legătură cu aceste creanţe, precum şi cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute. Notificarea va indica şi dacă creanţele preferenţiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferinţă sunt sau nu sunt supuse verificării.

Art. 319. - (1) Orice creditor al instituţiei de credit debitoare, având domiciliul/reşedinţa sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autorităţile publice, are dreptul să îşi declare creanţele sau să formuleze observaţii scrise în legătură cu creanţele sale asupra instituţiei de credit, care vor fi adresate lichidatorului judiciar. Declaraţia de creanţe sau, după caz, observaţiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale acelui stat membru, dar trebuie să poarte menţiunea în limba română: "Cerere de admitere a creanţelor/Declaraţie de creanţe" sau, după caz, "Observaţii privind creanţele".

(2) Creanţele creditorilor având domiciliul/reşedinţa sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în acelaşi mod şi vor avea acelaşi rang de prioritate ca şi creanţele de aceeaşi natură ale creditorilor având domiciliul/reşedinţa sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care îşi exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanţele lor, dacă există, şi vor indica natura creanţei, data la care aceasta a luat naştere şi valoarea acesteia, dacă există cauze de preferinţă şi alte asemenea drepturi în legătură cu creanţele respective şi care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite astfel de drepturi de preferinţă.

(4) La solicitarea lichidatorului judiciar, creditorii trebuie să furnizeze şi traducerea în limba română a "Cererii de admitere a creanţelor/Declaraţiei de creanţe" sau, după caz, a "Observaţiilor privind creanţele" şi a documentelor prezentate.

(5) Lichidatorul judiciar va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele (evoluţiile) înregistrate în valorificarea activelor instituţiei de credit debitoare.

Art. 320. - (1) Autorităţile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă cu privire la aplicarea uneia sau mai multor măsuri de reorganizare ori deschiderea unei proceduri de lichidare cu privire la o instituţie de credit, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre. Legea statului membru de origine se va aplica potrivit prevederilor art. 313 alin. (1). Dispoziţiile art. 313 alin. (2) se vor aplica şi sucursalelor din România ale instituţiilor de credit din alte state membre.

(2) Autorităţile administrative sau judiciare sunt autorităţile stabilite potrivit legii naţionale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare.

(3) Măsurile de reorganizare sunt măsurile adoptate de autorităţile administrative sau judiciare, destinate să menţină ori să restabilească situaţia financiară a unei instituţii de credit şi care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terţi, inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăţilor, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanţelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a instituţiilor de credit, administratorii şi acţionarii nu sunt consideraţi terţi.

(4) Procedura de lichidare este procedura colectivă iniţiată şi controlată de autorităţile administrative sau judiciare cu scopul de a valorifica activele unei instituţii de credit sub supravegherea acestor autorităţi, inclusiv în cazul în care procedura se închide printr-un concordat sau altă măsură similară.

Art. 321. - (1) Dacă asupra unei instituţii de credit dintr-un stat membru, care desfăşoară activitate pe teritoriul României, au fost dispuse măsuri de reorganizare sau o procedură de lichidare, acestea se vor aplica fără alte formalităţi pe teritoriul României şi vor produce efecte în condiţiile şi de la data prevăzute în legislaţia statului membru respectiv.

(2) Măsurile de reorganizare sau procedura de lichidare se va aplica potrivit legislaţiei statului membru de origine şi ţinând seama de prevederile art. 313.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, Banca Naţională a României va informa de îndată, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, despre decizia de deschidere a unei proceduri de reorganizare judiciară sau de faliment.

(4) Autorităţile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, administratorul sau lichidatorul judiciar va comunica oficiului registrului comerţului la care sucursala instituţiei de credit respectivă este înregistrată decizia privind măsurile de reorganizare sau de deschidere a procedurii de lichidare, în vederea efectuării menţiunilor corespunzătoare. De asemenea, comunicarea va fi transmisă de autorităţile menţionate la două ziare de circulaţie naţională din România, în vederea publicării.

(5) Prin administrator se înţelege persoana ori organismul desemnat de autorităţile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra măsurile de reorganizare.

(6) Lichidator judiciar este persoana ori organismul desemnat de autorităţile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra procedurile de lichidare.

(7) Persoanele împuternicite să pună în aplicare măsurile dispuse de autoritatea administrativă sau judiciară din statul membru de origine vor putea acţiona, fără altă formalitate, pe teritoriul României, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de respectiva autoritate, însoţite de o traducere în limba română.

(8) Persoanele prevăzute la alin. (5) vor putea exercita pe teritoriul României toate competenţele care le revin potrivit legislaţiei din statul membru de origine. Aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul de a acorda asistenţă creditorilor pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(9) În exercitarea competenţelor sale pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (5) vor respecta legislaţia română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informaţii angajaţilor din România ai instituţiei de credit străine. Competenţele nu pot include utilizarea forţei sau dreptul de a soluţiona litigii ori dispute.

Art. 322. - (1) Banca Naţională a României va informa fără întârziere autorităţile competente din statele membre gazdă asupra măsurilor de reorganizare sau asupra hotărârii de deschidere a procedurii lichidării, luată într-un stat nemembru cu privire la o instituţie de credit şi la sucursala acesteia din România, atunci când instituţia de credit are sediul în alt stat decât un stat membru şi are deschise sucursale şi pe teritoriul altor state membre.

(2) Informarea va fi făcută imediat după ce Banca Naţională a României a retras autorizaţia de funcţionare a sucursalei ca urmare a deschiderii procedurii de lichidare sau de îndată ce a luat cunoştinţă despre luarea măsurilor de reorganizare cu privire la sucursală. În comunicare se va menţiona şi faptul că autorizaţia de funcţionare a sucursalei din România a fost retrasă.

CAPITOLUL V

Reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul insolvenţei societăţilor de asigurare/reasigurare

SECŢIUNEA 1

Domeniul de aplicare. Competenţe şi legea aplicabilă

Art. 323. - Prezentul capitol reglementează:

a) procedura falimentului societăţilor de asigurare/reasigurare persoane juridice române şi a sucursalelor acestora, cu sediul pe teritoriul altor state membre UE, aflate în stare de insolvenţă;

b) procedura falimentului privind o sucursală situată într-un stat membru şi aparţinând unei societăţi de asigurare/reasigurare al cărei sediu este situat într-un stat terţ;

c) condiţiile în care autorităţile implicate se informează şi se consultă reciproc în ceea ce priveşte procedura de faliment a societăţilor de asigurare/reasigurare.

Art. 324. - (1) Instanţa determinată potrivit prevederilor art. 8 este singura autoritate competentă împuternicită să decidă cu privire la aplicarea procedurii falimentului în ceea ce priveşte o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia din alte state membre. Hotărârea instanţei se poate lua în absenţa ori după adoptarea unor măsuri de redresare financiară. Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, precum şi efectele acesteia se află sub incidenţa legii statului român. Prevederile art. 9 şi 10 din Legea nr. 503/2004, republicată, se aplică în mod corespunzător.

(2) Hotărârea instanţei competente prevăzute la alin. (1) privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv în ceea ce priveşte sucursalele acesteia din alte state membre, este recunoscută, fără o altă formalitate, pe teritoriile tuturor celorlalte state membre şi îşi produce efectele în aceste state, de îndată ce decizia îşi produce efectele în statul român.

(3) Instanţa competentă prevăzută la alin. (1) informează de îndată Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la hotărârea de a deschide o procedură de faliment, inclusiv cu privire la efectele practice pe care o astfel de procedură le poate avea; informarea se face înainte de adoptarea hotărârii sau imediat după aceea. Autoritatea de Supraveghere Financiară informează de urgenţă autorităţile de supraveghere din toate celelalte state membre despre hotărârea de a deschide procedura falimentului, inclusiv despre efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.

(4) Dispoziţiile alin. (1)-(3) nu împiedică aplicarea prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor instanţei.

Art. 325. - (1) După informarea prevăzută la art. 324 alin. (3), Autoritatea de Supraveghere Financiară va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prevederile art. 9-11 din Legea nr. 503/2004, republicată, se aplică în mod corespunzător.

Art. 326. - (1) Instanţa determinată potrivit legii române este în drept şi poate solicita înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului unei societăţi de asigurare/reasigurare debitoare în registrul imobiliar, în registrul comerţului, precum şi/sau în orice alt registru public ţinut în alte state membre.

(2) În toate cazurile în care înregistrarea prevăzută la alin. (1) este obligatorie potrivit legii statului membru respectiv, instanţa dispune toate măsurile necesare efectuării acestei operaţiuni. Cheltuielile ocazionate cu înregistrarea se consideră cheltuieli ale procedurii.

Art. 327. - (1) Lichidatorul judiciar desemnat potrivit art. 251 poate acţiona pe teritoriul unor state membre gazdă, fără a fi necesară o altă formalitate, fie în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanţei competente care l-a desemnat, fie în temeiul unui certificat emis de aceasta. Actul de desemnare poate fi tradus în limba oficială sau în una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul judiciar urmează să acţioneze, fără a fi necesară legalizarea acestuia sau orice altă formă similară.

(2) Lichidatorul judiciar poate exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competenţele care îi revin potrivit legii române şi poate numi oricare persoană care să îl ajute şi/sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acelor state, în special în scopul de a înlătura dificultăţile întâmpinate de creditorii de asigurări din aceste state. În aceleaşi condiţii, lichidatorul judiciar desemnat potrivit legii unui alt stat membru poate acţiona pe teritoriul statului român, atunci când acesta este stat membru gazdă.

(3) În exercitarea competenţelor sale, lichidatorul judiciar se supune legilor statului pe al cărui teritoriu acţionează, în special în ceea ce priveşte procedurile de valorificare a activelor şi furnizarea informaţiilor angajaţilor societăţii de asigurare/ reasigurare din statul membru respectiv; competenţele exclud utilizarea forţei sau dreptul de a soluţiona litigii ori dispute de orice fel.

Art. 328. - În situaţia în care, după deschiderea procedurii falimentului, o societate de asigurare/reasigurare înstrăinează cu titlu oneros un activ imobiliar, o navă şi/sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau, după caz, valori mobiliare şi/sau titluri a căror existenţă sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont stabilit prin lege ori care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidenţa legii statului membru pe al cărui teritoriu se află activul imobiliar sau sub a cărui autoritate se ţine registrul/contul/sistemul respectiv.

SECŢIUNEA a 2-a
Informarea şi drepturile creditorilor de asigurări

Art. 329. - (1) După deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, Autoritatea de Supraveghere Financiară sau, după caz, lichidatorul judiciar îi informează de îndată pe creditorii de asigurări cunoscuţi, care au reşedinţa obişnuită, domiciliul ori sediul social în România sau într-un alt stat membru.

(2) Informarea se face sub forma unei notificări scrise, comunicată în mod individual fiecărui creditor de asigurări, şi se referă în special la termenele-limită, sancţiunile prevăzute pentru nesocotirea acestor termene, organismul sau autoritatea abilitată să accepte prezentarea creanţelor sau observaţiile referitoare la creanţe şi alte măsuri prevăzute, cerinţele legale pentru luarea în considerare a creanţelor de către instanţa competentă cu înregistrarea cererilor de admitere a acestora sau a observaţiilor în legătură cu aceste creanţe. Notificarea va indica, de asemenea, dacă sunt sau nu sunt supuse verificării creanţele preferenţiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferinţă. În cazul creanţelor de asigurare, notificarea va indica în plus

efectele generale ale procedurii de lichidare asupra contractelor de asigurare, în special data la care contractele de asigurare sau operaţiunile vor înceta să producă efecte, precum şi drepturile şi îndatoririle persoanelor asigurate în ceea ce priveşte contractul sau operaţiunea.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) se face în limba română. În acest scop se foloseşte un formular cu titlul: "Cerere de admitere a creanţei; termene ce trebuie respectate" sau, după caz, "Invitaţie de a prezenta observaţii referitoare la o creanţă; termene ce trebuie respectate", scris în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene. În orice caz, dacă un creditor cunoscut deţine o creanţă de asigurare, informarea cuprinsă în notificare va fi furnizată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale a/ale statelor membre în care creditorul îşi are reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul central, după caz.

Art. 330. - (1) Creditorii de asigurări care, după caz, au reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul central pe teritoriul unui stat membru, inclusiv autorităţile publice din acel stat, au dreptul să prezinte şi să înregistreze creanţe de asigurări sau să facă observaţii scrise referitoare la acestea, în condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă.

(2) Cererile de admitere a creanţelor şi/sau, după caz, observaţiile cu privire la acestea se adresează Fondului de garantare şi/sau lichidatorului judiciar şi se transmit în limba oficială ori în una dintre limbile oficiale a/ale statului membru, situaţii în care aceste înscrisuri vor purta în mod obligatoriu menţiunea în limba română "Cerere de admitere a creanţei" sau, după caz, "Observaţii referitoare la creanţe".

(3) Creanţele creditorilor de asigurări care au reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul principal într-un stat membru beneficiază de acelaşi tratament şi de acelaşi rang ca şi creanţele de asigurări de aceeaşi natură, susceptibile de a fi prezentate de creditorii de asigurări care au reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul central în România.

(4) Creditorii de asigurări care îşi exercită drepturile prevăzute la alin. (1) sunt obligaţi să transmită copii de pe actele care atestă creanţele lor, dacă acestea există, să indice natura creanţei, momentul naşterii şi valoarea acesteia, dacă există cauze de preferinţă şi alte asemenea drepturi, precum şi care sunt creanţele care beneficiază de astfel de cauze de preferinţă. Creditorii de asigurări nu sunt obligaţi să indice prioritatea acordată creanţelor de asigurare potrivit prevederilor art. 267.

(5) Fondul de garantare şi/sau lichidatorul judiciar, după caz, este obligat să asigure informarea periodică a creditorilor de asigurări în condiţiile legii, în special cu privire la stadiul valorificării activelor societăţii de asigurare/reasigurare debitoare.

(6) Autorităţile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informaţii privind evoluţia procedurii de faliment de la Autoritatea de Supraveghere Financiară.

SECŢIUNEA a 3-a

Reguli privind procedura falimentului, aplicabilă sucursalelor societăţilor de asigurare/reasigurare din alte state membre UE, care au sediul în România

Art. 331. - Autorităţile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă în ceea ce priveşte deschiderea unei proceduri de faliment împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în statele membre. Legea statului membru de origine se aplică potrivit prevederilor art. 9-11 din Legea nr. 503/2004, republicată, şi ale art. 328.

Art. 332. - (1) Procedura falimentului dispusă asupra unei societăţi de asigurare/reasigurare dintr-un alt stat membru care desfăşoară activitate pe teritoriul României se aplică fără alte formalităţi pe teritoriul României şi produce efecte în condiţiile şi de la data prevăzute în legislaţia din statul membru respectiv. În aceleaşi condiţii, procedura falimentului, instituită prin prezentul capitol, se aplică pe teritoriul statelor membre în ceea ce priveşte o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia stabilite pe teritoriul acelor state.

(2) Procedura falimentului se aplică potrivit legislaţiei din statul membru de origine, cu excepţiile expres prevăzute de lege.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la Autoritatea de Supraveghere Financiară a statului membru de origine, autoritatea competentă informează de îndată creditorii de asigurări despre decizia de deschidere a unei proceduri de faliment, prin publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 333. - (1) Persoanele împuternicite să aplice măsurile dispuse de autorităţile competente din statul membru de origine pot acţiona fără nicio altă formalitate pe teritoriul României, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de autoritatea respectivă, însoţite de traducerea în limba română.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot să îşi exercite pe teritoriul României toate competenţele care le revin potrivit legislaţiei statului membru de origine; aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul acordării asistenţei creditorilor de asigurări pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(3) În exercitarea atribuţiilor şi competenţelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să respecte legislaţia română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informaţii angajaţilor din România ai societăţii de asigurare/reasigurare străine.

Art. 334. - Autorităţile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine sau lichidatorul judiciar, după caz, au obligaţia să comunice în ceea ce priveşte decizia de deschidere a procedurii de faliment oficiului registrului comerţului la care societatea de asigurare/reasigurare respectivă este înregistrată, pentru a fi efectuate menţiunile corespunzătoare.

Art. 335. - (1) Instanţa competentă, potrivit legii române, este obligată să informeze de îndată, prin intermediul autorităţii competente, autorităţile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, inclusiv asupra efectelor pe care le poate avea această procedură, dacă hotărârea a fost dispusă cu privire la o sucursală sau o filială din România a unei societăţi de asigurare/reasigurare având sediul stabilit în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale şi/sau filiale pe teritoriul altor state membre.

(2) Informarea se va face înainte de pronunţarea hotărârii de deschidere a procedurii sau imediat după acest moment şi va preciza dacă autorizaţia de funcţionare a sucursalei sau a filialei respective a fost retrasă.

SECŢIUNEA a 4-a

Sucursalele societăţilor de asigurare/reasigurare din statele terţe

Art. 336. - (1) Sub rezerva definiţiilor prevăzute la art. 5 pct. 31 şi 62 şi în scopul aplicării dispoziţiilor privind procedura de faliment, reglementată de prezentul capitol, privind o sucursală situată într-un stat membru şi aparţinând unei societăţi de asigurare/reasigurare al cărei sediu central este localizat în afara Uniunii Europene:

a) stat membru de origine înseamnă statul membru în care sucursala a primit o autorizaţie de funcţionare;

b) autorităţi de supraveghere şi autorităţi competente înseamnă autorităţile statului membru în care sucursala a primit autorizaţia.

(2) În cazul în care o societate de asigurare/reasigurare al cărei sediu central se află în afara Uniunii Europene are sucursale stabilite în cel puţin două state membre, fiecare sucursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce priveşte aplicarea prezentului titlu. Autorităţile competente şi autorităţile de supraveghere, precum şi lichidatorii judiciari desemnaţi din aceste state membre vor coopera şi îşi vor coordona acţiunile, în vederea exercitării atribuţiilor şi competenţelor stabilite de lege.

TITLUL IV
Infracţiuni şi contravenţii

Art. 337. - (1) Constituie infracţiunea de bancrută simplă şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă neintroducerea sau introducerea tardivă de către debitorul persoană fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare a cererii de deschidere a procedurii în termen, care depăşeşte cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut la art. 66 sau, după caz, art. 217 alin. (1) ori art. 246 alin. (1).

(2) Constituie infracţiunea de bancrută frauduloasă şi se sancţionează cu închisoare de la 6 luni la 5 ani fapta persoanei care:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidenţele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfăţişează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situaţia financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârşită în frauda creditorilor;

c) înstrăinează, în frauda creditorilor, în caz de insolvenţă a debitorului, o parte din active.

Art. 338. - (1) Infracţiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. 1 din Codul penal, se pedepseşte cu închisoare de la 3 ani la 8 ani, atunci când este săvârşită de administratorul judiciar ori lichidatorul judiciar, precum şi de orice reprezentant sau prepus al acestuia.

(2) Infracţiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. 2 din Codul penal, se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 12 ani, atunci când este săvârşită de administratorul judiciar ori lichidatorul judiciar, precum şi de orice reprezentant sau prepus al acestuia, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

(3) Tentativa infracţiunilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 339. - (1) Însuşirea, folosirea sau traficarea de către administratorul judiciar ori lichidatorul judiciar, precum şi de orice reprezentant sau prepus al acestuia de bani, valori ori alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează constituie infracţiunea de delapidare şi se pedepseşte cu închisoare de la un an la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) În cazul în care delapidarea a avut consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 ani la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa infracţiunilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 340. - Fapta persoanei care, în nume propriu sau prin persoane interpuse, solicită înregistrarea unei cereri de admitere a unei creanţe inexistente asupra averii debitorului se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 341. - Refuzul debitorului persoană fizică sau al administratorului, directorului, directorului executiv ori al reprezentantului legal al debitorului, persoană juridică, de a pune la dispoziţia judecătorului-sindic, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar, în condiţiile prevăzute la art. 74, documentele şi informaţiile prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. a) - f) şi l) ori împiedicarea acestora, cu rea-credinţă, de a întocmi documentaţia respectivă se pedepseşte cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.

Art. 342. - (1) Nerespectarea prevederilor art. 83 alin. (3) constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

(2) Constatarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunii prevăzute la alin. (1) se fac de către organele de specialitate ale Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, din oficiu sau la sesizarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sau a oricărei persoane interesate. Veniturile rezultate din aplicarea sancţiunii prevăzute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat.

(3) Contravenţiei prevăzute la alin. (2) îi sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Încălcarea în orice mod a obligaţiilor prevăzute la art. 246 privind înregistrarea cererii de deschidere a procedurii falimentului unei societăţi de asigurare/reasigurare constituie contravenţie şi se sancţionează după cum urmează:

a) amendă, aplicabilă asigurătorului/reasigurătorului, de la 15.000 lei la 30.000 lei;

b) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale asigurătorului/reasigurătorului, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

c) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

d) amendă, aplicabilă lichidatorilor asigurătorului/reasigurătorului sau brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei.

(5) Sancţiunea prevăzută la alin. (4) va fi aplicată asigurătorului/reasigurătorului, brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, persoanelor semnificative sau lichidatorilor care au participat la comiterea faptelor contravenţionale. Sancţiunea amenzii se va aplica separat fiecărei persoane care a participat la săvârşirea contravenţiei.

(6) În funcţie de natura şi de gravitatea faptei, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate aplica, odată cu amenda prevăzută la alin. (4), oricare dintre sancţiunile prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. d) şi e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

TITLUL V
Dispoziţii tranzitorii şi finale

Art. 343. - Limitele amenzilor judiciare prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă se vor modifica periodic, prin hotărâre a Guvernului, în funcţie de indicele inflaţie.

Art. 344. - (1) Procedura falimentului prevăzută de titlul II cap. IV, declanşată împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare care cumpără un bun, nu afectează rezerva dreptului de proprietate a vânzătorului atunci când, în momentul deschiderii procedurii respective, bunul respectiv se află situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care procedurile respective au fost deschise.

(2) Procedura de faliment deschisă împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluţiune sau de denunţare a vânzării şi nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietăţii, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care procedurile respective au fost deschise.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu împiedică exercitarea acţiunilor privind nulitatea, anularea şi/sau inopozabilitatea reglementate de lege.

(4) Procedura falimentului reglementată prevăzută de titlul II cap. I nu împiedică şi nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanţelor lor cu creanţele societăţii de asigurare/reasigurare supuse acestor proceduri, în condiţiile legii. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 345. - Ori de câte ori prin legi şi prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare, sau la Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv şi mandatului ad-hoc, cu modificările ulterioare, la Ordonanţa Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituţiilor de credit, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările şi completările ulterioare, la Legea nr. 503/2004, republicată, cu excepţia cap. III şi IV, abrogate prin prezenta ordonanţă de urgenţă, sau la Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta ordonanţă de urgenţă.

Art. 346. - Dispoziţiile prezentei ordonanţe de urgenţă se completează, în măsura compatibilităţii lor, cu cele ale Codului de procedură civilă şi ale Codului civil.

Art. 347. - Prevederile titlului III din prezenta ordonanţă de urgenţă nu sunt aplicabile raporturilor de drept internaţional privat din domeniul insolvenţei care cad sub incidenţa Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000.

Art. 348. - (1) Prezenta ordonanţă de urgenţă intră în vigoare la data de 25 octombrie 2013.

(2) Prezenta ordonanţă de urgenţă se aplică şi procedurilor de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă aflate în derulare la data intrării sale în vigoare, cu excepţia dispoziţiilor art. 183-203, care se aplică doar cererilor introduse după data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 349. - La data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se abrogă:

a) Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv şi mandatului ad-hoc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 14 decembrie 2009, cu modificările ulterioare;

c) Ordonanţa Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituţiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

d) secţiunile 1-3 ale capitolului III, capitolul IV şi art. 83 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea şi lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 23 iulie 2013;

e) Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul insolvenţei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 19 decembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

f) art. 175 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, precum şi art. 81 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative care cuprind dispoziţii procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013;

g) orice alte dispoziţii contrare, chiar dacă acestea sunt cuprinse în legi speciale.

Art. 350. - La data intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal şi a Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările şi completările ulterioare, articolele 337-341 se abrogă.

*

Prezenta ordonanţă de urgenţă transpune Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea şi lichidarea instituţiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 125 din 5 mai 2001, şi facilitează aplicarea directă a Regulamentului (CE) nr. 1.346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvenţă, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 160 din 30 iunie 2006.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Ministrul justiţiei,
Florin Aurel Moţiu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul
finanţelor publice,
Daniel Chiţoiu
Ministrul delegat pentru buget.
Liviu Voinea
p. Ministrul economiei,
Adrian Ciocănea,
secretar de stat
Ministrul delegat pentru
întreprinderi mici şi mijlocii,
mediul de afaceri şi turism,
Maria Grapini
Ministrul muncii, familiei, protecţiei
sociale
şi persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlăţean

Bucureşti, 2 octombrie 2013.
Nr. 91.

loaded in 00:00:00.953